

● پیاویکی شەپقەرەشی

پالتۆرەشی پیلادۆشین

رۆمان

● فەرهاد پیربال

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی

زنجیرە ی روشنبیری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شەوکت شیخ یەزەین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد هەبیب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، گەرەکی خانزاد، هەولێر

س. پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

ئەو ئاوانەى لەم رۇمانەدا ھاتوون، ھىچيان پەيوەندىيان
بەواقىعەوہ نىيە و خۇم دروستەم کردوون

ناوى كۆتۈپ: پىاويكى شەپقە رەشى پالتۇ رەشى پىلاو شىن
رۇمان: د. فەرھاد پىربال
بلاو كراوہى ئاراس- ژمارە: ۱۸۶
دەرھىنانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد
بەرگ: ئاراس ئەكرەم
نوسىنى سەر بەرگ: مەمەد زادە
ھەلەگرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل
ھەلەگرى سەر كۆمپيوتەر: عەزىز عەبدولخالىق- دلاوەر سادىق
سەرپەرشتى كارى چاپخانە: ئاوپرەحمان مەحمود
چاپى يەكەم - چاپخانەى وەزارەتى پەرودە، ھەولتەر- ۲۰۰۳
لە كۆتۈپخانەى بەرپەيوەندەرايەتتى گشتىنى رۆشەنبىرى و ھونەر لە ھەولتەر ژمارە
(۱۵۰) ى سالى ۲۰۰۳ ى دراوہتتى

پىاويكى شەپقە رەشى پالتۇ رەشى پىلاو شىن

فەرھاد پىربال

۱

ئه وه تا ئه وه كه سه ی من به دو ایدا ده گه ریم:

- چۆنی، كاكه؟

له وه ده چن گوتی لیم نه بی، یانیش نه یه ویت وه لامم بداته وه.

ئه گهر (داها توو) له لای ئه وه ته نانه ت تۆز قالیکیش به ها و واتای هه بی، بیگومان ده بی ئه وه نده وره و تاقه ته ی هه بیته كه خوی به ییته سه ر ئه و پروایه ی وه لامم بداته وه. سه بره!

- چۆنی، برام!

ئه م جاره، ته ماشایه کی کردم. وهك بلایی خه والوو بیت، دیسان پرووی کرده وه په نجه ره كه و وه لامی نه دامه وه.

رۆژیار گه نجیکی ته مه ن بیست و حه وت یان بیست و هه شت سالتیک ده بوو، به زن زراف، سپیکه له، موو كه مێك زه رد. ده ست و په نجه كانی ده تگوت ده ست و په نجه ی كچیک بوون: ئه وه نده سپی و ناسك بوون. سمبالتیکی سووسنیی به ردابوو، له گه ل ریشیکی ته نك، كه دیاریوو ته نیا دوو هه فته یه ك بوو نه یتراشیبوو.

رۆژیار، زۆر به ئاشكرا دیاریوو: كوره میریك بوو. به ره سه ن، پشتا و پشت ده گه رایه وه بۆ یه كێك له میره شكۆمه نده كانی مه لبه ندی شه مزینان، كه له ماوه ی سه ده ی حه وته م تا كۆتایی سه ده ی نۆزده هه م فه رمانه رایه تی شه مزینان ده كرد. پاشان له گه ل هاتنی عه سكه ره توره كه كه مالبیه كان، عه شیره تی ئه وانیش، ناچار، بنه و بارگه ی خۆیان پێچایه وه، ده بان گوند و هه زاران دۆم عه ردی به یار و سه دان ره ز و باغاتیان به جی هیشته و به ره و ده شتی هه ولیر سه ری خۆیان هه لگرت. (۱)

(۱) من هه ندیک له م زانیاریانه م له کتێبه مپژوو ییبه كانه وه كه له باره ی كورد نووسراون خویندۆته وه. ئه و زانیاریانه ش كه له باره ی خودی كه سایه تی رۆژیاره وه ده بانزانم، پێشتر- پێش ئه وه ی بچمه لای رۆژیار، له هاو پێیه کی خۆم وه رگرتبوو به ناوی ئیبراهیم شه مزینی كه كورێ مامی رۆژیار خۆی بوو، باش ده بناسی.

گوتم:

- مېووره ئه گهر سه غله ته ده كه م. ده كړی ته نیا پرسیاریکت لی بكه م؟ چه ند لقه داریکی سه وز، گول و گه لای زۆر جوانیان پێوه شوږ بېوه. رۆژیار چاوی له سه ر لا بردن و ته ماشایه کی منی كرد. دیسان، خه والوو، بی ئه وه ی وه لامم بداته وه، پرووی کرده وه په نجه ره كه و قه لماسنگی نیگای خه والوو بریبه وه چیلکه داره كان.

من له مالموه تا فلۆره نسا هه زاران کیلۆمه تر رێگه م په ی كرده بوو بۆ ئه وه ی رۆژیار ببینم، كه چی ئه ویش به م شتیه یه پێشوازیی لی ده كرد: بی ئه وه ی وه لامم بداته وه.

گوتم: «كاك رۆژیار، من ناوم مامۆستا فه ره یدوونه، خه لکی شاره كه ی خۆتم...».

رۆژیار هه ر ته ماشای لقه داره كانی ئه و دیو په نجه ره كه ی ده كرد، بی ئه وه ی ئاوږ له قسه كانم بداته وه.

من له مالموه ته نیا یه ك جانتای زۆر گه ورم له گه ل خۆم هینابوو. پێش ئه وه ی بێمه ناو شوققه كه ی ئه و، له ناو هۆلی شوققه كه یدا به جیم هیشته بوو. له ناو ژووره كه ی خۆیدا، له تاو ئه زیه تی وه لام نه دانه وه ی، خه ریک بووم تووره ده بووم، ده موبست له دلی خۆمدا جنیویکی پێ بده م و بچم جانتا كه م هه لبگرم و برۆم، به لام پۆژمان بوومه وه. لیتی پارامه وه:

- كاك رۆژیار، ته نیا تۆ ده توانیت یارمه تیم بده ی...

رۆژیار به هیچ شتیه یه ك چاوی له سه ر لقه داره كانی ئه و دیو په نجه ره كه لانه ده برد.

من كاتێ له خواره وه بووم، پێش ئه وه ی بۆ شوققه كه ی ئه و سه ربكه وم، به ئینگلیزی، له ژنه ده رگه وانه كه م پرسى:

- كورێکی كوردی عیراق له م ئاپارتمان ده ژى...

ژنه ده رگه وانه كه نه یه هیشته قسه كه م ته واو بكه م، به دلنیا ییبه وه په نجه ی بۆ سه ره وه درێژ كرد، گوتی:

- به لێ. قاتی دووهم.

که‌واته، من دلنیا بووم که ئەمه رۆژیار خۆیه‌تی! تهنانهت هەر به‌سیما و ئادگاربییه‌وه دیاربوو که کورده.

که‌گه‌یشتمه‌ به‌ر دەرگای شوقه‌که‌ی، له‌ قاتی دووهم، دەرگا‌که‌ی له‌سه‌ر پشت، کرابۆوه. سێ جارێ له‌ دەرگام دا، که‌س وه‌لامی نه‌دامه‌وه؛ ئینجا ناچاربووم هێواش هێواش پێ بنیسه‌ ژووره‌وه و بێم له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا بیهێنم.

کاتی قسه‌ی هه‌ندێ له‌ براده‌ره‌کانی خۆیم بیرده‌که‌وته‌وه، ئەمه‌ وای لێ ده‌کردم هێشتا سه‌بر بگرم و دان به‌خۆمدا بگرم و که‌میکی دیکه‌ش چاوه‌ڕێ بکه‌م؛ هه‌ولێ دیکه‌بشی له‌گه‌ڵ بده‌م.

ئهو براده‌ره‌نای رۆژیاربان دهناسی، ده‌یانگوت:

- هه‌رگیز قسه‌ ناکات.
- وه‌لامی هه‌یج که‌سێک ناداته‌وه.
- هه‌رگیز دەرگای شوقه‌که‌ی داناخات..
- تهنانهت دەرگای ژووره‌که‌ی.
- شیت بووه‌ ئه‌وه‌نده‌ی به‌ته‌نیا بژیت. (٢)

(٢) ئیبراهیم شه‌مزیی ده‌یگوت: باوکی رۆژیار، شیخ زیلانی مامم، که‌ له‌ ئاغا زۆر دیار و ده‌وله‌مه‌نده‌کانی عه‌شیره‌تی خۆمان بوو، له‌ سالی ١٩٧٩ رۆژیارێ نارد هێتالیا بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر حسابی خۆی، له‌ فلۆرنسا، کۆلیژی ئه‌ندازیاری بیه‌ناسازی ته‌واو بکات. پاشان که‌ جه‌نگی عیراق و ئێران ده‌ستی پێ کرد، ورده‌ ورده‌ دیناری عیراقی شکا: باوکی رۆژیار چیت نه‌یتوانی پاره‌ی عیراقی به‌دۆلار بگۆڕیتسه‌وه و بۆ رۆژیارێ بنیتریت؛ به‌تایبه‌تیش چونکه‌ له‌ سالی ١٩٨٢، له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگدا، باوکی رۆژیار -که‌ سه‌رۆک جاش بوو- له‌ جه‌نگی دیزفول، مه‌یتی گه‌ڕایه‌وه هه‌ولێر: مه‌یتی خۆی و کوڕه‌ گه‌وره‌که‌ی، عه‌بدال! ئیتر حکومه‌تیش، ورده‌ ورده‌، ده‌ستی به‌سه‌ر موڵک و سامان و زه‌وی و زاوه‌کانی شیخ زیلان داگرت و تهنانهت له‌ ڕێگه‌ی سه‌فاره‌تخانه‌ی عیراقیه‌وه له‌ فلۆرنسا، سێ چوار جارێ داوای له‌ رۆژیاریش کرد «بگه‌ڕیتسه‌وه ولاتی خۆی: بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی».

ئیبراهیم شه‌مزیی ده‌یگوت:

- رۆژیار ئه‌وسا و ئیستاش هه‌ر نه‌گه‌ڕایه‌وه هه‌ولێر بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی. پێم وابێ نه‌شیتوانی خۆتێنه‌که‌ی خۆی ته‌واو بکات.

براده‌ره‌کانی رۆژیار ده‌یانگوت:

- ئه‌وا زیاتر له‌ یازده‌ ساله‌، هه‌ر له‌ پۆلی سییه‌مه.
- دەرگای ژووره‌که‌ی، هه‌میشه‌، به‌شه‌و و به‌رۆژ، هه‌ر له‌سه‌ر پشته.
- بیهست و چوار سه‌عات هه‌ر خه‌وتوه...
- من هه‌رگیز نه‌مه‌توانی باوه‌ر به‌قسه‌ی براده‌ره‌کانی رۆژیار بکه‌م. به‌خۆم ده‌گوت: گه‌نجیکی کورد له‌ ئه‌وروپا چۆن ده‌کرێ هه‌میشه‌ هه‌ر بنوی؟

٢

ده‌ی محمه‌د!

ئه‌وا کاتژمێر ده‌ورو به‌ری سیتی ئیواریه‌؛ له‌ خه‌و هه‌له‌سه‌!

ده‌ی! یه‌کسه‌ر- هه‌ر له‌ ناوجی- جگه‌ره‌یه‌ک داگیرسیته‌؛ بیه‌رکه‌وه، با خه‌یال بتباته‌وه... جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌ش داگیرسیته‌! ئینجا، له‌ناو به‌تانیه‌یه‌کان و هه‌ر ده‌ره‌وه و برۆ ئاوێک به‌ده‌مچاوت داکه‌! نانێک (هه‌میشه‌ پارچه‌ په‌نیرێک و له‌تێک سه‌موون) فراوینت بێ، پاشان ئیتر یه‌کسه‌ر دەرگا‌که‌ له‌ دوا‌ی خۆته‌وه به‌کلێل داخه‌ و برۆ ده‌ره‌وه!

به‌ره‌و کوی؟

به‌ره‌و هه‌ر کویه‌ک بێت، گرنگ نییه‌! گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌م دوو سێ کاتژمێره‌ له‌ وه‌ختت بکوژیت، تا کاتژمێر هه‌شتی ئیواره‌: بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌یته‌ هوتیل، ئه‌و هوتیله‌ی تاقه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی ژبان و بژیوی تۆیه‌.

Hotel Berghof, 117 Nurmbergstrasse

له‌ کاتژمێر هه‌شتی ئیواره‌وه، له‌و هوتیله‌، به‌تاقی ته‌نیا، له‌ (پیشوازی) داده‌نیشیت؛ هه‌م پاسه‌وانیت و هه‌م له‌ پیشوازی میوانه‌کاندا.. تا کاتژمێر هه‌شتی به‌یانیه‌ سبه‌ینێ، کاتی خاوه‌ن هوتیله‌که‌ دیت و رۆژنامه‌یه‌کی «فۆغن پلاتی» به‌ده‌سته‌وه‌یه و پیت ده‌لی:

- گود مۆرگن، سیروان!

تۆش پیتی ده‌لی:

- گود مۆرگن ھېچ تۆماس.

دەرۋى...

پېش ئەۋەى پرۆيت و ھوتېلەكە بەجى بېلىت، باشە؛ نانى بەيانىت لە موۋىيەقەكەى ئەۋى خواردوۋە، پېتۈست ناكە كاتى دەگەيتەۋە مال ھېچ گەرم بىكەيتەۋە و ھېچ بخۋى.

ھەلتەك ھەلتەك خۆت دەگەيتەيتە ناو مېترۆ.

خەلىك تازە لە خەو ھەلساۋن و دەچنە سەر كار، كەچى تۆ تازە كار بەجى دېلىت و دەچى دەنۋى! پەنجا كەس لە دەرگاكانى شەمەندەفەرەكەۋە دادەبەزە خواروۋە و ھەفتا كەسى دىكە خۋىانى پېا دەكەن! ھەموو رۆژىك، ھەمان بەزمە، ھەمان غارەغار، ھەمان قەرەبالغى، ھەمان دەمۋچاۋ، ھەمان سواربۈۋن، ھەمان دابەزىن.

ھېندە ماندوۋىت، ھېندە بۆرژاۋى، ھېندە پېتۈستىت بەخەۋە (دەترسىت شەمەندەفەرەكەت تېپەر بېت و گەرەكەكەت بەجى بېلىت) لە پەنجەرەكەۋە ھەر چاۋەرپى دەركەۋتنى ناۋى گەرەكەكەت دەكەيت...

لەناكاۋ گەرەكەكەى خۆت Kirchatal, Str

لەناۋ پالەپەستۋى قەرەبالغى ناۋ فارگۆنەكەۋە، ھەرچۆنىك بېت، رېگەيەك بۆ خۆت دەكەيتەۋە و دەكەۋىتە سەر شوستەى ناۋ مېترۆ... بەرەۋ مالاۋە!

كە دەگەيتەۋە ژوۋرەكەت: ئاھ! ۋەك كىتۈك ھەرەس بەيىنى! ھەندى جار فرىا دەكەۋىت پېلاۋەكەت دابەكەنيت، بەلام زۆرىەى جارانىش ھەر بەپېلاۋە دەكەۋىتە ناۋ جىگەكەت و بەتانيەكە بەخۆت دادەدەيت! دەمودەست دەكەۋىتە ناۋ خەۋىكى قوۋلەۋە!

تۆكاترەمىرت نىيە، چونكە ھېچ پېتۈستىيەكەت بەكاترەمىرت نىيە.. تەنيا ئەۋە نەبى كەكاترەمىرت ھەشتى ئىۋارە بگەيتە ھوتېلەكەت! ئەمەش ديارە، زۆر ئاشكرا و ئاسانە: دۋاى پىاسەيەكى نىۋان كاترەمىرت چوار تا ھەشتى ئىۋارە تەماشاي يەكەك لەكاترەمىرەكانى سەر رېگەيان ئەۋەى ناۋ قاۋەخانەكان دەكەيت و بېيار دەدەى.

تۆكاترەمىرتكى بايۋلۆژىت ھەيە؛ راھاتۋى: كاتى بەيانىان كاترەمىرت ھەشت و نىۋى بەيانى دەگەيتەۋە مال و دەنۋىت، يەكسەر، بى ئەۋەى ھېچ كاترەمىرتكى دابىيىتەۋە زەنگت بۆلى بدا، دەۋرۋەرى كاترەمىرت سىنى ئىۋارە، لەخۆتەۋە خەبەرت دەبىتەۋە. كاتى دەۋرۋەرى كاترەمىرت چوارىش دەگەيتە ناۋ شەقامەكانى بەرلېن، يەكسەر، دۋاى چەند پىاسەيەك و قاۋەخانەيەك و خەيالېردنەۋەيەك.. دەتوانىت زۆر بەئاسانى بزانىت ئىستا دەۋرۋەرى كاترەمىرت چەندە؟

ھەندى جار، كە لەنىۋان كاترەمىرت سى تا پېنجى ئىۋارە، لە گەرەكەكەى خۆتان دەچىتە سوۋپەماركېتەكە بۆئەۋەى بازارىك بگەى يان جلوبەرگت بشۋى (زۆر بەدەگمەنىش جلوبەرگت دەشۋى!)، كاترەمىرت بايۋلۆژىيەكەت لى تىك دەچى: دەبى زووتر لە قاۋەخانەكە ھەلسىت و زووتر بگەيتە چىشتەخانە چىنىيەكە بۆ نانخواردن (نەۋەك لەكاترەمىرت ھەشت تېپەر بىكات!).

گەلىك جارانىش، زەۋق و تاقەتى پىاسەى دەۋەى نىۋان كاترەمىرت چوار تا ھەشت نابت! چى بگەى! بوۋ بەچى! تاكەى! بېيار دەدەيت ھەر لە ژوۋرەكەى خۆت بېنىتەۋە. لەسەر كورسپەكەت، ئانشكى راست لەسەر مېز، جگەرەيەك بەديار قاۋەيەكەۋە دادەگىرسىتېت و بېردەكەيتەۋە. بېدەنگ، مات، لەسەر خۆمژ لە جگەرەكەت دەدەيت و جار جار (دەنگ دەنگ) فرېك لە قاۋەكەش دەدەيت: بېردەكەيتەۋە. دەنگى تكانى دلوپ دلوپ ئاۋى بەلوۋەكە جارست دەكا. ھەلدەستى دەچى شىرەى بەلوۋەكە توندتر دەبەستىت. دەگەرېتەۋە سەر ھەمان كورسپەكەت، دادەنىشيتەۋە. ئىنجا لەناكاۋ، دەنگى ئىمەئىمى پىاۋە پىرە ئەلمانىيەكەى دراۋسىت راندەچلەكېنى:

- ئىم.. ئىم..

پاشان تىپك دەكا..

«ئىم.. ئىم..» لەگەل تىپكەى، دەنگ دەداتەۋە. ئىنجا خىشەخىشى سۆلەكەى، ھىۋاش ھىۋاش، لەگەل پىي خۋى رايىدەكېشى.

لەۋ دەمانەدا، كە ناتوانىت بېر بگەيتەۋە، دىسان ھەزدەكەى بچىت

گۆڤارتىك لە گۆڤارە رووتەكان بەئینیت و خۆت بەتەماشاکردنى وینەى رووتى ژنە ئەلمانىيەكان مەژغوول بکەیت؛ یان بچیت فیلمىكى سىکسى بخەیتە سەر شیدىۆکەت. بەلام لەو کاتانەدا، زۆربەى جارن، کاتژمێرە بایۆلۆژییەکەت پیت دەلى:

- نەخیر. ئەمەیان هەلبگرە بۆ کاتژمێر دەورووبەرى شەشى بەیانى (ئەو کاتانەى بەپێدزکە سەردەکەویت بۆ قاتى دووهم: لە پەنجەرەکەوه، بەدزییەوه، لە فلیمىكى سىکسى خوشتر و واقعییە پادەمىتیت!).

۳

دوو جارن، بەپشتى پەنجەم، دیسان، توند کیشام بەدەرگای ژوورەکەى. راجلەکى، بەلام ئاورى لیم نەدایەوه. کەمىک دەنگم لە جارانى پێشوو بەرزتر کردەوه:

- کاک رۆژیار، من لە سویدەوه، بۆ لای تۆ هاتوم!

زۆربەى برادرەکانى (ئەوانى رۆژیاریان دەناسى) دەیانگوت:

«رۆژیار، ئەجندە دەستیان لى وەشاندوو و شیت بوو»

«هەرگیز لە مالهوه نایەتە دەرەوه»

«تەنیا بەدیار پەنجەرەکەیهوه دادەنیشیت و بێردەکاتەوه»

«قەتیش دەرگای ژوورەکەى داناخات»

من کاتى قەسەکانى ئیبراهیم شەمزىنى کورى مامیم بێردەکەوتەوه و رۆژیارم بەم شێوەیه دەدیت، لە دلى خۆمدا دەمگوت «برادرەکانى رۆژیار راست دەکەن!» «شیتە!» «ئەمە چىیه؟»؛ بەلام لە هەمان کاتدا، بەخۆم دەگوت «سەبر بگرە! هەندىكى دیکەش چاوەرى بکە! ئیستا بەقسەى دەهینم!».

رۆژیار تاکە کەسێک بوو هیوام پیتی هەبوو شتێکم پیت بلت؛ تاقە ئینسانێک بوو- لە هەموو دنیا- کە چارەنووسى خۆم و ژن و منداڵەکانى لە چنگدا بوو؛ تەنیا لە رێگەى ئەوهوه دەمتوانى بزانم چۆن بەژن و منداڵەکانم شاد دەبەوه!

پیت گوت: «وەلامم بەدەوه، کاک رۆژیار!».

رۆژیار هەر بێدەنگ بوو..

لەو دەمەدا، نازانم بۆچى، بۆیە کەمىن جار حەزم کرد چاویک بەژوورەکەیدا بگێتم:

ناونىنىكى شروشۆلى پر چەرچەف و بەتانیهى لوول. تەباخىكى دوو چاوهى بى پى کە لەسەر عەرزەکە داندراو (بە پریشكى رۆنى هەلقراو سەرتاپای رەش هەلگەراو) تاوێهەى زۆر گەورەى رەشەلگەراوى پەلەپەلە تیا سووتاو لە تەنیشتییهوه فرى دراو. سەللاجیهەى زۆر بچکۆلەش، لە تەنیشتییهوه، پلاکەکەى دەرھێنراو. لەسەر عەرزەکەش، لە ناوەندى ژوورەکە، تاکە نەعلێک و سینیەک، قۆریهەى چا و پەرداخىكى لەسەر دانراو. لە بەردەم کەنتۆرەکەیشى، کاتژمێرى گەورەى خرى لەخەوهەلستین (بى ئەوهى هیچ چرکەچرکى لىوہ بیت) لەگەڵ پەسپۆرتىک و دەفتەرىکى بچکۆلەى لاكیشەى سوور فرى دراوون. لەسەر پەسپۆرتەکە نووسراو (الجمهورية العراقية.. جواز سفر)، لەسەر دەفتەرە بچکۆلە سوورەکەشى نووسراو (الجمهورية العراقية.. شهادة الجنسية العراقية).

تەنیا یەك هەنگاو، زۆر لەسەرخۆ، لى چوومه پێشەوه:

- کاک رۆژیار!

رۆژیار دەتگوت بۆ نیگارکیشىک دانیشتوو کە پۆرتىتێکى بۆ بکیشیت، بێدەنگ، لە پەنجەرەکەوه تەماشای لقەدارە بەگول و گەلا جوانەکانى دەکرد.

من وەك ئەوهى فەرمانبەرێکى زەبوونى بێدەسەلات یم و لە بەرپۆشەبەرەکەم بپارێمەوه، گوتم:

- من لە هەولێر، مامۆستای کیمیا بووم. برادرێکى زۆر نزىکى ئیبراهیم شەمزىنى کورى مامت بووم. پاشان گوتم:

- هەر ئەویش ناوینشانى تۆ بۆ هەلدام و گوتى «دەتوانى بچیتە

- من دەزانم ھاوړپتی گیانی بە گیانی یە کتر بوون. ھەر بۆیەش ھاوومەتە لای تۆ. بۆئەوێ کە تۆ ھاوێ و ناوێشانێ ئوم پێ بلێیت! ڤۆژیار دیسان بیدەنگییە کە ی ھەلێژاردەو. گوتم:

- ئیستا لە کوێیە؟

ڤۆژیار زۆر بەنەرمی، دەتگوت کچە قسە دەکات:

- حکوومەتی عێراق پارە ی لە ھەموومان بێ.

پاشان زۆر نەرم و لەسەرخۆتر گوتی:

- دەلێ: «وەرنەو!».

- کێ دەلێ «وەرنەو»؟

- حکوومەت.

من باش ئاگام لە بارودۆخی ڤۆژیار و محەمەد و ئەو قوتابیانی تر ھەبوو کە لە زانکۆکانی ئیتالیا پێش دەستپێکردنی جەنگی عێراق- ئێران دەیانخوێند. لەگەڵ دەستپێکردنی جەنگ، حکوومەتی عێراق پارەناردنی بۆ قوتابیانی زانکۆکانی ئیتالیا و ولاتانی تری ئەورووپا قەدەغە کرد. جگە لەمەش، لە ئەنجامی داوەزینی نرخی دیناری عێراقی، ھێچ کەسێک توانای ئەوێ نەما دیناری عێراقی لە ھەولێرەو بنیتریت بۆ کۆری خۆی و لەوێ بە خێوی بکات و خوێندنی پێ تەواو بکات. سەرباری ھەموو ئەمانەش، حکوومەتی عێراق پەیتا پەیتا داوای لە ھەموو ئەو قوتابیانی کرد کە ناوی سەربازییان ھاووە و مەواییان بانگ کراو، بگەرێنەو و لات بۆ بەشداریکردن لە جەنگی قادسیە ی صەدام. لەمەو، ئیتر، قوتابیەکانی زانکۆکانی ئیتالیا و پۆلۆنیا و بولگاریا و یەکیەتیی سۆقیەت... زۆریەیان دەستیان لە خوێندن ھەلگرت و ناچاربوون بچن لە ولاتانی وەک سوید و سوئیسرا و دانمارک و ئەلمانیای داوای مافی پەناھەندەیی بکەن!

ویستم لە ڤۆژیار بپرسم:

- ئەدی باشە، تۆ بۆچی، وەک ئەو ھەموو برادرانەت نەچوویتە ولاتیکی دیکە ی ئەورووپا کە بە پەناھەندە قبوڵت بکا؟

ڤۆژیار خەریک بوو بکەوێتەو ناو قۆزاغە ی بیدەنگییە کە ی پێشوو.

لای».

ڤۆژیار بە بیستنی ناوی کۆرە مامەکە ی، ئیبراھیم شەمزینی، ناوێ نەدا یەو، بەلام ئیستیککی کرد. من گوتم:

- ئیستا سالت و نیویک زیاترە لە سوید، لە شاری مالمۆ دەژیم.

ڤۆژیار ھەر وەلامی نەدامەو. گوتم:

- لێرە لە تۆ زیاتر کەس ناناسم، کاک ڤۆژیار!

پاشان درۆیە کم کرد، گوتم:

- ئیبراھیم شەمزینی کۆری مامت سلاوتی لێ دەکرد، دەیگوت بە ڤۆژیار بلێ: «ھەر دەبێ یارمەتیت بدات».

ڤۆژیار، بەو پێشە تەنک و سەمیلە سووسنی و ئادگارە کچانە یە ی خۆیەو، بەراستی لە بەگزادە یەک یان لە پیاویکی نوورانی دەچوو. زۆر لەسەرخۆ، ناوێکی لێم دا یەو و سەری بەرزکردەو، تەماشای ناو چاومی کرد و چرپاندی:

- چیت دەوێ؟

دلم خۆش داھات: کەوتە قسە! گوتم:

- تەنیا دەمەوێ بزائم محەمەد لە کوێ دەژیت؟

ئەو بیدەنگ مایەو. ویستم بیدەنگییە کە ی بوو و ژینم. گوتم:

- محەمەد حەمە پەحیم شوانی.

ئنجا گوتم:

- دەمەوێ ناوێشانێ ئوم بەدیتێ.

پاشان دووپاتم کردەو: محەمەد حەمە پەحیم شوانی.

ڤۆژیار بێ ئەوێ تەماشام بکا، گوتی:

- لێرە بوو.

گوتم: دەزانم لێرە بوو. دەشزانم: ھاوړپتی نزیککی تۆ بوو. ئێو ھەر لەو ڤۆژەوێ گەیشتونە تە فلۆرنسا، خانووتان پیکەو گرتوو و لە یەک شوققەدا پیکەو ژیاون. لە کۆرسەکانی فێربوونی زمانی ئیتالی و تەنانەت لە خوێندنی بەشی ئەندازیاریشدا، لە یەک پۆلدا، پیکەو بوونە.

ڤۆژیار تەماشامی دەکرد.

کتىبخانەى پەيىق

ويستىم زوو بىيدارى بىكەمەو:

- كاك رۆژيار، نازانیت محەمەد چۆتە كام شار؟
- نازانم.
- نازانى لە كام ولاتە؟
- نازانم.
- ئاخر، تا چەند سالىك پيش ئىستا ھەر لەگەڵ تۆ، لەم شوققەيەدا بوو.

- واىە.

- ئەدى كە رۆيشت، نەيگوت دەچمە كوئى؟

رۆژيار، ئاورپىكى لىم داىەو:

- محەمەد چىي تۆيە؟

گوتىم: ژنبرامە.

لەناو بىدەنگىيە درىزخايەنەكەيدا ھەزم دەکرد لىي بپارپمەو و پىي بلىم:

- لىت دەپارپمەو، كاك رۆژيار.. ژن و منداڵەكانى من ئىستا لەلاى ئەون.

رۆژيار بەدەم تەماشاكردنى لقەدارەكانى ئەودىو پەنجەرەكەو، زۆر لەسەرخۆ، نەرم نەرم دانى بەسەر وشەكانيدا دەگرت:

- محەمەد خيانەتى لىم كرد..

لىي گەرام قسەم بۆ بكات. گوتى:

- محەمەد منى لىرە بەتەنيا بەجى ھىشت.

قەيرىك بىدەنگ ما، پاشان گوتى:

- ھەرچەند، خۆ من، ھىچ مننەتم بەئەو نىيە.

لە رۆژيارم پرسى:

- كە رۆيشت، نەيگوت «بۆ كوئى دەچم؟».

- دەيگوت «دەچم لە جەزىرەى بوورانۆ لە چىشتخانەيەك كاردەكەم».

- جەزىرەى بوورانۆ لە ئىتاليە؟

- پاشان، خاوەن چىشتخانەكە.. پەكەكە بوو...

- ئى؟

- كوشتيان.

- بۆ؟

- ئىدى محەمەدیش ناچار، پرووى كردە لایەكى تر.

- پرووى كردە كوئى؟

- لە مێژە.

- پرووى كردە كوئى؟

- پيش ئەوێ محەمەد بپروا، ئىمە رۆژىك لەگەڵ يەكتر بەشەر ھاتىن.

- لەسەر چى بەشەر ھاتن؟

- محەمەد پىمى دەگوت «تۆ ھەر دەنووى».

من لە ھەموو ژياندا، ئەمە يەكەمىن جار بوو بىنم پياويك ھىندە نەرم و لەسەرخۆ بدوى. پاشان بەئاوازيكى پىر گلەيىيەو، زياتریش وەك ئەوێ قەشمەرى بەمحەمەد بكا، زەردەخەنەيەك كەوتە سەر لىي:

- خۆ ئەو بۆ خویشى، لىرە، ھەر دەنووست.

ئىجا پرووى كردەو لەقەدارەكانى بەرپەنجەرەكە:

- ئەو عەلاقەى چىيە كە من ھەر بنووم؟

ھەستم دەکرد رۆژيار دەزانى محەمەد چووە بۆ كام ولات، بەلام پىم نالى، گوتىم:

- تكات لى دەكەم، كاك رۆژيار، پىم بلى: محەمەد چووە بۆ كام شار، بۆ كام ولات؟

رۆژيار بەرامبەرم، ئەم جارە پىشتى تى كردبووم، پرووى لە پەنجەرە، مەتەقى لىو نەدەھات. گوتىم:

- كاك رۆژيار، من لە سویدەو ھاتووم بۆ لاى تۆ، بۆ ئەوێ محەمەدى ھاوپىت بىنم؛ محەمەدى ژنبرام بىنم.

رۆژيار، لە ناو بىجامە خەتخەتەكەى خویدا، تۆزقاليك چىيە نەدەجوولا. گوتىم:

- كاك رۆژيار لىت دەپارپمەو؛ چارەنووسى ژنەكەم و منداڵەكانم، داھاتووى خىزانىك بەتۆو بەندە. ئەگەر دەزانى محەمەدى ژنبرام چووە بۆ

یه کسهر دهرگاهه له دواي خوټه وه به کلیل داخه و برېو دهره وه!

به ره و کوئ؟

به ره و ههر کوټیه ک بیت، گرنګ نییه! گرنګ نه وه یه هم دوو سئ کاترمیر ديسان له وهخت بکوژیت، تا کاترمیر هه شتی ئیواره: بر نه وه ی بګه یته هوتیل، نه وه هوتیله ی تاقه سه رچاوه یه کی ژيان و برېوی تویه.

Hotel Berghof, 117 Nurmbergstrasse

نه مړوش ديسان له کاترمیر هه شتی ئیواره وه، له هوتیله، به تاقی ته نیا، له (پیشوازی) داده نیشتیت؛ هم پاسه وانیت و هم له پیشوازی میوانه کاند، تا کاترمیر هه شتی به یانی سبه ینی، کاتی خاوه هوتیله که دیت و روظنامه یه کی «فوغن پلاتی» به دهسته وه یه و ديسان پیت دهلی:

- گود مړګن، سیروان!

توش پیی دهلی:

- گود مړګن هیتر توماس.

دهړوی...

پیش نه وه ی برؤیت و هوتیله که به جی بیلیت، باشه؛ نانی به یانیت له مو به قه که ی نه وی خواردوه، پیویست ناکا کاتی ده گه یته وه مال هیچ گهرم بګه یته وه و هیچ بخوی.

ديسان وه هه لته که هه لته که خوټ ده گه یه نیته ناو میترؤ.

خه لک تازه له خه و هه لساون و ده چنه سه ر کار، که چی تو تازه کار به جی دلیت و ده چی دهنوی! ديسان وه ک دوینی و پیتر و به سترپیتر... په نجا که س له دهرگاګانی شه منده فهره که وه داده به زنه خواره وه و هفتا که سی دیکه خویان پیا ده که ن! هه موو روظیک، هه مان به زمه، هه مان غاره غار، هه مان قهره بالغی، هه مان دهموچاو، هه مان سواربون، هه مان دابه زین.

هینده ماندوویت، هینده بؤرژاوی، هینده پیویستیت به خه وه (ده ترسیت شه منده فهره که ت تیپر بیت و گه په که که ت به جی بهیلتی) له په نجره که وه ههر چاوه پتی دهرکه وتنی ناوی گه په که که ت ده که یت...

کوئ، لیت ده پاریمه وه: پیتم بلتی!

رؤژیار پرووی وه رسوړانده وه، زور به هیمنی و له سه ره خو (دیاربو) میشکی له لایه کی دیکه بو) گوتی:

- نازانم.

گوتم: باشه، ئاګات لی نییه: ژنیک و دوو مندا ل بینه لای نه و؟

چاوه کانی پرسیاربان ده کرد. وه لام دابه وه:

- ژنه که ی من، که ده کاته خوشکی نه و، له گه ل دوو مندا ل که مان..

له گه ل نه و ت نه دیون؟

سه ری نه زانینی راته کاند.

لیتم پرسى:

- نازانیت هاتوون بو لای نه و یان نا؟

.... نا.

- یه عنی، نه تدیوه ژنیک و دوو مندا ل بینه لای نه و؟

نا.

من ته نیا له مان و ساته دا بوم دهرکه وت که روظیار هیچ جیاوازیه کی له گه ل «نه خوشکی شیتخانه» نه بو. به تاییه تیش له کوټاییدا کاتی بینیم: هیواش هیواش، به وپه ری بیتاکی و بیتدنگییه که ی خوټه وه، چوه ناو نوټنه که ی خوټی و به تانیه که ی به خوټی دادا و پرووی له دیوار کرد، گوتی: - من خه و دئ.

٤

دهی محمه د!

ديسان نه و کاترمیر دهره و به ری سی ئیواره یه؛ له خه و هه لسه!

دهی! یه کسهر- ههر له ناو جی- جګه ره یه ک داګیرسیتنه؛ بیریکه وه، با خه یال بتبته وه... جګه ره یه کی دیکه ش داګیرسیتنه! ئینجا، له ناو به تانییه کان وهره دهره وه و برېو ئاویک به دهموچاوت داکه؛ نانیک (هه میسه پارچه په نیریک و له تیک سه موون) فراوینت بی، پاشان ئیتر

له ناکاو گەرکە کەت Kirchatal, Str

له ناو پالەپەستۆی قەرەباڵغیی ناو فارگۆنە کەوه، هەرچۆنێک بێت،
رێگەیهک بۆ خۆت دەکەیتەوه و دەکەویتە سەر شوێستە ناو میتروکە..
بەرەو مالهوه!

کە دەگەیتەوه ژوورە کەت: ئاھ! وەک کیتۆیک هەرەس بهینێ! هەندێ
جار فربا دەکەویت پێلاوە کەت دابکەنیت، بەلام زۆریە جارانیشت هەر
بەپێلاوەوه دەکەویتە ناو جێگە کەت و بەتانیە کە بەخۆت دادەدەیت؛
دەمۆدەست دەکەویتە ناو خەوێکی قوولەوه!

تۆ کاتژمێرت نییە، چونکە هیچ پتووستییەکت بە کاتژمێر نییە.. تەنیا
ئەوه نەبێ کە کاتژمێر هەشتی ئێوارە بگەیتە هۆتێلە کەت! ئەمەش دیارە،
زۆر ئاشکراو ئاسانە: دواى پیاوینکی نیوان کاتژمێر چوار تا هەشتی
ئێوارە تەماشای یەکیەک لە کاتژمێرەکانی سەر رێگە یان ئەوهی ناو
قاوهخانەکان دەکەیت و بریار دەدەیت.

تۆ کاتژمێرێکی بایۆلۆژیت هەیه؛ راهاتووی: کاتێ بەیانێان کاتژمێر
هەشت و نیوی بەیانێ دەگەیتەوه مالا و دەنووت، یەکسەر، بێ ئەوهی هیچ
کاتژمێرێک دابنیتەوه زەنگت بۆ لێ بدا، دەورووبەری کاتژمێر سێ
ئێوارە، لە خۆتەوه خەبەرت دەبیتەوه. کاتێ دەورووبەری کاتژمێر چواریش
دەگەیتە ناو شەقامەکانی بەرلین، یەکسەر، دواى چەند پیاوینکی و
قاوهخانەیهک و خەیاڵێردنەوهیهک.. دەتوانیت زۆر بە ئاسانی بزانی ئێستا
دەورووبەری کاتژمێر چەندە؟!

هەندێ جار، کە لەنیوان کاتژمێر سێ تا پێنجی ئێوارە، لە گەرکە کە
خۆتان دەچیتە سووپەرمارکێتە کە بۆ ئەوهی بازارێک بکە یان جلۆبەرگت
بشوێ (زۆر بەدەگمە نیش جلۆبەرگت دەشوێ!)، کاتژمێرە بایۆلۆژیە کەت
لێ تێک دەچێ: دەبێ زووتر لە قاوهخانە کە هەلسیت و زووتر بگەیتە
چێشتخانە چینییه کە بۆ نانخواردن (نەوهک لە کاتژمێر هەشت تێپەر
بکات!).

گەلێک جارانیشت، زهوق و تاقەتی پیاوینکی دەرهوهی نیوان کاتژمێر چوار
تا هەشت نابێت! چی بکە! بوو بەچی؟ تاکە! بریار دەدەیت هەر لە

ژوورە کە خۆت بێنیتەوه. لەسەر کورسیه کەت، ئانشکی راست لەسەر
مێز، جگەرەیهک بە دیار قاوهیه کەوه دادەگیرسینیت و بیردەکەیتەوه.
بێدەنگ، مات، لەسەر خۆمژ لە جگەرە کەت دەدەیت و جار جار (درەنگ
درەنگ) فرێک لە قاوه کەش دەدەیت: بیردەکەیتەوه.

دیسان دەنگی تکانی دڵۆپ دڵۆپ ئاوی بەلوووعە کە جارێست دەکا.
هەڵدەستیت دەچی شیرە بەلوووعە کە توندتر دەبەستیت. دەگەریتەوه سەر
هەمان کورسیه کەت و دادەنیشیتەوه. ئینجا لە ناکاو، دیسان، دەنگی
ئحمە ئحمی پیاو پیرە ئەلمانیه کە دراوسێت، راتدەچلە کینێ:

- ئحم. ئحم..

پاشان ترێک..

«ئحم. ئحم..» لە گەل ترە کە دەنگ دەداتەوه. ئنجا خشە خشی
سۆلە کە، هێواش هێواش، لە گەل پێی خۆی رایدەکێشێ.

لەو دەمانەدا، کە ناتوانیت بیر بکەیتەوه، دیسان حەزە کە ی بچیت
گۆقاریک لە گۆقارە رووتەکان بهینیت و خۆت بە تەماشاکردنی وێنە
رووتی ژنە ئەلمانیه کان مەژغوول بکەیت؛ یان بچیت فیلمیکی سیکسی
بخەیتە سەر فیدێۆکەت. بەلام لەو کاتانەدا، زۆریە جارێ، کاتژمێرە
بایۆلۆژیە کەت پێت دەلێ:

- نەخێر. ئەمەیان هەلێگرە بۆ کاتژمێر دەورووبەری شەشی بەیانێ (ئەو
کاتانە ی بەپێدزکە سەردە کەویت بۆ قاتی دووهم: لە پەنجەرە کەوه،
بەدزییهوه، لە فلیمیکی سیکسی خوشتر و واقعیی رادەمیتیت!).

من لە کاتژمێر نو و نیوی سپێدە رۆژی ١٦ ی مانگی نیسان گەیشتمە
پاریس. مامۆستایەکی فەقیرحالی دەرسی کیمیا، ئەگەرچی سال و نیویک
زیاترە لە سوێد دەژیم، بەلام لە پاریس کێ دەناسم، کێ دەناسێ؟
هەر لە فرۆکەخانەوه تەکسییه کم گرت و بە ئینگلیزییه شە کە ی خۆم
بە شوپێرە کم گوت:

- بمبه هوتیلکی هه زانی نزیك ئەم ناو نیشانە!

ناو نیشانەكەم لەسەر لاپەرەیهکی گەورەیی، بە ئاشکراییی نووسیبوو. شوفێر ناو نیشانە فەرەنسییەکی خۆتەوه، گوتی:

- پارێسی دەبەم، ١٤٣ شەقامی لافایەت، قاتی سیپەم. باش.

لە خۆمەوه (لە حەژمەت تەنیا یی و بیکەسیی خۆم) دەموست دەردی دلی خۆم لای شوفێری تەکسیه که هەلپێژم. هیندە نە مابوو لە ناکاو بە شوفێرە که بلێم:

- من کوردم، برای بەرێز!

ئەنجا دەست بکەمە قسە و پیتی بلێم:

- سالت و نیویک زیاترە لە سوێد بە پەناھەندەیی دەژیم. سالت و نیویک زیاترە هەرچی پارەیهکی پێم کراوه پاشەکەوتی بکەم و لە دەمی خۆمی بگرمەوه، تەرخانم کرد بۆ ئەوهی ژن و مندالەکانی لە کوردستانەوه بۆ سوێد پێ دەرباز بکەم. سالت و نیویک زیاترە هەر چاوەرێیان دەکەم بە لکو بتوانن بەرهو لای من دەربازیان ببیت. سالت و نیویک زیاترە هەر ناو میترو و ناو گۆرستانەکان پاک دەکەمەوه بۆ ئەوهی پارەیهکی زیاترم دەست بکەویت و، لە پێناو گەشتنیان بۆ لای خۆم ناچار نەبم دەست لە ئەم و ئەو پان بکەمەوه.

ئەگەر ئەم هەموو قسەبەم، بەسەر یەکەوه، لە ناکاو بە شوفێرە که گوتایە، بێگومان سەری سوێدەما و ئاوێکی دواوهی بۆ لای من دەدا یەوه و دەیگوت:

- ئی؟ ئەنجا ئیستا تۆ چیت لی قەوماوه، کاکە؟

منیش تەنگەتاو دەمگوت:

- ژنەکەم و دوو مندالەکەم..

- چییانە..؟

- دوو مانگ زیاترە هەولێریان بەجی هێشتوو و بەگەل قاچاغچیان کەوتوو.. بەهیوای ئەوهی بگەنە لای من.

ئەم ئەورووپییانە، بێگومان، سەریان لەم جوێرە کارانە سوێدەمیستی!

مرۆڤ چۆن دلی دێ و چاوی بەراییی دەدا ژنەکی خۆی و دوو مندالی خۆی

بسیپێتە دەست قاچاغچیان؟

- خەزووڕەکەم ئەم نەخشەیهی بۆ دانا بووین.

- نەدەبووایە...

- خەزووڕەکەم بەتەلەفۆن هەمیشە پیتی دەگوتم: «قاچاغچییەکان خزم و ناسیاوی خۆمان، تا نەیانگەیهننە دەست خۆت لە شاری مالمۆ، بەرەلایان ناکەن! مەترسە!». کەچی ئەو تە، ئەو دوو هەفته زیاترە ئەستەمبۆلیان بەجی هێشتوو و هەر نەگەشتوونە تە لای من! وەختە شیت بێم. نازانم چی بکەم! مردم هیندە سورایان بکەم. هەرچی پارە و پوولی پاشەکەوتم کردبوو، هەمووم دایە تەلەفۆن بۆ ئەم ولات و ئەو ولات.

شوفێری تەکسیه که، لە ئاوێنەکەوه تە ماشامی دەکرد. بەزمانی عەرەبی لیمی پرسی:

- جەنابت خەلکی سووریا ییت؟

زۆر کەیفم هات که شوفێرە که بەعەرەبی پرسیاوی لی کردم.

گوتم: نەخیر، کوردی عێراقم.

- پێخۆشحالم.

یەکسەر لیم پرسی: تۆ چەند سالتە لە فەرەنسا ییت؟

- من خەلکی مووسلم. دوازدە سالتە لە پارێسم.

لەو دەمەدا نازانم بۆچی: بێ ئەوهی بەهیچ شیوەیهک بتوانم گومان لەو شوفێرە بکەم یان لیبی بسلەمێمەوه، هەرچی دەردی دلی خۆم هەبوو لای ئەوم هەلپشت، چیرۆکی ژبانی خۆم و خێزانەکەم لە نووکهوه بۆی گێرایەوه. باسی ئەوم بۆی کرد که چۆن ژنەکەم و دوو مندالەکەم، دوو هەفته زیاترە لە ئەستەمبۆلەوه بەرهو ئیتالیایا بەرێ کەوتوو؛ وە چۆن هەر جاریکی لە شاری مالمۆ تەلەفۆنم بۆ مالتە خەزووڕەکەم لە هەولێر کردوو، خەزووڕەکەم هەر گوتوویەتی «قاچاغچییەکان گەراونەتەوه هەولێر و دەلێن: ژن و دوو مندالەکەمان سپاردۆتە دەست محەمەدی ژنبراکەهی خۆی لە فلۆرەنسا». هەر وهه ئەوهشم بۆ شوفێرە که باس کرد که من ئیستا هەر ئەمرۆ لە

ئىتالىاۋە دەگەمە ئېرە؛ ھەموو ئىتالىام تەى كىرەوۋە و بەدوۋى مەھمەدى
ژىنبرام گەراوم و نەمدۆزبەتەو؛ تەنەت ئەوۋەشم بۆى باس كىرە چۆن
ئىستە تەنىيا سى ھەزار كىرۆنىكى سۆيىدىم لەلا ماو، ئەم سى ھەزار
كىرۆنەش ھەر بەشى ئېرە و ئوتىل و بلىتى فرۆكەم دەكات و.. ئىتر.. كە
دەگەمەو مالمۇ دەبى يەكسەر بىكەومەو قەرەزقۇل.

من لەو دەمەيدا كە غەمى ئەوۋەم بوو ئاخۆ (كە دەگەرىمەو مالمۇ) تۆ
بلىتى كەسىك پەيدا بىكەم ھەندىك پارەم بەقەرەز بەداتى.. شوفىرى
تەكسىيەكە لىمى پرسى:

- باشە، ئەدى ئىستە تۆ بۆچى ھاتوۋى بۆ پارىس؟ لە پارىس چ دەكەى؟

- لەو دەچى ژىنبرام ھاتىتە پارىس...

پاشان گوتىم:

- ئەم ناوئىشانەى پارىس.. تاقە ھىوايەكى ژباغە! دواىن ئومىدەمە كە
بتوانى ھەوالىكى ژن و مندالەكانم بەداتى.

شوفىرەكە گوتى:

- كىت لەوئ ھەيە؟

گوتىم:

- راستىيەكەى، من نايناسم؛ بەلام برادەرىكى ژىنبرامە.

- كى؟

- ئەو كەسەى كە ئىستە دەچم دەيىنم.

- كىيە؟

- كاتى خۆى پىكەو لەگەل ژىنبرام لە زانكۆى فلۆرەنسا لە ئىتالىا
قوتابىي بەشى ئەندازىبارىي بىناسازى بوو.

شوفىرەكە لە ئاۋىنەكەو تەماشامى دەكرد و بەسەر دلىيامى دەكردەو.
گوتىم:

- ئىتر، ئىستە ئەم برادەرە ھەوال و ناوئىشانى ئەو دەزانى!

شوفىرەكە، نازانم بۆچى، لىمى پرسى:

- خەزورەت دەلى كە ژن و دوو مندالەكەت گەبشتوونەتە لای

كىتبخانەى پەيق

ژىنبرامەت؟

- بەلى.

- لە ئىتالىا؟

- بەلى. ئىتر.. بەپىي قسەى قاچاغچىيەكان.

شوفىرەكە دىاربوو دەبوست باش لە چىرۆكەكەم ھالى بىت. وازانم
دەبوست لىم پىرسىت «ئەدى كەواتە بۆچى لە پارىس بەدوایاندا
دەگەرى؟» بەلام لە كۆتايىدا، دواى بىدەنگىيەكى پىر بىر كىرەو، لىمى
پرسى:

- تۆ نازانەت ژىنبرامەت لە كام ولاتە؟

گوتىم:

- پىشتر لە ئىتالىا بوو.

شوفىرەكە ھەر بىرى دەكردەو، گوتى:

- ئەدى ئىستە؟

من تەنگەتاۋى ئەوۋە بووم زووتر بگەم، نەختىك ناۋمىدەنە دەنگم
ھەلېرى:

- ئەوۋە نىيە... بەدوایدا دەگەرىم!

۶

جمهورية العراق

وزارة الداخلية

مديرية الجنسية والاحوال المدنية العامة

البطاقة الشخصية

صادرة بموجب قانون الاحوال المدنية رقم ٦٥ لسنة ١٩٧٢ المعدل

الدائرة: كركوك

السجل: ٩٦٨٥

الصحيفة: ٣

رقم الهوية: ٤١٥٥١٧

الاسم: محمد

اسم الاب والجد: حمه رحيم

اللقب: شواني

اسم الام و الجد: گولناز حسین

الجنس: ذكر

تاريخ التنظيم: ١٩٧٣/٨/٢٤

ته ماشایه کی دیوه که ی تریش ت کرد:

المهنة: _____

الديانة او المعتقد: مسلم

تاريخ الولادة رقما: ١٩٦١/٨/٢٠

كتابة: تسعمائة و واحد وسبعون

محل الولادة: كركوك / شوريجه

العاهات الظاهرة: سالم

الحالة الزوجية: اعزب

اسم الزوج: —

محل التسجيل: رحيمآوا

الاصاف

لون العين: نرجس

لون الوجه: حنطى

لون الشعر: اسود

ناسنامەى «ئەحوال مەدەنىيە كەت» فرى دايەو سەر سىسە مەكەت، بەلام چاوت ھەر لەسەر وینەكەى خۆت بوو. پۆلىسى ئەلمانى ئەگەر ئەم ناسنامەى تۆى بەرچنگ بگەوئ، چیت لى دەكا؟ دايەرى پەناھەندانى ئەلمانيا، ئەگەر بزەن تۆناوى خۆت گۆرپو و بەناوئىكى تازەو، بەبەلگەنامەى ترەو خۆت لە لاىان ناوئوس كروو؛ چیت لىدەكەن؟ بىگومان دەمودەست كارتى، پەناھەندەبىت لە ئەلمانيا،

به په سپوږته که شته وه، لى دده سینه وه و تهناته له وانه يه برخه نه به نډيخانه شه وه!

خه تاي خۆت بوو! هه ر له سه ره تاوه، نه چووی راستگو یانه پێیان بڵی:

- من تاكو سالى ۱۹۸۳ له ئىتالىا، لەسەر حسابى خۆم، لە بەشى ئەندازىبارى بىناسازى، لە زانكۆى فلۆرنسا قوتابى بووم. . پاشان حكومەتى عىراق چىتر پىگەى نەدا لە ولاىتى خۆمانەو پەرمان بۆ بنىرن، داواش لىكردىن بگەرپىنەو بۆ «خزمەتى سەربازى» و بچىنە جەنگ. ئىتر بۆيە ژيانم لە فلۆرنسا وردە وردە كەوتە ژىر ھەرشە و مەترسىيەو: مەترسىيە ھەرشە لىكردنم لە لايەن سەفاردەتخانەى عىراقىيەو لە فلۆرنسا، لە لايەكى دىكەشەو مەترسىيە ئەو دىكە خەرىك بوو لە بى پارەى و لە برسان دەمردم. دەوايە كارىك بدۆزمەو پىتى بژىم، ولاىتىك بدۆزمەو دالەدم بدا. بۆيە دواى ئەو ھەموو سائە تەحەمول كردن لە ئىتالىا، ناچاربووم بىمە ولاىتەكى ئىبە: ئەلمانىا!

چووی ناسنامہ کی دہسہ لہست و رہگہ زنامہ کی عیراقیی ساختہ ت
دروست کرد و ناوت له خوٓت نا «سیروان حیکمت بابان». گوٓت:

- من سێ سالان له بهنديخانهی (تهبوو غریب) زندان کرابووم، له سهەر ئهوهی که له سهەر ژمێرییه کهی ساڵی ۱۹۸۳ له کهرکووک خۆم به «گورد» ناوئوس کردبوو؛ تۆمهتی «کاری سیاسی دژ به حکومهتی به عسییان» دا بوو پالم. بۆیه ناچار بووم به پێگهی ئیترانهوه خۆم بگهیهنمه پۆلۆنیا و له سنووری پۆلۆنیاوه بێمه ناو خاکی ئەلمانیاوه.

تۆف!

تہم ھہموو درؤ و دہلہسہ و غارہ غارہ!

تہم ھہموو مہ تہخ بہ کوئی و زہوونی و دہردہسہ رییہ!

تہم ھہموو ماندووو بوونہی تہم ھہموو سالانہ؛ لہ پیناو چی؟

له پښتو ژبه څه به يانې له هوتيک، شاه وځوون، بيمه پاره وانه!

له کاترمیر هه شتی ئیواره وه تا هه شتی به یانی، له پيشوازی

هوتیلیکدا، وەك سەنەم، دانیشم تەماشای ئەو گەپیدە و رێبوارانە بکەم
 کە میوانی هوتیلەکن و هەموو شەویەک، هەمان ریتەم، هەمان شت: دینێ
 ژووڕەوه، دەچنە دەرەوه؛ دەچنە دەرەوه، دینێ ژووڕەوه. دەچنە سەرەوه، دینێ
 خوارەوه؛ دینێ خوارەوه، دەچنە سەرەوه...

بەلەي. ژيانى تۆ، ئەودىيە ئىتر. ھەممۇ گەرال و ميوانەكانى ئەم ھوتيلە،
بەشەوان بۆ خويان دەگەرپنەو دەنۈن، تەنيا تۆ نەبى... ناپى بنۈي!

هه‌موو بەرلین، هه‌موو ئەلمانیاش بنۆی؛ تۆ نابێ بنوویت؛ تۆ پاسەوانی ئەم هوتیڵەیت، تۆ لە پیشسوازیی ئەم هوتیڵەدایت. لە کاتژمێر هه‌شتی ئێسارەوه تا هه‌شتی به‌یانی، لەم هوتیڵە، هەرچی پرووبدات و بکری، هەرچی بدزری، هەرچی بشکێ، بسووتی.. تۆ به‌رپرسیاریت!

چی بکهیت؟ تۆئمە چەندین سالە، چەند بیرى لى دەكەيتەو؛ لەم کارە زیاتر تاقەت و ھیزی ھیچ ئیشىكى دىكەت نىيە. (ئارام) لە دەزگایەكى بەستنى ھىلى کارەبا ئیش دەكات؛ تۆلىی نازانیت. (سەرگەفاز) لە چىستخانەىەكى تورکەکان قاپ و قاچاغ دەشا؛ تۆپیت عەبیە ئەم کارە بکهیت. (نەژدەت) لەگەل ستافىكى دروستکردنى بینا کرىکارىتى دەکا؛ تۆ ھیزی ئەوەت نىيە. پاشان، دکتۆر سەردار، بەشەھادەى دکتۆرای خویشیەو، لىرە دانىشتووہ دوکانىكى مۆتەفرۆشى کردۆتەوہ و مۆتە دەفرۆشى! ھەر چۆنىک بى، تۆ ئىتر ھەر لەو رۆژەوہى ناوى خوات لى ھىنا کارىک بکهى، ئەم ھوتیلەت دۆزىيەوہ. لە ھەموو کارىک ئاسانتر و کەم ئەزىەتترە، بەلام- ئەمە بووہ چەند سال؟ یازدە سال زیاترە- مردى، شىت بووى ھىندەى رۆژەکان و شەوہکان و ھەفتەکان و مانگەکان و سالەکان.. ھەر دووبارە و دووبارە بکهیتەوہ. بەتەواوەتى بىزار بووى ھىندەى ژيانت تەنبا کاتژمىر چوارى ئىوارە تا ھەشتى ئىوارە بىت!

تەنیا چواری ئیوارە تا ھەشتی ئیوارە. ئەمە یە زانی تو!

تۆ. حەیف، وا یازده سال زیاتره ژيانت تەنیا لە چواری ئیواروه دەست
پێ دەکات تا هەشتی ئیوارە. وا یازده سال زیاتره نازانیت سەپێده لە
دەروە چ ڕەنگتیکى هەیه! نازانیت وەخەبەر هاتنەوێ بەیانیمان واتە چى؟
یازده سال زیاتره نازانیت نانخواردنى نیوڕۆ چ تەمبیکى هەیه! یازده سال

زیاتره نازانیت ئیواره، کاتی خۆر لهودیو کهژ و ئاپارتمانەکانهوه وردە وردە دادەبەزێتە خوارهوه، چ جوانی و واتایهکی ههیه! یازده سال زیاتره نازانیت شهو، ئەو قەره‌بالغییه بۆنداره زێڕه‌وشانه پڕ ههرا پندانهی سه‌ر شه‌قامه‌کان، چ پرشنگ و جوانییه‌کی ئەفسووناویی ههیه! ئایا ئەمه‌یه ئەورووپا؟ ئایا ئەورووپا هه‌ر ئەم نوستنه‌ به‌رده‌وامه و هه‌ر ئەم مردنه‌ بێداره‌یه که تۆ ده‌ییینیت؟ نه‌خێر، به‌لام تۆ تازه‌ راها‌تووی. به‌وه‌ راها‌تووی که ئاوها‌ بژیت. تۆ به‌نائومییدی و به‌دبه‌ختییه‌کانی ژبانی په‌نا‌هه‌نده‌یی خۆت تازه‌ راها‌تووی. تۆ که ده‌قت به‌ژیانیکه‌وه‌ گرت، ئیتر واتیده‌گی ژبان ئەمه‌یه‌ ئیتر. تۆ تا ئەوکاته‌ی نه‌جیت به‌شێوه‌یه‌کی دیکه‌ بژیت، هه‌رگیز ناتوانی له‌وه‌ تییگه‌یت که تۆ چه‌نێک کۆزله‌ و چه‌نێک به‌دبه‌ختیت!

چواری ئىوارە تا ھەشتى ئىوارە. ئەمەيە ژيانى تۆ! تەنيا چوار كاترمىر!
دوو سەعاتىش بۆ مىترۆ و پاص و نانخواردن! كەوانە ژيانى تۆ، ژيانى
تايبەت بەخودى خۆت: تەنيا دوو سەعاتى لى دەمىنىتەو. ژيانى تۆ تەنيا
دوو سەعاتە! تەنيا دوو سەعات! لەگەڵ رۆژانى يەكشەممەي بىتاقەتى و
تەنيايىت.. رۆژانى يەكشەممەي لە ھەموو رۆژىك ناخۆشتر و ئىسك
گرانتر!
ئۆف!

ئەم ھەموو درۆ و دەلەسە و غارە غارە، ئەم ھەموو ماندوو بوونەي ئەم ھەموو سالانەت، ئەم ھەموو سنوور پرىنە بېھودەيەت، ئەم ھەموو ولاتە و ولات کردنەت، ئەم ھەموو دايارەي پۆليس و پەناھەندەيی و تەندروستی و بەلەديە و تەحقيق و تەحقيقکارىيە... لە پینا و چي؟ لە پینا و چي؟ تۆ ئەمە سەدان جارە ئەم پرسیارە لە خۆت دەکەيت، ھيچ چارەسەر و پيارکيکشت نىيە. بېھودەيە. ناگەيتە ھيچ. چارەت نىيە. ھەيت. کە ھەيت، دەبي بريت! ژيانىشت ھەر تەنيا ئەم دوو سەعاتەي نىوان کاترزمير چوار تا ھەشتي ئىوارەيە.

دیسان دهنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ئاوی به‌لووعه‌که جارسى کردیت، هه‌لسایت، چووی شیره‌ی به‌لووعه‌که‌ت توندتر به‌ست. گه‌رایته‌وه سه‌ر هه‌مان کورسیه‌که‌ت و جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌ت داگیرساند. له‌ناکو، دیسان

دهنگی (نحمه نحمی) پیاوه پیره ئەلمانیه‌که‌ی دراوسیت سه‌رودلتي تیک دایه‌وه:

- نحم.. نحمم...

پاشان ترپک..

دهنگی نحمه نحمی پیاوه‌که، له‌گه‌ل دهنگی تره‌که‌ی، له ژووره‌که‌ی توشدا دهنگی دایه‌وه. ئنجا خشه‌خشی سۆله‌که‌ی هات، هیتاش هیتاش، له‌گه‌ل پیتی خۆی رایدە‌کیشا.

«ده‌هه‌لسه، ده‌ی،

محهممه‌! هه‌لسه‌!». کاتژمێره‌ بایۆلۆژییه‌که‌ت وات پیتی ده‌لێ.

هه‌لسه‌! ژماره‌ ۱۱۷ شه‌قامی نوورمبیرگ شتراسه

Nurmberg strasse

هوتیلی بیرگۆف Berghof بانگت ده‌کا! هه‌لسه‌!

۷

- سوپاست ده‌که‌م.

پاره‌ی کړتی ته‌کسیه‌که‌م نه‌دایه‌ شوفیره‌که، چونکه‌ گفتی پیدابووم: چاره‌گه‌ سه‌عاتیک له‌سه‌رم بوه‌ستیت تا ئەوکاته‌ی هه‌واڵ و ناوینیشانی محهممه‌دی ژنیرام «له‌و براده‌ره» وهر‌بگرم و پاشان ده‌موده‌ست بگه‌یه‌نیته‌وه‌ فرۆکه‌خانه‌ی (شارل دوگۆل).. یانیش ئیتر له‌وئ بتوانم بریاریک بده‌م.

جاننا گه‌وره‌که‌مم هه‌ر له‌ناو ته‌کسیه‌که‌ی به‌جی هیشته‌ و به‌په‌له‌ دایه‌زیم:

- هه‌ر ئیستا ده‌گه‌رپیمه‌وه.

- ئەم ئاپارتمانە دوو‌ده‌رییه‌ و نه‌وشه‌یییه‌ خۆیه‌تی، قاتی سییه‌م.

- به‌لێ.

که‌ گه‌یشتمه‌ چینی سییه‌می ئاپارتمان‌ه‌که‌، ئاو‌پکی لای ده‌سته‌چه‌پم دایه‌وه‌: به‌دوای ناوی براده‌ره‌که‌ی محهممه‌ددا ده‌گه‌رام: (نه‌وزاد نه‌جیب رواندزی).

له‌ نا‌کاو نووسینی‌کم به‌کوردی به‌رچاو که‌وت که‌ له‌سه‌ر پارچه‌ کارتۆنیکی

کتیبه‌خانه‌ی په‌یق

چوارگۆشه‌ هه‌لواسرابوو، له‌ژێره‌وه‌یشی، شتیکی دیکه‌ (دیاریوو به‌فه‌ره‌نسی بوو). کاتی لێی نزیک که‌وته‌وه‌ و کوردییه‌که‌م خۆینده‌وه‌، نووسرابوو: «تکایه‌ له‌ ده‌رگا مه‌ده‌! نوستووم...»

من له‌ به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌ هینکه‌هینکم پیتی که‌وتبوو. سه‌یره‌! من له‌ فلۆره‌نساوه‌ (تا‌ فیه‌زی فه‌ره‌نسام وهر‌گرتوو!) بلیتی فرۆکه‌م بریوه‌، به‌په‌له‌په‌ل خۆم گه‌یانده‌ته‌ پاریس بۆ لای ئەو، که‌چی ئەویش کارتۆنیکی له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی هه‌لواسیوه‌ و ده‌لێ: «تکایه‌ له‌ ده‌رگا‌که‌م مه‌ده‌! نوستووم...»! زۆر سه‌یره‌! ئەم کورده‌ له‌ هه‌موو شوێنیک هه‌ر ده‌نوێ!

به‌ پشتی په‌نجه‌، زۆر به‌توندی، سێ جار له‌سه‌ر یه‌کتر له‌ ده‌رگا‌که‌م دا.

له‌و کاته‌دا پیره‌ژنیک که‌ گوجیله‌یه‌کی به‌په‌تیکه‌وه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌ قاتی چواره‌مه‌وه‌، به‌ره‌و خواره‌وه‌ داده‌به‌زی.

دیسان، ته‌ماشایه‌کی ده‌رگا‌که‌م کورده‌وه‌ و به‌پشتی په‌نجه‌، زۆر به‌توندی، سێ جار له‌سه‌ر یه‌کتر له‌ ده‌رگا‌که‌م دایه‌وه‌.

نه‌وزاد نه‌جیب رواندزی، براده‌ری محهممه‌د، پینج ساڵ زیاتر له‌ فلۆره‌نسا له‌گه‌ل محهممه‌د به‌هه‌قرا قوتابی بوونه‌. دوای ئەوه‌ی پاره‌ی لێ براوه‌ و نه‌یتوانیوه‌ خۆینده‌نه‌که‌ی ته‌واو بکات؛ سه‌ری خۆی هه‌لگرتوو و هاتۆته‌ پاریس. ئیستا ئەم شوقه‌یه‌ ده‌ژی.

نه‌وزاد نه‌جیب رواندزی! ده‌بی ئیستا بیته‌ و ده‌رگا‌که‌م لێ بکاته‌وه‌.

سه‌یره‌! ئەویش له‌ ماله‌وه‌ نییه‌.

چی بکه‌م؟

ته‌ماشام کرد: پیره‌مێردیک، که‌ گوجیله‌یه‌کی به‌په‌تیکه‌وه‌ به‌دوای خۆیدا راده‌کیشا، له‌ پێپیلیکه‌کانی قاتی دوو‌مه‌وه‌، به‌زه‌حمه‌ت (هینکه‌ هینکی پیتی که‌وتبوو) سه‌رده‌که‌وت.

من دیسان، به‌پشتی په‌نجه‌، زۆر توندتر، سێ جار له‌سه‌ر یه‌کتر له‌ ده‌رگا‌که‌م دایه‌وه‌.

- ئی! ئی! ئی! ئی! ئی! ئی!

هاواریک ئەم دیو ده‌رگا‌که‌وه‌ به‌رزبووه‌:

کتیخانهی پهیق

- هاتم!

دوو جار کتومی دهرگاهه سووړا و دهرگاهه کرایه وه.

- برای بهریم، ببوره نه گهر له خه وم کردی.

- فهرموو.

«نه وزاد نه جیب رواندزی» ده تگوت زندانکراویکه و دهرگای زندانه کهی
خویم لی ده کاته وه. ده موچاوی، یه کسهر، ده موچاوی کوړه خالیکی خویمی
بیرخسته وه، که نوزده سال پیشتر، له سهردانیکمان بو زندانه کهی - له
مووسل - چاوم پتی که وتبوو: لاواز، دریژ، سهر و قوژ بژ، ناو پرومته چال،
زهرده لگه راو، ریشیکی چلکنیشی بهردابووه.

«نه وزاد» له واق وړمانی من ورد ده بووه:

- فهرموو!

دیشداشه یه کی سپیی وهک دیشداشه ی عاره بانى له بهر بوو، که له سى
شوین پاشماوه ی په له په لای مهره گه یه کی لیخنی به سهره وه بوو.

گوتم: جه نابت کاک نه وزادى!

یه کسهر گوتی: هاتووی بیبه یته وه؟

سهرم سوړما، گوتم:

- کی بیبه موه؟

دیاریوو دهیو بیست دریژه نه دهینه قسه کاغان، دهیو بیست زور له بهر دهرگا
رام نه گری؛ دهستی بو پیپیلکه کانی خواره وه دریژ کرد. گوتی:

- له خواره وه یه، کاکه.

- کی؟

- له ژیر قالدرمه کان دهنوی.

گوتم: کی؟

گوتی: تو به دواى (نه وزاد رواندزی) دا ناگه پری؟

- با.

- ئی، له خواره وه یه. نه وه تا...

نیوه ی له شی له ناو دهرگاوه هیئا دهره وه و په نجه ی بو قاتی خواره وه دریژ

کرد:

- له قاتی خواره وه یه. له ژیر قالدرمه کان....

من نجا تیگه یستم که ثم برادره (خو ده بویه ههر له سهره تاوه بزائم:
چونکه دیالیکتیکی سلیمانیه ی هه بوو) نه وزاد رواندزی نیبه.

کابرای دیشداشه له بهری پیش دهرگا گوتی:

- سی رور پیش نیستا، یه کییک له خزمه کانی هاتبوو، دهیو بیست
بیپاته وه هه ولیر. وام زانی جه نابیشت بو هه مان مه به ست هاتووی.

به بیستنی ثم هه واله، یه کسهر له دلی خو مدها گوتم: «هه تا
نه یانبردو ته وه، با فریای که وم».

- سوپاس.

به پیپیلکه کانا رام کرده خواره وه، گویم له و برادره رش بوو (پیش نه وه ی
دهرگاهه دابخاته وه و بچی بنویته وه) گوتی:

- سهرچاوم.

له قاتی خواره وه چوومه ژیر قالدرمه که، بینیم: به راستی مالوچکه یه کی
لییه! مالی (نه وزاد نه جیب رواندزی) له ژیر قالدرمه کو له واره یه؟

کاتى نزیک که وتمه وه، توانیم شته کان باشتر بینیم: جه سته یه کی
زه به للاح، دریژ، له ژیر دوو به تانیه ی زور نه ستووری بوو و چلکندا که و ته
جووله. ویستم له خه ی هه ستینم، بانگم کرد:

- کاک نه وزاد!

ناونوینه شه پرتوه بوړه که، که چند کارتونیکی پانو پوری له ژیر راخوابو،
بونیکى پیسی ناخوشی لی هه لده ستا (که له بونی رشانه وه ده چوو).

نه و بو نه پیسه، یه کسهر، بونی نه و پشیله توپیوه ی سهرده می مندالیمی
بیرخسته وه که بیست و هه وت سال له مه و بهر، له ته نیش دکانه که ی
باو کم، له ناو دوکانی خه لوو زفر و شیک که پتیا د هگوت مام نه چقورت..
که س نهیده زانی چند هه فته و چند مانگه له وى مردار ببووه و که س پتی
نه ده زانی! کاتى دوکانداره دراوسیکان بونی که لاکى نه و پشیله توپیوه یان
کرد نجا زانیان که مام نه چقورت خویشی له ناو دوکانه که ی خویدا گیانی

له دهست داوه. مام نه چقورتی بچ بناوان له گه ل پشبله به سته زمانه که ی پیکه وه مردوون. کهس نه یده زانی کامه یان پیش کامه یان مردووه، به لام هردو وکیان به هه ژړا له ناو کلو خه لوو زه کاند کله واژ ببوونه وه. نه و روزه له ناو بازاره که بووه هه را. من و باوکم، سه بارهت به وهی دراوسیته دوکانه که ی نه و مام نه چقورته خه لوو زفر و شه بیکه سه بووین، له یه که مین نه و که سانه بووین که ویستمان یچینه ناو دوکانه تاریک و به نسرمه که وه. کاتئ یه که مین هه نگاومان به ره و ژووره وه هه لئا، به بیرمه، باوکم یه که سر رشایه وه. به دهم رشانه وه شه وه، هه ر هیلنجی دده و پاشه و پاش دهکشایه وه. ئیتر به م شپوهیه، بو ماوهی نیو کاتژمیر کهس نه یده توانی یچیته ناو دوکانه که لاشه ی نه و دوو به سته زمانه غه ریب و بیکه سه بهییتته دهر وه. هه ندئ له دوکانداره کان دهیانگوت: «نه مه بوئی پشبله توپیوه که یه»، باوکیشم دهیگوت: «نه خیر، نه چقورت که زندووش بوو هه ره بهر بوئی عارهق و رشانه وه، کهس نه یده ویرا نزیکی بکه ویتته وه».

مام عومهری فافونفر و ش دهیگوت: له برسان مردوون.

سه ید سه عیدی ئاسنگه ر دهیگوت: هه ردو وکیان له سه رمان رهق بوونه ته وه.

مه حمود زینگریش دهیگوت: نه خیر، نه و گه واده ئیبلیس به عارهق مردووه.

– گوناخت دهگا! نه دی پشبله که ی؟

– پشبله که ی شی، خوا ده زانی چند روزه و چند ههفته هه ره له ناو نه و کونه سه گه به برسیته و تیوویتی ماوه ته وه و ئیتر نه ویش دوا ی نه و ته و او بووه.

مام نه چقورتی خه لوو زفر و ش، پیاوونکی که ته ی تیکسمراوی کورته له ی سوور و سپی، ژن و مندالی نه بوو، ره بهن، له ناو دوکانه ره ش و نووته که که ی خویدا، سی و حهوت سال بوو هه به ته نیا ده ژیا. باوکم دهیگوت: مام نه چقورته به نه سل تورکمانی خه لکی ئوزبه کستان بووه، کاتئ له شکری رووس له ریگای چیا ی برادوسته وه هاتوون پوستی و گه لاله داگیریکه ن، نه چقورت سه ربازی رووسیا بووه. کاتئ گه یشتوته هه ولیر

شه یدای ژنیکی تورکمانی هه ولیری ده بیت و دهخوازی، دوا ی نه وه ش ئیتر ئیستاشی له گه لدا بچ نه گه راپه وه مهمله که تی خو ی.

باوکم دهیگوت: «ژنه که ی، دوا ی سال و نیو تیک، مندالی له بهر چوو، بزه گیانی له دهست دا»، «ئیتر نه چقورت دوا ی نه وه، دلی نه ده هات گو ی ژنه که ی به جی بهیلتیت. زوری خو ش ده ویست. تا نه دوا یییه ش، هه میشه، هه موو پینج شه مه یه که له قه برستانی چراغ ده چوو بوتلیک عارهقی له سه ر گو ی ژنه که ی خو ی ته و او ده کرد. کاتئ تاریکیش داده هات ده گه راپه وه کولانه که ی خو ی».

من خویشم، به بیرمه – نه و کولانه یه ی مام نه چقورتم دیوو – دوکانیکی خه لوو زفر و شیی تاریک و به نسرم، له ژیزه مینیکدا، بوئیکی پیسی ناخو ش له و ناوه هه لده ستا که نه مده زانی بوئی چیه!

دهستم بو لای سه ری به تانیه که درتکرد و له سه رخو هه لمدایه وه:

– کاک نه وزاد!

نه وزاد خه بهری نه بوویه وه. جاریکی دیکه ش بانگیم کرد:

– کاک نه وزاد!

نه وزاد زور به زه حمهت سه ری به رز کرده وه، بچ نه وه ی هه ست به هیچ له نا کاوییه ک بکات:

– به لئ.

ننجا ویستی ناو له پی خو ی له سه ر عه رز دابنیت و پستی بداته دیوار هه لستیتته وه، دهستی بهر قوریه ی چایه که ی ته نیشتی که وت و رژاندی.

خه ریک بوو پیی بلیم «ببووره»، پرسیم:

– تو کاک نه وزادی؟

ته نیا ترووسکایییه کی به ئاسته می خو ر له م ژیر قالدرمه شیدار و تاریکه ی ددها. چاوی «نه وزاد» دیار بوو خو ی له بهر نه م تاقه ترووسکایییه به ئاسته مه ش رانه ده گرت، دهستی له سه ر بر وکانی کرده که پر، دهیو یست چاوی هه لبهیتنی:

– به لئ.

ههستم پی کرد، بۆنیککی پیسی تیکه له به بۆنی عه رهق له ده میه وه ده هات؛ نهو بۆنه ناخۆشه ده گوت له چالیککی قوولی پر پشیلای توپیوه هه لده ستی. خه ریک بوو هیلنجم بیته وه.

نهو گوتی:

- تو کتی؟

من له بهر بۆنه ناخۆشه که، هه ندی کشامه وه. گوتم:

- من ناوم ماموستا فره یه وونه. له سویده وه بۆ لای تو هاتووم.

«نهو زاده نه جیب رواندی» گه نجیککی چوارشانه ی قژن، سه روکه للای له سه روکه للای نهو گامیشانه ده چوو که له ئیسپانیا له ناو مه یدانه کاندای زۆرانبازیان له گه له ده کمن و تیریان لای ده دن تا نه و کاته ی که له واژ ده بنه وه. نازانم بۆچی من له وه ده مه دا نهو کاک نهو زاده م وه که «گامیشیککی که له واژ کراوه ی ئیسپانی» هاته بهر چاو. هه ولی ده دا چاوی به ته واده تی هه لبه ییتی تا «بناسیته وه» و بزانی چیم ده وئ:

- فره موو.

له وه ده مه دا، له ژیر تیشکی ترووسکاییه که ده ی نهو ناوه دا، تیبینی نهو ده م کرد که دوو ددانی پیشه وه ی نهو زاده شکابوون. لیم پرسى:

- تو محمه ده دناسی، کاک نهو زاده؟

- محمه ده کتی؟

- محمه ده ده مه ره حیم شوانی! خه لکی که رکووکه.

نهو زاده، دیاربوو، له سه رخۆشی و مه ستیه کی زۆر قووله وه گه رابۆه؛ به لایم ده موده ست بیری که وته وه:

- ئا.. ئی.. ئی. محمه ده که رکووکی؟

- ده یناسیت؟

- به لای ده یناسم.

له وه ده مه دا ههستم کرد پیاویک له رووناکیی ناو ده رگاکه وه دیته ژوو ره وه و له ئیمه نزیک ده بیته وه. دیتم شو فیری ته کسیه که مه، گوتی:

- ههستم کرد زۆر دواکه وتیت، بۆیه هاتم.

ئنجای گوتی:

- نه مه کبییه؟

منیش (وه که نه وه ی هه ست به شه رمه زاری بکه م) گوتم:

- نه مه نهو زاده.

شوفیره که که میک سه ری دانه وان دیوو بۆ نه وه ی نهو زاده له ناو تاریکیه که دا باشتر ببینی.

له ناکاو، ژنیک (ژنیککی قه لای خه، پۆشته و په رداغ، سپیکه له، دیاربوو فره نسی بوو) له قاتی یه که مه وه، سه ری به ره و خواره وه، بۆ لای ئیمه، شو پرکردبۆه و له سه ر شیشه ی قالد رمه کانه وه یه که به ده نگى خۆی هاواری ده کرده سه رمان. بۆله بۆلی بوو. من وا تیکه ی شتم جنیومان پی ده دات و هه ره شه مان لای ده کات.

راستییه که ی، که میک ترسام. چاو له قاتی سه ره وه، له شوفیره که م پرسى:

- نه وه ده لای چی؟

شوفیره که بی نه وه ی بشله ژیت، له سه ره خو پی گوتم:

- ده لای: نهو حه شیشه کی شه چلکنه بیه نه وه ولاتی خۆتان... پیروزی خۆتان بی!

ژنه فره نسییه که، له وه ده چوو خاوه نی ئاپارتمان که بیت، هه ر بۆله بۆلی بوو. شوفیره که به چریه ته رجه مه ی قسه کانی بۆ ده کردم:

- ده لای: بۆ ماوه ی پینج مانگ کرپی شوقه که ی نه داینی و خواردی، ئیستاش نهو حه وت مانگ زیاتره نه م ژیر قالد رمه یه چۆل ناکات. هه ر ده ری ده که ی، هه ر دیته وه. پۆلیسیش ده ره قه تی نایه. نه م گه رده کی ئیمه ی پیس کردوه.

ژنه هه ر هاوار هاواری بوو.

گوتم: ده لای چی؟

- ده لای: نه گه ر بمزانیایه کورد هینده پیس و پۆخل و به ربان، هه ر له نه وه له وه خو م تووشی نه م به لایه نه ده کرد و خانووم به کرئ نه ده دایه.

پاشان ژنه که زور قایمتر دوو جاران له سهر یه کتر قیژاندی. دیاربوو پرسپاریکی دهکرد و دهیوېست ئیمه وهلامی بدهینه وه.

- دهلی چی؟

- دهلی: «بۆ نایبهنه وه؟». دهلی: «بۆ نایبهنه وه، به لکو ئهم گهړه که ئیسراحت بکات؟».

نه وزاد دهیوېست سهرنجی ئیمه بۆ خوی رابکیشیت، دهستی بۆ سهر وه بهرز دهکرده وه و لچی هه لده قورتاند:

- دهفنی کهن! سۆزانییه. وازی لی بیتن.

ژنه که له هاتوهاواری خوی نه ده وهستا، ته نانه له نا کاو زور گورج و گۆلانه، ههر هیندهم زانی به پتیلیکه کانه وه گه یشته خواره وه و پرووی له ئیمه کرد. من واقم ورمابوو، ده شترسام، به تایبه تیش له بهر ئه وهی نه مده زانی دهلی چی.

له شوفیره کهم پرسى:

- مه سه له چیه؟

شوفیره که گوتی:

- وا ده زانی ئیمه هاتووین بۆ ئه وهی هه شیشه ی پی بفرۆشین.

- دهلی چی؟

شوفیره که ئه مجاره وهلامی شپرزانی منی نه دایه وه، زور به نهرمی چهند قسه یه کی له گه ل ژنه فهره نسییه که کرد و پرووی کرده وه من (وهک ئه وهی من دلنیا بکاته وه):

- واده زانی که ئیمه برادر و خزمی ئه وین، یان هه شیشه ی پی دهفرۆشین و هاو تیبی ئه وین.

- ئی؟

- هیچ نییه. تيم گه یاند.

ژنه که هه ندیک ئارام ببووه، به ته په ته پ وه سهر پتیلیکه کان که وته وه؛ به لام یهک چرکه چیه ده می نه ده وهستا.

من دلنیا بووم که جنیوی ددها. له شوفیره کهم پرسى:

- ئه وه جنیو ددها، وا نییه؟

شوفیره که، به داخ و خه فه ته وه، گوتی:

- به لی، ده لی «ئهم کوردانه پارسیان پیس کردوه».

- بۆ؟

- ده لی: له ولانی خویان له برسان غارده دن و دین له سهر ورگی ئیمه ده ژین.

- سۆزانییه، دهفنی کهن! راسیسته.

پاشان، شوفیره که بی ئه وهی گوی له قسه کانی نه وزاد رابگری، پرووی کرده وه من و گوتی:

- دهی، من له ده ره وه چاوه پیت ده کهم. کاری خوتی له گه ل ته واو بکه! به لام زوو.

که گه رامه وه لای نه وزاد، ههر لچی له ژنه که هه لده قورتاند و دهستی بۆ سهر وه راده وه شانده:

- راسیسته. دهفنی که! سۆزانییه.

ئهمه بی ئه وهی نه وزاد تو زقالتیک چیه له ناو نوینه که ی خوی بجوولیت. ههر له ژیر قالدومه تاریک و به نسرمه که وه، خوی ئاماده کردبوو تی بگات من بۆچی هاتومه ته لای.

نزیك له شپوازی پارانه وه، بۆ کاک نه وزاد نوشتامه وه:

- کاک نه وزاد، نازانی محهمه د له کوپیه؟

نه وزاد پتیکه نی:

- محهمه د کهرکوکی؟

- به لی. نازانی له کوئ ده ژی؟

نه وزاد دیسان پتیکه نی:

- محهمه د زور برادره رم بوو.

- ئیستا چوه بۆ کام شار؟

- هه شت نو مانگیك لیږه ههر پتیکه وه بووین. لیږه بوو.

- لیږه؟

- له پاریس. به لی.

- ئه دی ئیستا، چوه بۆ کام شار؟

کتیبخانه ی پهیځ

- له ئەلمانیا یه .

- ئەلمانیا ؟!

- به لێ . وایزانم .

- که ی چوو بو ئەو ؟

- له میژه . زۆر له میژه .

نەوزاد بە تەواوەتی چاوەکانی کەوتیوە و ترووسکانەوه . کە سەری
هەڵدەبەری و تەماشامی دەکرد ، دیاربوو لێم ورد دەبوو بزانێ من کێم ، یان
منی له کوێ دیوه ؟ گوتی :

- جگەرەت پێیه ؟

منیش کاغەزی پەنجافەرەنکیکی فەرەنسیم له گیرفانی راستم کەوتە بەر
چنگ ، دامی ، گۆتم :

- دوايه بو خۆت جگەرە ی پێ بکەر ! پێم بلێ : نازانی له ئەلمانیا له کام
شاره ؟

- له بەرلینه .

- له بەرلین ؟

- به لێ

نەوزاد دەستی لە ژێر کارتۆنەکانی ژێر بە تانیە کە دەرھیتنا و قوونکە
جگەرە یەکی دەرھیتنا . کاتی جگەرە کە داگیرساند ، گوتی :

- من پێشتر مالم له قاتی سەرەوه بوو ، ئەم سۆزانییە دەرمی کرد .

- کاک نەوزاد ، ناوێشانی محەمەدەت له بەرلین پێ نییە ؟

- نه ، چونکە زۆر له میژە ناگام لێ نییە . کە گەشتە ئەو ، دوا
چەند مانگێک پۆستکارتێکی بۆم نارد .

- ئەو پۆستکارتەت له لا نەماوه ؟

- نەماوه .

ئنجای پێکەنی :

- ئەم سۆزانییە مالمە کەمی لێ تێک دا . نابینی !

نەوزاد له ناکاو جگەرە کە له دەمی کردەوه و گوتی :

- بەلام نووسیوی کە له هۆتیلێک ئێش دەکا .

- نازانی ئەو هۆتیلە ناوی چییە ؟

- بۆمی نووسیوی . ناوێشانی کەیشی نووسیوی ؛ بەلام له بیرم نەماوه .
لام نەماوه .

(نەوزاد نەجیب رواندزی) بە تەواوەتی له خەوە کە خۆی هەلسابووه ،
بەلام له ناو نۆتە شە کە خۆی تۆزقالتیک چییە ، نە دەجوولا .

کە پێکەنی ، دیسان دوو ددانە شکاوە کە ، له ناو ریزە ددانە
زەرەهەلگەرە کانییەوه و دیارکەوتن و دیسان بۆنێکی پیسی ناخۆشی
پڕژاندەوه پرووم :

- محەمەد کەرکوکی .. ! گوتی دامی ئەگەر بگاتە ئەلمانیا و ئیشیکی
دەست بکەوێ ، پارەم بۆ بنێرێت ! کەچی تا ئێستا یەک فەرەنکی بو
نەناردووم .

من کەوتە سەر ئەوێ هەناسە سارد برۆم و خواحافیزی له نەوزاد بکەم ،
گۆتم :

- .. له واندە یە بیبینم .

لهو دەمەدا ، گۆتم له هۆرێ تەکسییە کەم بوو ، له دەرەوه بانگی دەکردم .
نەوزاد گوتی :

- ئەگەر بینیت ، ئەو گلەیییە منی پێ رابگە یەنە ! بلێ : «هە ی بێ
وفا...»

من پێشتر کردە قسەکانی نەوزاد و نەمزانی چیی دیکە ی گۆت .. بەپەله
خۆم گە یاندەوه ناو تەکسییە کە .

۸

ئەم هەموو درۆ و دەلهسه و غارە غارە ، ئەم هەموو ماندوو بوونە ی ئەم
هەموو سالانەت ، ئەم هەموو سنوور پێنە بێهۆودە یەت ، ئەم هەموو ولاتە و
ولات رۆشستەت ، ئەم هەموو دایەرە ی پۆلیس و پەناھەندە یی و
تەندروستی و بەلەدیە و تەحقیق و تەحقیقکارییە ، ئەم هەموو
هەستکردنەت بە بێ ولاتی و بێکەسی و بێ نرخیه ی خۆت .. ! چی بکەیت ؟

باشە تۆ بۆچى رۆژتىك بىرت لەو نەكردۆتەو (هېچ نەبى بەسەردان) سەرئىكى شارەكەى خۆت بەدەيتەو و مالى خۆتان بېيىتەو؟ ئەو يازدە سال زياترە دورەولات و ئاوارەى! ئاخىر باشە، بگەرپىتەو چى بگەيت؟ كى بىنى؟ كۆى بىنى؟ پاشان، دەى، بەچى بگەرپىتەو؟ دوو ھەزار و پىنج سەد مارک بەشى چىت دەكا، چەندى لى پاشەكەوت بگەى؟

بچىتەو بۆ لای كى؟ برا گەرەكەت يازدە سال پىشمەرگەى ئەو حزب بوو.. ئەم حزب شەھىدى كرد. برا بچووكەكەشت نۆ سال پىشمەرگەى ئەم حزب بوو.. ئەو حزب شەھىدى كرد. دايكىشت، گوناح گوناح، دواى بى سەروشوتىن مانەو سۆھامى خوشكت، كۆستى كەوت و بەحەسرەتى ئەو سەرى نايەو. ماوئەتەو باوكت. ئەویش ھەبى و نەبى چاوەرتى ئەو دەكات تانيا و مندالەكانى بگەنە ئەم ناو و ئىتر ئەویش بەدواياندا بىت! ئەوئە ئىتر، ئەمرو لە كوردستان ھەموو رپىيەك ھەر دەتەيتەو ئەوروپا! تۆ بلىتى بتوانىت جارىكى دىكە (رەھىماوای منداليت) بېيىتەو! تۆ بلىتى جارىكى دىكە بتوانىت پىياسەيەكى دىكە بەبەردەم مەكتەبەكەى كچانى (ئەسىرى) دا بگەيتەو و كچە ئەسمەرە ئەگرىجە شۆرە شۆرىجە بېيەكان بېيىتەو؟ منداليت، ئاخىر.. حەيف، وەك ئەو قەلاتەى كە دەپروانىيە پەنجەرەى مالەكەتان، خاپوور كرا. تازە.. تەواو.. ناگەرپىتەو. باوەر ناكەى. نە. ھەموو كوردى ئەوروپا و ئەمريكا ھەز بگەن بگەرپىتەو كوردستان، تۆ ھەرگىز ھەزى ئەوئە نىيە و باوەرپىش ناكەيت بگەرپىتەو! نەخىر. بگەرپىتەو بۆ كۆى؟

ھىممەتى ھاوړىت، پار، لەگەل يەشار، لە ھۆلەندەو گەرابوونەو ھەولير.. كاتى ھاتبوونەو ئەمستردام، بەتەلەفۆن پىيان دەگوتىت:

- ھەر نەچىتەو باشترە.

- بۆچى؟

- لە ھەولير ھەستمان دەكرد بەتەواوئەتى غەربىن.

- بۆچى؟

- پاشان چووينە سلىمانى. ئەویش ھەر بەھەمان شۆە بوو.

- بۆچى ھەستمان بەغەربى دەكرد؟

- ھەموو كەسپىك كە دەچىتەو و لاىتى خۆى، دەچى شارى خۆى دەبىيىتەو. كەچى شارى ئىمە، لە ئىمە قەدەغە بوو. نەمانتوانى بچىن گەرەك و كۆلانەكانى مندالىي خۆمان بېيىنەو! لەناو ئوتومبىلەكەى نىوان حاجى ئۆمەرەن و ھەولير يەك دوو گەنجى ھەوليرمان لەگەلدا بوو، لە حاجى ئۆمەرەنەو تا گەيشتىنە ھەولير ھەر گۆرانىيان دەگوت و نوكتەى خوشيان بۆ يەكتر دەگىرايەو، چونكە دەيانزانى لە ھەولير دايكيان، خوشكيان، برايان، باوكيان، كەسوكاريان پىشوازييان دەكات و لەباوھشيان دەگرى.. بەلام ئىمە.. ھەردووكمەن، غەرب، بەتەواو و اتاى «غەرب» غەرب بووين.. تەنانەت ھەستمان بەدلتەنگى و بەدەختىيەكى زۆرىش دەكرد. كاتى نرىكى ھەولير كەوتىنەو، لەناو ئوتومبىلەكە ھەزمان دەكرد بگرىن.

- بۆچى؟

- ئەى چى؟ چى ئىمەى دەگەياندەو كەركوك!

- ئەى دايك و باوك و خوشك و براتان.. نەھاتنە لاتان؟

- ھاتن. چوار پىنج رۆژتىك لە ھەولير يەكترمان بىنى و گەرەنەو. لە ھەولير و سلىمانى، كەسمان نەدەناسى، كەس نەيدەناسىن.. عەينەن ئەمستردام. ھىشتا ئەمستردام چاكترە، چونكە ھېچ نەبى وا چەند سالىكە لەگەلى راھاتووين.

ئەوئە! تۆش لەگەل ئىرە راھاتوويت. باشىش راھاتوويت. بەلام خۆ تۆ بەلای كەمبىيەو ھەر دەبوایە چاوتىك لە باوكە تەنيا و بىكەسەكەت بووایە: رۆژ تا ئىوارە ئىوئەى بە (دوكانى پىلاو فرۆشپىيەكەى) بەخپوكرد. كاتى خۆى پوول بەپوول كۆى دەكردەو بۆ تۆى دەنارد، دەيگوت: «با كۆرەكەم بىتە ئەندازيار». كاتى خۆى سى جارەن بەلین و ابوو سەردانىكى فلۆرنەسا بكات و بىتە لات بتبىنى، ھەر نەپەخسا. بەلام بەلین بى: لەم رۆژانە، بزانيات ئاخۆ كى لە برادەرە كوردەكانت دەگەرپىتەو ھەولير، نامەيەك و پىنج سەد ماركىكى لەگەلدا بۆ بنىرتەو.. ھېچ نەبى ناوئىشانى ئىستاي خۆتىشى لە بەرلین بۆ بنىرت! ئىستا بىگومان دلئى

بهو نامه بهت زۆر خوش دهیی. ده لئی: «ئه وهتا، کورده کهم، دواي ئهم هه موو ساله به ده به ختی و ئاواره بییه، نامه یه کی جوان و پینج سه ده مار کیتیکی بۆ ناردم!».

باوکت نازانی که تو ئیتالیات به جی هیشتهووه و ئیستا له ئه لمانیا ده ژیت. تانیای خوشکیشت هه ر نازانی. چون بزانی؟ بۆ بزانی؟ ئه دی چی! تو بۆچی سه ری ئه وان به گرتی خۆت بیه شینیت؟ ئنجا خۆ وایشه. بۆچی هه ناوی ئه وانیش پر له خه م و خه فته بکهیت؟ به لام تو بلتی ناسیاو ویک، ئاشنا به کی تو هه والی تو ی پێ نه گه یاندین؟ شه رمین خانی کچی خودادادی گۆران بیژ خۆ له کۆنیه اگه وه نامه ی بۆ مائی به هجه تی هاو رپت نارد بوو و پیتی گوتهوون که کورده کیانی له ئۆسلۆ دیوه!

به بیرته: هه فته یه ک پێش ئه وه ی فلۆره نسا به ره و پاریس و پاشان به ره و به رلین به جی بیلیت، نامه یه کت بۆیان نارد و نوو سیبووت که له وانیه به جیت له جه زبه یه کی رۆژئاوای ئیتالیا له چیشته خانه یه ک کار بکهیت؛ یانیش له وانیه به جیته ولاتیکی دیکه ی ئه وروپا و له وئ داوای مافی په نا هه نده یی بکهیت. ئه مه که ی بوو؟ به ته واره تی بیرت نییه، به لام وایزانیته ئاخرو ئۆخری سالی ۱۹۸۵ بوو. ئیستا ده دوازه سال زیاتره به سه ر ئه و رۆژده تپه ر ده یی و تو تازه ده ته وئ نامه یه کی دیکه یان بۆ بنیریت. ئاخو، بلتی چی؟ بلتی «بایه گیان نه مته وانی خویندنه کهم ته واو بکه م و بیه ئه ندا زیار، لیم بیووه!»؟ بلتی «له به رلین به شه وان له هوتیلێک پاسه وانیته ده که م و وه زعم زۆر باشه!»؟ بلتی چی؟ بلتی «چاوه ریتان ده که م. ئیوه ش وه رنه ده ره وه»؟ تا له فلۆره نسا بویت، باش بوو، تا قه ته ت هه بوو: زوو زوو ته له فۆنت بۆ ماله دراوسێکه تان له که رکوک بۆ ده کردن و بانگیان ده کردن هه ندی قسه ت له گه لیان ده کرد، به تاییه تیش له گه ل دایکت. به لام دواي ئه وه ی فلۆره نسات به جی هیشته، له و ساته وه ژیان له ئه وانیش و له تۆش تیکچوو: ئه وان حکومه ت ده ری کردن و ئاواره ی هه ولیری کردن، تۆش سه ری خۆت به ره و پاریس و پاشانیش به ره و ئه م به رلینه هه لگرت.

مائی هیممه ت له (ره حیمایا) هینده له ماله که ی ئیوه دوور نه بوو.

کاتی له هه ولیره وه گه رابژه ئه مستردام، نامه یه کی بۆت نارد بوو، نوو سیبووی:

«مه مه د گیان، ئیستا مائی ئیوه له که رکوک نه ماون. ده رکراون و ها تونه ته هه ولیر. به داخه وه نه مته وانی بزانی له کام گه ره کن و ناویشانیان چییه: ئه گینا سه ریکم هه ر لێ ده دان، به لام دایکم ده یگوت:

- پیتی بلتی که باوکی سه حته تی باشه. خوشکه کهیشی، تانیا خان، شووی به مامۆستایه کی خه لکی هه ولیر کردوه و ئیستا دوو مندالیان هه یه».

ئه مه هه موو شتیکه که تو ئیستا له باره ی باوکت و تانیای خوشکت ده یزانیته. رۆژیکیش له ناکو،.. ئا، بیرت که وه ته وه: کورپکی گه نجی ته مه ن ۱۸-۱۹ سالیک ده بوو، تازه گه یشتبووه به رلین، له گه ل گه نجیکی دیکه ی هاوته مه نی خۆی، له به رده م چیشته خانه یه کی شاورمه ی یونانی، له شه قامی توو بینگن شتراسه له لای بورجه که، سه نده و یچی گه صیان ده خوارد و به کوردی قسه یان ده کرد. تۆش له ته نیشت ئه وان وه ستابوویت سه نده و یچت به ده سه ته وه بوو، کاتی بینیت ئه و دوو گه نج به کوردی قسه ده که ن، دلت خوش داها ت، دوو اندتن. هه والی کوردستان لێ پرسین و سو راغی شه ره شوپی برا کوژیت لێ کردن. له کۆتاییدا بۆت وه دیار که وت که ئه و کورپه گه نج به هه ولیرییه ده بیته ئامۆزای خالی زاوا که تان. تۆش، زۆرت پێ سه ر هات که له م بنی دنیا به دا ریککه وتی «خزمیکی خۆت» بکهیت که به درێژایی ژیا نته ته دیوه و نه تناسیوه. تو زۆر تر بۆ دلخۆش کردنی ئه و کورپه گه نج، لیت پرسی:

- ناوی زاوا که م چییه؟

گوئی:

- مامۆستا فه ره ی دوون. مامۆستای کیمیا یه.

لیت پرسی: «ئه دی تانیا چۆنه؟»

گوئی: «باشه. دوو مندالیان هه یه».

پاشان، گوئی:

- کاتی من له هه ولیره وه به ره و تورکیا به ری ده که وتم، ئه وانیش

کاتژمبەر ھەوتی ئیوارە فرۆکە بەک بەرەو ستۆکھۆلم بەرێ دەکەوێ بە لکو
فریای کرینی بلیتیک بەکەوم - پیتیستە دەمۆدەست ھەر ئەمڕۆ بگەرێتمەو
سوێد.

شوفیرەکە، ھەر بەدیالیکتە موسلاوییەکی خۆی، لیمی پرسی:
- ئیستا بریارت دا بگەرێتێتەو سوێد یان بچیتە بەرلین؟
- نەخیر وا باشترە یەکەم جار بگەرێتێتەو مالاھەکی خۆم لە مالمۆ. پاشان
لەوێتە بەشەمەندەفەر، دەچم سەرێک لە بەرلین دەدەم.
- دەچی بۆ بەرلین؟
- بەلێ.

- من پێم وانییە کلتۆشاغیکی ئاوا تا ئەو رادەیە شتی لەبیر مابێت کە
تۆ متمانە بەقسەکانی بەکەیت.

منیش، وەک ئەوێ گازاندە لە بەختی خۆم بەکەم، گوتم:
- ئەم کۆرە، کاتی خۆی، پیش ئەوێ صەدام حوسین کویت بگریت،
لەگەڵ محەمەدی ژنبراکەم لە فلۆرەنسا پێکەو قوتابی بوونە.
- لەوانەیە چارەسەری دیکەشت نەبێ، بۆیە بەقسەکانی ئەو باوەر
بکە...

- ئنجا من بەھزار حالیش تا ناویشانی ئەم «کلتۆشاغە» دۆزیوتەو.

- لە ئەورووپا ناسیاویکت نەبێ یارمەتیت بەدا، ناخۆشە.
- پێنج رۆژ لە فلۆرەنسا مامەو بەس پۆتەوێ ناویشانی محەمەدی
ژنبراکەم بدۆزەمەو، بەدوای کەسیکدا دەگەڕام کە هیچ نەبێ بیناسیت،
تەنانەت چوومە زانکۆکەیشی. پۆلیسخانەکان و دایەرە پەناھەندانیش
گەڕام.
- بۆ؟!

- چونکە من تا ئەوکاتەش لەسەر ئەو باوەرە بووم کە محەمەدی ژنبرام
ھەر لە فلۆرەنسایە و ژن و دوو مندالە کەشم ھاتوون بۆ لای ئەو. لە
ھەولێرەو بەتەلەفۆن ھەر ئاوا یان پێ دەگوتم.

دایانابوو دەرچن.

- بەرەو کوێ؟

- نازانم، بەلام دەیانگوت «دەچینە خاریج».

بە بیرتە: ناویشانی خۆت لەسەر پارچە کاغەزێک نووسی و داتە ئەو
کۆرە گەنجە «ئامۆزای خالی زاواکەت»؛ لە بیرشت کرد لیتی بپرسی:

- تۆ ناوت چییە؟

- گود مۆرگن سبروان!

تۆماسی خاوەن ھۆتیلەکە بوو، دیسان رۆژنامە «فۆغن پلات»ی
بەدەستەو بوو، وەک ھەموو بەیانییەک، کاتژمبەر ھەوت و پەنج دەقیقە
گەیشتە سەرت.

- گود مۆرگن ھێر تۆماس.

۹

لەبەر خۆبەو، شوفیرەکە پێی گوتم:

- تۆ لە سوێدەو ھەلتەک ھەلتەک ھاتوویت بۆ پارێس، بۆ لای
کلتۆشاغیک!

منیش پرسیم:

- «کلتۆشاغ» چییە؟

- لانەوازیکی لەسەر جادە کەوتوو، ئەوانە تریاک ژیانان لێ
دەسەنیتەو و لەناو مێترۆ و لە پەنا دیوارەکاندا دەنوون.. بەفەرەنسی لێرە
پێیان دەلێن «کلتۆشاغ».

من، سەرێک و ھەزار سەودا، نەمدەزانی بێر لە کام گرفتیک بەکەمەو،
گوتم:

- کاکێ برا، ھەموو ئەو شتانە لە ژیاانتدا نەتدیون، لە غەریبی و لە
دوورەولاتیدا دەیانبینیت.

شوفیرەکە، من پێم گوتبوو کە - بۆ ئەوێ پارە زیاد لە پارێس خەرج
نەکەم و لە ھۆتیل نەمێنمەو، ھەر و ھا سەبارەت بەوێ کە ھەر ئەمڕۆ

– خه زووره که ت وای پی ده گوتیت.

– به لئی. له فلوره نسا هم مو د نیا گه رام به دوایدا. بیهوده بو. نه پولیس، نه دایه رهی په ناهه ندان، نه زانکوکهی (ته ناهت دوو براده ری دیکه یشیم دوزبیه وه) که سیان نه یانده زانی چووه بؤ کوئی!

– قاچاغچیه کان وایان پی راگه یاندووه!

– به لئی. ئیتر، له دواين رږډا، ماندوو بووم، دامناوو بگه ریمه وه مالو، یه کیچک له دوو برادره کونهی محمه د، له ناکاو هات بؤ هوتیله که م و گوتی:

– مژده!

– خیر؟!

– ناو نیشانی برادره ریکهی تهوت دده مئی له پاریس، کاتی خوی لیږه پیکه وه قوتابی بوونه.

شوفیره که گوتی:

– ئم.. که واته ئاوها بوو که جه نابت ریگه ت که وته لای ئم به سته زمانه.

– به لئی..

شوفیره مووسلاویه که ده یو بست کوتایی به م گفتوگو به بینین، گوتی:

– باشه، دهی. خیری پیوه یه. ده یاندوزیته وه ئینشاللا.

له ناو فرۆکه خانهی (شارل دوگول)، من تا ئه و چرکه یه ی بلیتیشم بؤ ستوکهلیم بری، هر دوو دل بووم: بچمه به رلین یان بگه ریمه وه مالو؟

ده مویست بچم بؤ به رلین، به لام به ته واده تی دلنیا نه بووم ناخو محمه دی ژنیرام سهد له سهد له به رلین ده دوزمه وه یان نا؟ له هه مان کاتدا ده شمو بست بگه ریمه وه مال که له مالو له به رنه وه ی حه زم ده کرد بزائم چ هه وال و نامه یه کی تازه م- له وانه یه له کوردستانه وه یان له نه سته مبوله وه- له باره ی ژنه که م و دوو منداله که م بؤ هاتووه؟ هر چو نیک بی، دوو ریگه م له پیش بوو. ده بوایه هه ردوو کیشیان ته ی بکه م. نه مه جگه له وه ی ریگه ی سییه میشم هه بوو: ته له فونیک بکه م بؤ کوردستان و قسه له گه ل

خه زووره که م بکه م، بزائم ناخو له گه ل قاچاغچیه که رکوکیه که ی خزمی خو یان چیی کردو ته وه؛ چ هه والیکهی تازه ی له باره ی تانیا و دوو منداله که مان پیته؟

بلیتی کاتر میتر هه وتی ئیوارم به ره و ستوکهلیم بری و به په له، جاننا گه وره که م به سه ر شامه وه، به ناو هاتوچو ی ریواره کانی ناو فرۆکه خانه دا، چاوم به دوا ی ته له فونیکدا ده گیترا. ته ماشای کاتر میتره که ی مه چه کم کرد: هیتشتا پینج سه عات و نیوم مابوو فرۆکه که م به ره و ستوکهلیم هه لبرئی. له گه ل نه وه ش، هه ستم ده کرد ده بی په له بکه م. نازائم بؤچی.

کاتی کابینه ی ته له فونیکم بیني، ئنجا بیرم کرده وه ده بی کارتیکیش بکرم! له و دمه دا، له ناو نه و قه ره بالغیه بی نه دازه یه ی لای فرۆشباری کارتی ته له فونه کان، نازائم بؤچی له ناکاو پرسباری شوفیری ته کسویه که م بیرهاته وه که لیمی پرسى: «تو ناشزانیت ژنیراکه ت له کام ولا ته؟!». هه ستم ده کرد من ئیستا تیده گه م که شوفیره که به تونیکهی گالته جارویه وه ئه م پرسباری لیم کرد، به شیوه یه کی ته و تو که به «ساویلکه» م بزانی ت و هه ولدانه که شم به «شتیکهی بیهوده» له قه له م بدات.

ته وه ی له هه موو شتیک زیاتر نازاری دده ام و خستبو میه گیتره نیکهی ره تیینه وه ته وه بوو که خه زوورم له سه ره تادا پیی ده گوتم: «قاچاغچیه کان ناسیاوی خو مانن؛ تا نه یانگه یه ننه ده ست خو ت له شاری مالو، به ره لایان ناکه ن»، که چی پاشان، ئیستا پیتم ده لئی: «قاچاغچیه کان گه راونه ته وه هه ولیر و ده لئین: تانیا و دوو منداله که مان سپاردو ته ده ست محمه د له فلوره نسا».

تینا گه م. بؤچی چوونه ته ئیتالیا؟ چ شتیک وای لی کردوون ئاراسته ی خو یان بگورن و رووبکه نه ئیتالیا؟ خو قاچاغچی ده بی باش بزائن که ئیتالیا په ناهه نده راناگری. زور زحمه ته. بیگومان ریگه و ریگه ده یانگه ریینه وه ته و ولا ته ی لیبه وه هاتوون! تو بلئی قاچاغچیه کان - خو یان ئه م ریگه سه خته یان پی باشر بوو بیت؟ باوهر ناکه م. بؤچی؟ خو له وانه شه تانیا خو ی بریاره که ی پی گوربین. به لئی، هه بی و نه بی تانیا به رنامه که ی پی گوربون. له وانه یه پیی وابوو بیت که ریگه ی ئیتالیا

ئاسانتەرە و زووتریش دەگەن. گوتوویەتی «با سەرێک لە محەمەدی براشم بدم». بەلام ناوێشانی محەمەدیەن چۆن دۆزیوەتەو؟ بۆیە چی! خۆ لەوانەشە لەوکاتەدا رووداویک هاتبێتە پێشەو و تێکرا ناچار بووبن ڕێگەی ئیتالیا هەلبژێرن. بەلام سەیرە! ڕێککەوتنیان لەگەڵ قاچاغچییەکان ئاوا بوو کە بەپەسا پۆرتیکی ساختە ئێلمانی، یەکسەر لە فرۆکەخانەی ئەستەمبۆڵەو هەلبانفڕێن بەرەو ستۆکھۆڵم. پێش ئەمەش، واتە پێش ئەوێ لە ئەستەمبۆڵەو بەرەو ستۆکھۆڵم هەلفرن، بەچەند سەعاتێک، دەبوایە تەلەفۆنیکی بۆ من بکەن و ئاگادارم بکەن: بۆ ئەوێ من بزانم کە و چ سەعاتێک دەگەنە فرۆکەخانەی ستۆکھۆڵم؟ ڕێگەی دووھەمی، لەگەڵ هەمان قاچاغچی بەم شێوەیە بوو: لە ئەستەمبۆڵەو بەهەمان پەسا پۆرتی ساختە ئێلمانی - کە هەر لە هەولێر بۆی کریبون - بەرەو وارشو هەلفرن، لەوێشەو، لەسەر سنووری پۆلۆنیایە، سواری کەشتی بێن و بەوپەڕی سەلامەتیەو بەگەنە قەراغەکانی سوید و منبیش لە مالمۆ بەچمە پێشوازییان. بەلام لەم کاتەشدا هەر دەبوایە ڕۆژێک یان چەند سەعاتێک پێشتر تەلەفۆنیان بۆم بکەدایە و ئاگاداریان بکردمایەتەو! ڕێگەی چوونە ئیتالیا هەر ئەسلەن لە بەرنامەدا نەبوو. سەیرە! بۆچی روویان کردۆتە ئیتالیا؟

تانی، دوایین جار کە لە ئەستەمبۆڵەو تەلەفۆنی بۆ کردم، دەیگوت: - فەرەیدوون گیان، غەمی ئێمەت نەبێ. ئێمە لێرە، لەگەڵ ماله پەناھەندەییەکی دیکە کورد (ژن و مێردێکن، دوو کچی عازەب و کورێکی پارچەلەشیان لەگەڵ) خانوویە کمان گرتووە و چاوەڕێی قیزیە سویدی و پۆلۆنی دەکەین. هەر هەموومان هەمان قاچاغچییەکی ناسیاری خۆمان کارەکانمان بۆ مەیسەر دەکا. چاوەڕوانی دەستی ئێوانین. ئێوانیش تا ئێستا هەر پێمان دەلێن «جاری چاوەڕێ بکەن!». هەر چۆنێک بێ، قیزیە هەر ولاتیکی - پۆلۆنیایان سوید - زووتر بێتەو، وایزانم ئێتر بەویدا سەفەر دەکەین».

تەنانەت کە پێشیم گوت: «وا باشتر و خۆشترە کە یەکسەر بەگەنە فرۆکەخانەی ستۆکھۆڵم». لە وەلامدا گوتی: «ئێمەش وا حەزدەکەین، بەلام

ئەگەر قیزیە پۆلۆنیان زووتر بۆ بێتەو، ئەوا بەسواری کەشتی دەگەینە سوید. جاری نازانین».

لە هەموو حالەتێک، تانی بەهیچ شێوەیەکی باسی ڕێگەی بەرەو ئیتالیا بۆ من نەدەکرد؟ سەیرە! تەنانەت هەر باسی محەمەد و فلۆرنەسایشی هەرگیز نەدەکرد - دیاربوو نەیدەویست متمانە بکەینە سەر محەمەد - . تۆ بۆی تانی لە کۆتاییدا، لەبەر خاتری ئەو ماله پەناھەندە کوردە دیکە (ئەگەر ئەوان رایان گۆڕیبێت و حەزیان کردبێ بچنە ئیتالیا) ئەویش رای گۆڕیبێت و چووبێتە ئیتالیا؟ یانیش، تۆ بۆی، لەبەر خاتری پەسا پۆرتە ئێلمانیەکیان، یەکسەر لە ئەستەمبۆڵەو، بێ قیزی، بلیتی فرۆکەیان بەرەو ئێلمانیای بربێت و گەشتبێتە ئێلمانی! دەشی! ئەمەیان، زۆرتر ڕێی تۆ دەچیت. بەلام، ئەدی بۆچی، لە هەموو حالەتێکدا تەلەفۆنیکیان بۆ من نەکردووە؟ تۆ بۆی تەلەفۆنیان بۆ کردم و لەو دەمەدا لە ماله نەبووم؟ یان پەلەیان بووبێ و فەریا نەکەوتبێ؟ یەکسەر بەبێ تەلەفۆن بەرەو ئێلمانیای هەلفرن؟ خۆزگە! بەلام لەم کاتەدا، خۆ تانی بەهیچ شێوەیەکی ئاگاداری ئەو نییە کە محەمەدی برای، ئێستا ئەویش لە ئێلمانیایە. تانی - خۆشی و باوکیشی، هەر وا دەزانن کە محەمەد لە فلۆرنەسایە. بەلام کێ نالی کە تانی بەم دواییە لە ئەستەمبۆڵ خەبەر و ناوێشانی تازە ئەوێ پێ گەشتبێت! یان محەمەد - خۆی لەناکاو تەلەفۆنیکی بۆ کردبێت؟ بەلام محەمەد خۆ ناوێشانی تانی نازانی! نەخێر. هەر چۆنێک بێ، زۆرتر ڕێی تۆ دەچێ کە چووبێتە ئێلمانیای. یانیش ئەوپەڕی، بەیەکیک لەو دوو ڕێگەییە دایانابوو، هاتوونەتە سوید و نەیانوانیوە تەلەفۆن بۆ من بکەن. ئای تانی گیان، غەریبی و ئاوارەیی چۆن لە یەکتەر داڕێ کردین! چۆن لە خۆرای ئەو ژیا نە سادە و ئاسوودەیی خۆمان لە خۆمان تێک دا! ئۆف! هەر چۆنێک بێ.. باش بوو: باش فریای ئەم فرۆکەییە کاتژمێر حەوت کەوتم!

لە بەردەم کابیئە تەلەفۆنەکە وەستا بووم: چۆل بێت و بچم تەلەفۆنیکی بۆ هەولێر، بۆ ماله خەزورەکەم بکەم. لە ناکاو، بەخۆم گوت «ئەنجامەکی، تەقربەن، ئاشکرایە»، «کەواتە، بۆچی تەلەفۆن بکەم؟».

پاشان گوتم: «تازہ کارته کم ہر کرپوہ و خہسار دہی. ہیچ نہ بی تہوہی پی بلیم کہ چیتروا نہ زانن محمہد ہر لہ فلورہنسا دہی».

ہر کہ دہسکی تہ لہ فونہ کم بہ گوتہوہ نا، دہمودہست تہ لہ فونہ کہی ہولیر زرنگاہوہ. خہزورم بوو. ہوارم کرد:

- خالہ حہمہ پرحیم.. چونی..!

یہ کسہر دہنگمی ناسیہوہ. بہہمان دہنگی بہرز، پیم گوت:

- محمہدی کورت لہ فلورہنسا نہ ماوہ.

- چوں؟

- چوہ بۆ ولاتیکی دیکہ.

- بۆ کام ولات؟

- نازانم. نازانم بۆ کام ولات؟

خہزورم، لہوہوہ، بی تہوہی ئاگاداری تہوہ بیت کہ من لیرہ چ دہردیکم بہدہست گہران بہدوای محمہدی کوری دیوہ، پیی گوتم:

- کورم لہ ئیتالیاہ، ہر لہ ئیتالیاہ.

من ہوارم کردہوہ:

- لہ ئیتالیا نہ ماوہ، لہوئی نہ ماوہ.

دہنگی خہزورم زور بہ دلنیاہیہوہ جہختی لیم دہکردہوہ:

- کورم، لہ ئیتالیاہ. من جاری پیشوو، خو ناوینشانہ کہی تہوم دایہ تو. لہ گہل برادرہیکی، پیکہوہ دہژین، ناوی رۆژیارہ.

- چووم. چووم. نہمدوزیہوہ.

- چووی بۆ فلورہنسا؟

- چووم. تہو رۆژیارہی برادرہی، دہلی: «ئیتالیاہی بہجی ہیشتوہ».

خہزورم درہنگ باوہری ہات. دیار بوو تہویش شلہژا. لہ من خہمؤکتر و سہرسامتر، لپی پرسیم:

- کہواتہ تہدی تانیا و مندالہکان چوں گہیشتونہ تہ ئیتالیا؛ تہگہر محمہد لہوئی نہ مابی؟

- نازانم. منیش لہوہ تی ناگہم.

- بپرسہ کورم!

- دنیاہ تہی کرد. نایاندوزمہوہ.

- کورم، من دلنیاہ: تانیا و مندالہکان گہیشتونہ تہ ئیتالیا. قاچاغچیہکان خو خزمی خو مانن، قابیلہ درۆم لہ گہل بکہن؟ بگہری بہدوایاندا، رجات لی دہکم! تہم حورمہیہ و تہو دوو مندالہ بہستہ زمانہ بہتہنیا لہ ئیتالیا چ بکہن؟ بۆ کوئی بچن؟

خہزورم سہرلہنوئی مہترسیی تہوہی خستہ دلہوہ کہ تانیا و مندالہکانم بہراستی ہاتہیتنہ ئیتالیا. گوتم:

- خالہ گیان، تو تہنیا من لہوہندہ دلنیا بکہوہ بزائہ قاچاغچیہکان چ دہلین!

- کوری خو، قاچاغچی ناسیاوی خو مانہ، پیری دیسان بینیمہوہ؛ دہلی: «تانیا و ہردوو مندالہکہشمان گہیاندوتہ فلورہنسا و داومانہ تہ دہست محمہدی کورت لہ ئیتالیا».

لہ توورہیی و شلہژان و کہللہیی خو مدا، خہریک بوو میشکم شہق بیات، دہمویست یہک بہدہنگی خو ہوار بکہم و بہخہزورم بلیم:

- ناخر.. من بیت دہلیم محمہد لہ ئیتالیا نہ ماوہ!

دہمودہست، بہتوندی، دہسکی تہ لہ فونہ کم داخستہوہ.

بۆ یہکہمین جار بوو لہ ژیاندا ہہستم کرد: زہمین چہند فراوان و پانوپورہ و.. منیش چہنیک بچووک! ژیان چہنیک بی لۆژیک و تیکچرژاوہ، ئیمہش چہنیک ساویلکہ و بہدہخت! لہ دلی خو مدا گوتم: نہفرت لہو تہوروپاہی کہ ساویلکہیی منی تہفرہ دا!

زور دلتنہنگ، لہناوہراستی فرۆکہخانہ ئاپورہکہی شارل دوگول، خہریک بوو لہ پرمہی گریان بدہم. لہ بہرہدم کابینہی تہ لہ فونہ کہ، ناومیدانہ لہ خو مم پرسی:

- چی بکہم؟

بیرم کہوتہوہ کہ بلیتم برپوہ:

- بۆ کوئی بچم؟ بۆ مالو؟ بۆ بہرلین؟ بۆ فلورہنسا؟.. بۆ کوئی!

دہمزانی، بیگومان، دہبوایہ بگہریمہوہ... بہلام نہمدہزانی بۆ کوئی؟

۱۰

سپیده، کاترمیر ههشت و بیست دهقیقه، کاتی دیسان، وهک هه موو
رۆژتیک، ده رگای ژووره کهی خۆت کردوه؛ سهرت سورما، بینیت:
نامه یهک، به زمانی عهره بی له سهری نووسراوه «الی السید محمد حمه
رحیم شوانی»، له و دیو ده رگا کهت که وتوو.

ئه مه یه که مین جاره «نامه یهک به عهره بی» بگاته ئه م ماله!

ئه م نامه عهره بییه چییه؟ کئ نامه به عهره بی بو تو دنووسی؟ چ
براده رتیکی عهره بت ههیه؟

عه لی هاشم مزعل، ئه و کاته ی له فلۆره نسا پیکه وه له کۆلیتری
ئه ندازیاری قوتابی بون، له سهر داخوایی سه فاره تخانه ی عیراقی له
ئیتالیا، بو خزمه تی سه ر یازی، خویندنی به جئ هیش و گه رایه وه عیراق..
به لام دوای چوار مانگ خه به رت بو هاته وه که له هیرشه که ی عیراق بو سهر
قه سری شیرین «شهید کراوه». عه لی مزعل تاقه براده رتیکی عهره بت بوو
له هه موو دنیا که به عهره بی قسه تان ده کرد! تو کیتی دیکه ی عهره ب
براده رته و به عهره بی له گه ل یه کتر قسه ده که ن؟

ئه وه ت له بیر چۆه که دیسان، وهک هه موو به یانییه ک کاتی هیلاک و
خه والوو له هوتیله که ت ده گه رپیتته وه، هه ر به جلویه رگه وه له ناو نوینه که تدا
هه ره س به یینیت.. بئ ئه وه ی جلویه رگ و پیتلاوت داکه نی، له سهر
سیسه مه که دانیشتیت، به په له پرووزی زه رفی نامه که ت هه لپچری. به زمانی
عه ره بی نووسراوو:

بو به ریز، محمه د حمه ره حیم شوانی

ئه م کاته ت شاد،

ده زانین له کار گه راپیتته وه و ماندوویت و ده ته وئ یه کسه ر به خه ویت،
به لام بو کارتیکی پتویست که په یوه ندیی به ژیا نی خۆته وه ههیه؛
پتویسته یه کتر ببین و هه ندئ قسه پیکه وه بکه ی. بو ئه م مه به سته،
هه ر ئه مرۆ، کاترمیر چواری ئیواره، له کافتیریای «هتیر لووسیانو» له
به رامبه ر نافووره که ی کۆنک شتراسه هیوادارین ئاماده بیت.

کپییه ئه م نامه یه ی «به عهره بی» بو ت نووسیوه؟ به عهره بی..! ئه مه
واتای وایه که ئه و که سه یان ئه و لایه نه عهره به! سهیره!

کاتی له فلۆره نسا بوویت، زوو زوو له سه فاره تخانه ی عیراقیه وه،
نامه ت به عهره بی بو ده هات، بانگیان ده کردیته سه فاره تخانه و جارسیان
ده کردیت. تو له ده ست ئه و به عسییه نه بوو که غارت دایه ئیره. تو بلایی
لیره ش هه ر وازت لی نه هین! نه خیر هیچ ماقوول نییه ئه مه نامه ی
سه فاره تخانه ی عیراقی بیت. سه فاره تخانه ی عیراقی له بهرلین؟ حزبی
به عس.. له ئه لمانیا؟ نه خیر. نا. دوور نییه نامه ی حزبیکی عهره بی-
عیراقی ئۆپوزیسیۆن بیت! به لام نامه که ده لئ «په یوه ندیی به ژیا نی خۆته وه
ههیه!» ئه م «ژیانی خۆته وه» یه، واتای ژیا نی تاییه تیم ده گرتته وه. من چ
گرفتیکم له گه ل چ حزبیکی یان چ لایه نیک ههیه؟ که واته.. مه سه له که
سیاسی نییه. نه. ئه دی که واته بوچی نووسراوه «ده زانین»، «هیوادارین».
نه خیر. تو له شتواری نووسینه که یان ورد به وه! به ناوی گروپیکه وه قسه
ده که ن. نووسیویه نه «ئیمه». به کاره یێانی ئه م «ین» «ین» ه، .. ده زانین..
هیوادارین.. ئه وه ده گرتته وه که گروپیکن یان به لای که مییه وه لایه نیکن
که ئه م نامه یه یان بو تو ناردوو.

دلت، ته پ، ته پ.. خیرا لیبی ده دا.

به ته واده تی شپه رزه بوویت. چی بکه ی ت؟

به راستی، ناخۆشه! نامه یه کت بو هاتوو له لایه نیک گومانلیکراوه وه،
داوات لی ده کا له رۆژ و کات و شوینیکی دیاریکراوا ئاماده بیت! تۆش
گومانت له مه ههیه و به هه ره شه یه کی ده ژمیریت بو سهر ژبان و ئاسایشی
خۆت. ته واو. مافی خۆته و پتویسته بترسیت! که واته، باشتترین شت
ئه وه یه یه کسه ر بچی خه به ری پۆلیس بده ی!

به لئ. به زووترین کات بچۆره پۆلیس و خه بهریان بده ری! تو له ده ست
حکومه تی به عس و سه فاره تخانه ی به عسییه کان فلۆره نسات به جئ
هیش و غارت دایه ئه لمانیا؟ ئایا لیره ش هه ر وازت لی نا هین؟ به لام
لای پۆلیس بلایی چی؟ چۆن بلایی چی؟ بلئ «نامه یه کی ئاوه ام بو
هاتوو». ئاخه ر کئ ده لئ ئه م نامه یه له م لایه نه وه هاتوو؟ بوچی پیشتر

نامه يه کی واهييان بۆت نه دهنارد؟ بۆ غوونه يه کسه ر دواي ته ودي گه يشتته ئه لمانيا؟ نه دي نه گهر له حزبېکی وهک په که که وه هاتېت، يان له حزبېکی ئوپوزيسيوني دژي حکومه تي عيراقيه وه و بيانه وي ميوانداريه کت بکه ن.. يان نه گهر بيانه وي داوات لي بکه ن بيسته نه داميان و کاريان له گهل بکه يت؟ باشه، به لام تو که ي سياسه تت کردوه و چي له سياسه ت ده زاني؟ پاشان، نه مه په يوه ندي به «ژياني تايه تي خومه وه چيه»؟ سه يره! هه ر چو نېک بي، باشتره. زور باشتره که پيش چونت بۆ ديداره که، ناگاداري پوليس بکه يته وه! به لي. زور چاکه. راسته، وا باشتره. هه ر ئيستا!

توف!

چ ئينسانېکی گيروگرفتاي و نه فرتليکراوه.. نه م کورده!

ئاخر تو ناوي خوتت لېره، له دايره ي په ناهه نداني ئه لمانيا، هه روه ها لاي پوليس و سوشيالي بهرلين به (سيروان حېکه م بابان) تو مار کردوه! تو ناوت سيروان حېکه م بابانه.. له کاتيکدا نامه که ئاراسته ي (محمه د حه مه ره حيم شواني) کراوه! محمه د حه مه ره حيم شواني تو نيت. تو له لاي پوليس سيروان حېکه م بابانيت!

چي بکه يت؟ پوليسي بهرلين و دايره ي په ناهه نداني بهرلين له م جوړه حاله تانه دا ناتوان بهرگريت لي بکه ن! بيگومان.

به لام باشه، نه و لايه نه ي که نامه که تي بۆ ناردوه، چو ن ناوي راسته قينه ي تو ي زانېوه؟ لېره، له بهرلين، ته نانه ت له هه مو ئه لمانياش، ته نيا سي چوار براده ريکي زور نزيک ناوي راسته قينه ي تو ده زانن.. نه وانه ش ته نيا نه و ناسيا وانه تن که له کو نه وه، پيش نه ودي فلزونه سا به جي بېلېت و بگه يته بهرلين، ده تناسين. ته نانه ت نه وانه ش هه ر، ئيستا راها توون به سيروان بانگت ده که ن! که واته کتيه نه و که سه ي نه م نامه يه تي بۆ ناردوه؟ کي ن نه و جه ماعه ته ي نه م نامه يه تيان بۆ نووسيوه؟ سه يره! هه بي و نه بي، پيويسته جه ماعه تيک بن که زور باش ده تناسن يان په يوه نديه کی ديريبيان به را بردوي تو وه هه يه! پيويسته که سيک يان لايه نيک بيت که په يوه ندييان به ناو ولا ته وه هه بيت، واته په يوه ندييان به و

سالانه وه هه يه که تو له کوردستان بوويت. به لي. زور باش ده تناسن! بيگومان. نه گينا ناوي ته واي تو له کو ي ده زانن؟! به لي، من پيم وابي نه م جه ماعه ته.. گومانليکراون. ري تي تي ده جي مه ترسيشيان بۆ سه ر ئاسايشي ژياني تو هه بيت. ده بي زور مقه يه ت بيت! مه سه له که ش به بايه خه وه وه ريگريت. پيش نه وديش بچيت بۆ نه و ديداره، لي تي بکو له ره وه و خوتي بۆ تاماده بکه، ئنجا بچو.. يانيش...! نازانم! چي بکه م؟

نه وديه، ئيتتر.. محمه د حه مه ره حيم شواني تو نيت. تو سيروان حېکه م بابانيت. چي بکه يت؟ ناتوانيت په يوه ندي به پوليسه وه بکه يت! چو نکه نه گهر بچېته پوليس و خه بهريان بده يتي، نه و ناچار ده بيت که داني پيدا بنييت و بلي «من ناوي راسته قينه م محمه د حه مه ره حيم شواني يه». ده لين «چو ن؟». تو ش ده لي «کاتي خوي، ده دوازه سال پيش نه مړو، کاتي له ئيتاليا وه ها تمه بهرلين، بۆ نه ودي مافي په ناهه ندييم بۆ ده ريچيت و نه زانن له ئيتاليا وه ها تووم، ناچار بووم ناوي خوم بگوړم و بيکه مه (سيروان حېکه م بابان)».

بيگومان له وکاته دا دوسييه يه کی ديکه م بۆ ده که نه وه و.. ئنجا نه و کاته ش.. بيگومان.. گرفتېکی ديکه م بۆ دروست ده بيت و نازانم سزا که ي چيه؟

نه خير، ناکري. وا باشتره جاري په يوه ندي به پوليسه وه نه که م!

تو بلي نه م نامه يه، هه ر خوي، له لايه ن پوليسي ئه لمان ي و دايره ي په ناهه ندانه وه نه هاتېت: بيانه وي ناوي راسته قينه ي خوم پي ئاشکرا بکه ن؟ خو هه مو شتيک ده بي.

هه ر به جلويه رگ و پيلا وه وه، له سه ر پشتت، له سه ر سيسه مه که راکشابوويت، رووت له بنميچي ژووره که، په نجه کاني هه ردو و ده ست له نا و يه کتر له سه ر نيچه وانت ليک به ستيوون و.. بيرت ده کرده وه.

نه خير، نه گهر پوليس يان سوشيالي بهرلين بووايه، بانگيان ده کرديته نووسينگه ي خويان. نه م شيوازه، دياره، شيوازيکی «ئيسي خباراتي» و تو قينه.

له ناکاو، سوکنا بیبه که به دلتدا هاته وه:

تو بلتی برادره کانی خوژ نه بن، بیانه وی گالتیه که له گهل بکه ن؟
فوناد خه بیر؟ شیروان شه پقه؟ به لی. نه مه له ئیشی «فوناد» ده چی.
جاری کیشیان همه لای به سته زمانی له بهرلینه وه راپیچ کردبو وه
شتو تگارت، گوايه دایک و باوکی همه لای کوردستانیان به جی هیشته وه
و گه یشتو نه ته شتو تگارت داوای په ناهه ندهیی ده که ن و.. پیویسته
همه لای بگاته شتو تگارت: نه مه بهس بوئه وهی همه لای بگاته لایان و
له سه برانه جه ما عیبه که یاندا گورانیان بو بلتی و گولمه زه که یان خوژتر
بکات! پاشانیش، به فوناد و هم مو برادره کانیه وه، پاره ی هاتو چو که یان
دابو وه. فوناد و شیروان تا ئیستاش نه م رابواردنه به همه لای، وهک
نوکنه یه کی خوژ بو یه کتر ده گپ نه وه!

نامه که ت جاری کی دیکه ش خوینده وه. بیرت کرده وه: «ده زانین له کار
گه راو یته وه و ماندوویت و ده ته وی یه کسه ر بخره ویت».

ده بی نی: باش ده تناسن! باش ناگادارتن! ته نانه ت پیشتتر به ته واوه تی له
جه دوه لی ژبان و کارت وردبو نه ته وه. که چی ئیمزا و ناوی خویشیان
نه نووسیوه. ته نانه ت به پیتی کیش!

ماقووله ئەلمانیاش به جی بیلیت و غاریده ته ولاتی کی دیکه؟
که بی ری لی ده که یته وه، پیکه نینت دی. زیاتریش له گولمه زتی کی
برادرانه ده چی ت!..

کافتیریای هیتر لووسیانو، بهرام بهر نافووره که ی کونک شتراسه، که
ده که ویتته ناوه راستی شاری بهرلین...

ماقووله له ناوچه رگه ی یهک دنیا خه لک و قه ره بالغی خه لکی
بهرلین، به بهرچای نه وه هم مو خه لکه وه بتکوژن یان شتیکت لی بکه ن؟
برپارت دا: باشتتر وایه بچیت!

۱۱

له پاریسه وه، له فرۆکه خانه ی شارل دوگولته وه، به دوو کاترمیر و شتیکی
گه یشتمه ستوکه و لیم.

من عاده مه: کاتی گرتی کی سه ختم ده بیت، یه کسه ر سه رم ده که ویتته ژان
و نه خوژ ده که وم. له ناو فرۆکه وه، به ئاسمانه وه، نه وه سه ربه شه یه م دهستی
پی کرده وه.

کاتی ده که مه ستوکه و لیم و بلیتی گه رانه وه بو مالمو ده برم، داوی یهک دوو
جه م نانخواردنی دیکه ش.. ئیتر ته واو: پارم پی نامینی. له مالمو،
بیرده که مه وه: نازانم هندیکی پارم له کی به قهرز وهریگرم؟
غهریبی تانیا و منداله کان خه ریکه ده مکوژی.

۱۷ یان ۱۸ نیسان

۱۲

له ده وری میزتی کی قوژنی کافتیریا که، جگه ره یه که ت داگیرساندبوو.
به دیار قاوه که ته وه چاوه ریت ده کرد.

کافتیریا که هیته قه ره بالغ نه بوو. له ده سته راست: دوو میز، هه ر
یه کیکیان سی چوار کچ و کوری ئەلمانی به ده وره وه، له ناوه راستیش سی
چوار میزی دیکه، که هه موویان به تال بوون. دوو مندالیش له نزیک
کوئتوارة که خه ریکی یاریکردنی نه تاری بوون.

بارمانی کوئتوارة که، سه رقال، به په رۆیه ک په رداخه کانی پاک ده کرده وه،
له ناکاو دیتی: پیاوکی شه پقه ره شی پالتو ره شی پیلاو شین.. زور
له سه رخو هاته ژووره وه.

پیاوکی شه پقه ره شی پالتو ره شی پیلاو شین، هه ر دوو دهستی له ناو
گیرفانی پالتو، ته ماشایه کی ناو کافتیریا که ی کرد و یه کسه ر، کاتی چاوی
که وته سه ر تو، وهک نه وه ی بتناسیت یان پیشتتر تو ی بینیبیت، به ره و
میزه که ی تو هات:

کابرای پالتۆ رهش به ئه لمانییه کی ئه وتۆ، که دیاربوو سالانیکی زۆر له
ئه لمانیا ژیاوه و باش فیری زمانه که بووه، به شاگردده کی گوت:
- چایه کی تیزان بۆ من بینه، به لām کهم شه کر و زۆر سووک!
تۆ ئه مه یه کهم جار بوو له ژیاندا له گه ل که سیک دانیشت داوای چای
تیزان بکات. ئه م پیاوه کییه؟ چیی له من دهوی؟ بیرت ده کردهوه: بلیم
ناوم چیه؟
- بۆچی؟
گوتی: چی بۆچی؟
گوت: بۆچی له ناوی من ده پرسی؟
پیاوه پالتۆ رهشه که، به زه رده خه نه یه که وه، به لām زۆر جیددی و پر و یقار:
- هه زده کهم یه کتر بناسین.
که ئه مه ی گوت. ددانه درشته زۆر سپییه کانی، له و دیو لچ و لیوه پاک و
تراشراوه کانییه وه به دیار که وتن. به دیالیکتیکی عه ره بیی عیراقییانه ی
ته و او قسه ی ده کرد. پیاویکی تا بلایی کوک و پاک و ته میز و
«جه نتمان» دیاربوو. له وه ده چوو ته مه نی ده و روبه ری په نجا سالیکی بیت.
جه نتمانیه کی ئه م، هه روه ها جیاوازی نیوان ته مه نی خۆت و ئه و، زیاتر
وای لی ده کردیت ریزی بگریه.
لیت پرسی: تۆ دختۆری؟
پیکه نی، گوتی:
- بۆچی؟ له به ره وه ی گوتم «من قاوه ته نیا دوای نانخواردنی ئیواران
ده خۆمه وه.. ئه ویش ئه گه ر سه وه واتم زۆر له گه لی خوارد بیت»؟
تۆ هه زت کرد ده موده ست لیتی پرسی:
- جه نابت چیت له من دهوی؟
کابرای پالتۆ رهش نه رم نه رم پیکه نی.
- پییم بلتی، تکایه، بزانه: جه نابت چیت له من دهوی؟
کابرای پالتۆ رهش گوتی:
- ده مه وی ئیشمان له گه ل بکه ی!

- مه رحه یا!
تۆش، هه ر به عه ره بی:
- ئه هله ن وه سه هله ن.
زۆر به حورمه ته وه له گه لت دووا:
- ئیزم ده ده ی؟
ده یوست کورسییه که راکیشیت بۆ لای خۆی و له لات دانیشت.
- فه رموو! بنگومان.
کاتی دانیشت، پیش هه موو شتیکی شه پقه ره شه که ی له سه ر میزه که
دانا. پاشان په نجه کانی هه ر دوو ده ستی، له شیوه ی په رژیئیک، له ناو
یه کتر به ست.. له سه ر میزه که، به رامبه ر خۆی دایان.
برۆی راستی، لیت به رز کرده وه، گوتی:
- تۆ ناوت چیه؟
تۆ، راستیه که ی، ترسایت. ئایا ناوی راسته قینه ی خۆتی پی بلتیت
یان نا؟ له وه ده ترسایت که ئه م پیاوه ناوه راسته قینه که ت له لای پۆلیس و
سۆشیالی ئه لمانی بدرکینیت و تووشی مه حکه مه و سزادان ببیت؛ له
دیماهیشدا دۆسیه ی په ناهه نده بیت هه لبه وشیتته وه و ناچار ببیت به ره و
ولاتیکی دیکه ی ئه و روپا ئاواره ببیتته وه.
نه تده توانی ده موده ست وه لāmی بده یتته وه. باش بوو، شاگردی
کافتیریا که، به خۆی و به روانکه یه کی نارنجییه وه، زه رده خه نه یه کی بۆ کردن.
تۆ به کابرای پالتۆ رهش گوت:
- قاوه یه ک ناخۆیتته وه؟
کابرا گوتی:
- نه خیر. من ته نیا ئیواران، دوای نانخواردن قاوه یه ک ده خۆمه وه..
ئه ویش ئه گه ر خواردمه نییه کی ئه وتۆم خوارد بیت که سه وه واتی زۆر له گه ل
بوو بیت.
شاگردده که، که میک بۆ کابرای پالتۆ رهش دانوشتایه وه:
- هیری..!

- ئېشی چی؟

له ناکاو گوتی:

- تو لهو هوتېله.. مانگانه چوند ودردهگری؟

نه یه پښت ولامی بده پته وه، گوتی:

- دوو هزار و پینج صد مارک.. به شی چیت دهکا؟ یهک شهو بچیته نایت کله بیکه وه و ته واو!

نهو، چونکه دلنیا بوو له وهی که تو ناتوانیت قسه کانی به درو بخه پته وه، درپته ی پېدا:

- تو نه وه ده دوازه ساله له بهرلین ده ژیت، چوند جار سهرت کردوه به نایت کله بیکدا؟ چوند جار پیکیک ویسکی یان براندی یان شه میانیات خواردو ته وه، یان تنانته بوتله شه پرابیک سوورت کړیوه و به ئاسووده یییه وه نوشت کردوه؟! چوند سه فهرت کردوه؟ چوند دنیا گه پراوی؟ چوند قه راغ روو بارت دیوه؟ چوند ئاهه ننگ و سینه ما و شان و میزی رازاوت دیوه؟ چوند جار؟ له گهل چوند کچی ئه لمانی نوستوویت؟ خو تو هیشتا هر گه نجیت! جارئ تازه هره تی لاوېته. مافی خوت نییه؟ تو سهرت له پرسیاره له ناکاوانه ی کابرا سوپ ما. بوچی ئه پرسیارانه ت لی ده پرسیت و بوچی ده یه وئ تیکهل به ژبانی تایه تیت بېی؟

کابرای پالتو رهش بواری نه دایتی بیر له شتی تر بکه پته وه، تنه نیا لهو پرسیارانه نه بېی که بو خوی دهی وروژاندن له میشتکندا:

- ئایا مافی خوت نییه، لیره، وهک هر ئه لمانییهک، ژبانیکي ئاسووده و پر که یف و سه فای وهک ئه وانت هه بیت؟! ئه مه مافیکی هره ساده و ره وای مروث نییه که ئاوها، وهک ئه وان بژیت؛ له ئاسووده یی دوروبه ری خوی چیژ وهریگریت؟ به کورتی.. بژیت!

تو، نه گهرچی نه تنده ویست دروی له گهل بکه یت و ده ترانی هه موو قسه کانی راستن، به لام گوت:

- من نه ونده بیر له شتانه ناکه مه وه.

کابرای پالتو رهش، به وپه ری متمانه و دهرپینی خوشه ویستییه وه قسه ی

بو ده کردیت:

- ئه م دوو هزار و پینج صد مارکه ی وهری ده گریت، نیوه ی ده ده پته کړی خانوو. وایه؟

- وایه.

- سی صدی ده ده پته میترو و پاص و هاتوچو. وایه؟

- وایه.

- پینج صدی ده ده پته جگهره...

- وایه.

- نه وهی ده می پته وه تنه نیا به شی ئه ووت دهکا که له برسان نه مریت. ئایا گه نجیکي قوژی وهک تو، له م ئه ورووپایه، ژبانته تنه نیا نه وه بیت که تنه نیا له برسان نه مریت؟! ئه مه یه فله سه فه ی تو و هه موو په ناهه نده یه کی دیکه ی ئه م ئه ورووپایه؟ دوو له هه موو خو شی و ئاسووده یی و له زه تیکی ئه م دنیا یه، له ناو قوزاغه ی هه ژاری په ناهه نده ییدا؛ تنه ناته ناچارن ئه وده ش قبول بکه ن ئه گهر گه نجیکي خو پری ئه لمانی، هه کاتیک بیه وئ تفی کبشتان لی بکات!

پاشان له ناکاو، نه و نهرمی و میهره بانیه له قسه کانی نه ما. توند و باوکانه، که وته ئاموزگاری کردنت:

- گوئ بگره! تو ده بی ژبانی خوت بگوریت!

تو بیرت ده کرده وه. بزچوونه کانت وهک ره وه ئه سپیکي زندانکراو که تازه ئازاد کرابن، له ده ستت رایان ده کرد. فریای ریک خستنی بوچوونه کانی خوت نه ده که و تیت. ده نویست لی بپرسیت: «چون یه عنی؟». گوت:

- ئیه حزیتان هه یه؟

- نه خیر.

ده نویست به راستی له گهل ئه م پیاوه بچیته ناو گفتوگو یه که وه. لیت پرسى:

- له ریک خراوی دژى راسیسم کارده که ن؟

- نه خیر.

- ئەدی باشە، ئامانجەتەن چىيە ؟
کابراي پالتۆ پەش گوتى:

- ئىمە دەمانەوئى، خەلکى وەك تۆ بتوانئى تام لە خوشىيەکانى
ئەورووپا وەرگىزئى، چىژ لە دىيائى ئىترە بىيىنئى، پى بەهەموو سىيەکانى
خۆيەو بۆنى جوانى و ئاسوودەيى بکات؛ بۆنى ژيان بکات.. بۆ ئەو
کاتى تەمەنى گەيشتە پەنجا سال (واتە دواى دە دوازە سالى دیکەى تۆ)
بەخۆى بلىيت: «بەرپاستى، من دانى پيدا دەنيم: من تير ژيام..»
ليت پرسى:

- تۆ لە بەرلبن دەژى ؟
- نەخىر.

سەيرە! تۆ نەتەدەزانى چۆن لەم پياو دەريبنيت کە ئاخۆ بەتەواوەتى چى
لە تۆ دەوئى؟ بەلام، لە هەمان کاتدا زۆريشت پى خوش بوو کە گوئى لەم
قسە جوانانەى رابگريت.

پايپە دريژە گرنج گرنجە برىقەدارەکەى - کە لەو دەچوو زەركەفت کرابئى..
لە دەمى دەرهيئا، گوتى:

- تۆ ئەورووپىيەکان دەناسيت: تا تەمەنيان دەگاتە چل سال، بەلای
کەمىيەو هەشت ولات گەراون، بيست شاربان ديەو، پەنجا کچ و ژنيان
ناسيوە، سەدان ديسکۆ و سينەما و شانۆ و مەلها و قەراغ پوو بار و
شوئى خوشى دیکەيان ديەو. مالى خويان هەيه، ژيان و شەخسىيەتى
خويان هەيه.. دەژين.. بەماناي وشە، دەژين. ئەم ژيانە بەچى دەکرى!
بەچى دەکرى؟ پيتم بلئى!

کاتى کابرا گوتى: «بە چى دەکرى، پيتم بلئى!» بەئەنگوستييلە گەورە
زىرەکەى، کە مووروويەکى بچکۆلەى درەوشاوەى مۆرى لەسەر بوو، تەق،
لە ميژەکەى بەردەم خۆى دا. دەنگى تەققەى ئەنگوستييلەکە بەتەواوەتى
رايچلەکانديت. گوت:

- بەپارە!

دەمودەست گوتى:

- ئەو ژيانە خوشەى ئەورووپىيەکان، بەو چورکە پارەيەى هوتيلەکەى تۆ;
يان بەو چورکە پارەيەى لە سۆشيان وەرى دەگرن.. مەيسەر دەيى؟
ديسان بەئەنگوستييلە زىرە خەکەى، تەق.. لە ميژەکەى دايەو:
- مەيسەر دەيى؟

گوت: نەخىر.

- دە، کەواتە، دەيى لەمەودوا بير لەو بەکەيتەو کە چۆن بتوانيت
بەرپاستى بژيت!
- وايە...

- ئەورووپايىيەکان، تۆ ئەو لەبير نەکەيت: بەپارە و سامانى ئيمە ئەم
ئەورووپايەيان بۆ خويان دروست کردوو!
گوت: چى؟!

- ئەورووپايىيەکان.. بەپارە و سامانى ئيمە ئەم ئەورووپايەيان بۆ
خويان دروست کردوو!
ئىنجا مەبەستى قسەکەى خۆى پوونتر کردوو:

- بەنەوتى ئيمە و لەسەر حيسابى ئيمە کۆشک و تەلارەکانى خويان
دروست کردوو. بەسەر وەت و سامانى ئيمە توانيويانە بگەنە ئەم ژيانە
خوشەى ليترە بۆ خويان دروستيان کردوو.
تۆ دەتويست بپرسيت: چۆن؟

- ئەگەر پۆژەهلەت نەيى؛ ئەورووپا دەيى وەك سەدە تاريکەکانى
ناوەراست، بگەرپتەو سەر ئەو کە پاشا و پاپا و ميرەکانيان ديسان
«پسوولەکانى ليبوردين» لە رتيگەى کەنيسەکانەو بۆ خويان دروست
بکەن.. ديسان دەست بەکەنەو کۆيلە کردنى پۆلەکانى خويان و.. دووبارە
هپرش کردنەو سەر ئەو قەلا شکۆمەندانەى کە سەلاحەدينى ئەيبوبى لە
پۆژەهلەتدا دروستى کردبون!
ئىنجا پتيکەنى:

- خۆ هەر لە ئيستاشەو، دەستيان کردۆتە ئەم هپرشانەيان!

«ئەم پياو بەسى چيم بۆ دەکا؟!»

- خۆ تۆ کهم تا زۆر له وانهیه کهمیک ئاگات له دنیای سیاست هه بێ!
سامان و بیره نهوتهکانی ئێران و عێراق و تورکیا و سووریا و کویت و
جهزائیر و میرنشینهکانی دیکه ی خه لیج و سعودیه یان «به چی» بۆ خۆیان
په لکیش کردووه؟ به پاره! به پاره. له سه ر حسابی ئیمه کریویه! تۆ بزانه!
له سه ر «کویت» کردیانه چ شه رتیک! په نجا شه ست ده ولته تی ئه وروپا
پیکه وه.. کردیانه چ هه رایه ک؟ کویتیان (به چی) کریویه؟ به پاره.
به پاره ی ئیمه. ئه مه شتیکی به لگه نه وسته که ئه وروپا له سه ر حسابی
ئیمه و به سه روه ت و سامانی ئیمه ده ژیت! «ئیمه ی په نانه نه ده» که واته
مافی خۆمانه، لێره، به شیویه کی یه کسان، وه ک ئه وان بژین و چیژ له
ژیانی ئاسووده و خوشی ئه وروپا وه ربگرین. به لام ئه م ژبان، چۆن، به چی
مه یسه ر ده بێ؟

تۆ له وه لامدا، بێ ئه وه ی پتوبستیت به بیر کردنه وه هه بێ، گوته:

- به پاره.

- ته واه!

ئه نگوستیه له زێره خره کی، دیسان له میزه که دایه وه و گوته:

- ده که واته، کاک سیروان، ته واه! له مه ودا ده بێ بیر له وه بکه یته وه
که چۆن تۆش ئه وه نه ده پاره یه ت ده ست بکه ویت که بتوانیت تیر، له خوشی
و ئاسووده ییدا، وه ک ئه وان بژیت.

تۆ، له قسه ی دیماهییدا، تیبینی ئه مه ت کرد که گوته «کاک سیروان».
ناوی دووه میشت ده زانی! چۆن؟ زه رده خه نه یه کی دۆستانه ت بۆی کرد،
گوته:

- تۆ له سه ره تای دانیشتماندا خۆت وا نیشان دا که ناوی من نازانیت
و لیمت پرسی «ناوت چییه؟».

به زه رده خه نه یه کی وه ک گالته پیکردنه وه، وه ک ئه وه ی وا نیشان بدات
که ئه و له و سه ره وه دیته وه، گوته:

- «محهمه د حه مه ره حیم شوانی».

پاشان یه کسه ر لیتی پرسی:

- ئه م ناوه ت چۆن دۆزییه وه؟

- کام ناو؟

- محهمه د حه مه ره حیم شوانی.

پاشان گوته:

- مه به ستم: کێ ناوتی ناوه «محهمه د»؟

تۆش گوته:

- بیگومان باوکم.

- نه خیر.

- چۆن؟

- خۆت ئه م ناوه ت له خۆت ناوه.

ئنجا پیکه نی:

- ئه دی کێ ناوتی ناوه «سیروان حیکمه ت بابان»؟

بێ بیر کردنه وه گوته:

- خۆم.

کابرای پالتۆ ره ش گوته:

- نه خیر.

- چۆن؟

- واته: ده بێ باوکت ناوتی لێ نابێ «سیروان» و خۆت ناوت له خۆت

نابێ «محهمه د».

گوته:

- نه خیر، راستیه که ی، به ته واده تی به پیکه وانه وه یه: باوکم ناوی لێ

ناوم «محهمه د» و خۆم ناوم له خۆم ناوه «سیروان».

پاشان گوته:

- ئه مه ش نه ئینییه که، که پتوبسته ته نیا له نیوان خۆماندا بمینیته وه.

- ئۆ... زۆر پیم خوشه که هینده متمانه ت به من هیه. بیگومان زۆر

نه ئینییه دیکه هه ن که له داها توویه کی نزیکدا ده که ونه نیوانمانه وه. غه می

ئه وه ت نه بێ!

کابرای پالتو رهش، به دریاابی ئه وهه موو ساته ی قسه ی بو ده کردیت،
بی ئه وه ی هیچ ته کلیفیکیش له خو ی بکات، یه ک چرکه چییه نه یه یشت
ره وته جه نللمانیه که ی خو ی له ده ست بدات. به هه مان ریت، نه ختیک
هه لسا یه وه بو ئه وه ی جیگه ی خو ی خوشتر بکات، کورسییه که ی راکیشایه
دوا وه و له سه ری دانیشه وه. گو تی:

- ده ی.. هه ر چو ئیک بی، من زو ر قسه م کرد. ئنجا نو ره ی تو به؛ هه ندی
قسه م بو بکه!

- بلیم چی؟

- تو بو چی نایه ی تیش له گه ل ئیمه بکه ی؟
دوا ی ئه م هه موو گف تو گو یه، تو نه تده تتوانی به جیددی و به متمان وه
قسه ی له گه ل نه که ی ت، گو ت:

- ئیوه کین؟

کابرای پالتو رهش، هه ردوو لا چاکه ته که ی ویک هینایه وه سه ر سنگی،
گو تی:

- تو چیت.. ئیمه ش ئه وه ی!

تو بیرت ده کرده وه؛ له قسه کانی حا لی نه ده بو ی. من چیم؟!
ئه وه گو تی:

- ده زانی جیا وازی تو له گه ل ئیمه چییه؟

- چییه؟

- تو به ته نیای؛ به لام ئیمه ده سه ته یه کین. تو له سه ره تای خو دامه زران دنی
خو تدا ی ت، به لام ئیمه هه ر له سه ره تای راپه رینه وه دامه زراوین.
تو به راستی پیکه نینت به قسه کانی ده هات. گو ت:

- چ جیا وازییه کی دیکه ش؟

گو تی:

- تو هه ژار و بی ده ره تانیت؛ ئیمه ده وه له مه ند و به هیژین.

ئنجا گو تی:

- هه ر بو به ش ده مانه و ی یارمه تیت بده ی، ده وه له مه ند و به هیژت بکه ی!

- چو ن؟

- بیته نا ومانه وه. په یوه ندیمان پتیه بکه ی ت.

په نجه ی شایه تمانیشی لیم به رز کرده وه. ئه نگوستیله که ی م دیت له په نجه ی،
را وه شا:

- گو ی بگره! ئه مه ته نیا بریاری یه کینک و دو و انمان نییه.

هه ستم کرد هه ره شه م لی ده کا، گو تی:

- له و ره فتاره ی به م دوا یییه ش کردو ته؛ خو ش ده ی! به ته وا وه تی لیت
خو ش ده ی.

کابرای پالتو رهش، یه کسه ر ئا دگاری، شی وه یه کی دیکه ی وه رگرت.
دو و باره خستیتیه وه هه مان ئه و گومانه ی که له سه ره تادا به رامبه ری
هه تبوو. گو ت:

- ره فتاری چی؟

- شه ش هه زار و پینج سه د دولا ری ما لی حه مه ره حیم شو انی!

- با وکم؟

دیسان بی ئه وه ی ره وتی جه نللمانیه که ی خو ی له ده ست بدات،
به ده نگ ی به رز، به چه ند قو نا غیک پیکه نی:

- به .. لی... با و.. کت!

پایه درێژه گرنج گرنجه که ی له ده می هینایه ده ره وه و فوویه کی کرد:

- «حه مه ره حیم شو انی با وکت»!

ئنجا گو تی:

- گو ی بگره، من بو ئه وه نه هاتو مه لات دا وای ئه م شه ش هه زار و پینج
سه د دولا ره ت لی بکه مه وه! ته وا و. ته نانه ت به نا وای هه موو براده ره کانی
خو شه وه پیت ده لیم «ئافه رین».

- ئافه رین بو چی؟

- بو ئه وه ی توانیو ته ئه و پره پارهی ی ئه و ژنه به سه ته زمانه، به و زیره کی و
به و ئاسانییه وه وه ر بگری ت و تییشی بته قینیت به ره و به رلین بگره پیتیه وه!

- ژن کی؟

- تانیا .

- تانیا کی؟

- تانیای کچی همه ره حیم که رکوکی . تو نازانیت کچی کبییه . کابرای که رکوکی ، هه لبه تا ، خزمی یه کیک له براده ره کانی خوشمان بوو . نه مه یه که مین جاره شهرمه زاری خه لک بین .

تو ، سه رسورماو ، نه بله ق بیوویت . لیت پرسی : تانیا همه ره حیم که رکوکی؟!

- به لئی .

پیت گوت : تانیا خوشکی خومه ؛ خوشکی منه ...

- ئیمه ده شانین که تو نه مه دوو مین جاره ناپاکی له گهل ئیمه ده کهیت . تو خه تیکی کاری ئیمه ت که شف کردوو ...

- همه ره حیم که رکوکیش ، باوکه .. باوکی خومه .

کابرای پالتو رهش ، به شیوه یه که زیاتر له هه ره شه ده چوو ، گوتی :

- گوئی بگره ، کاک سیروان ، نه م سیناریوی ته واو بوو . تو پرسیت :

- سیناریوی چی؟

کابرای پالتو رهش گوتی :

- ئیمه لیت خوش ده بین نه گهر بریارده ی له گلمان ئیش بکهیت .

- من پیش هه موو شتیک ناوم «سیروان» نییه ..

کابرای پالتو رهش گوتی :

- شووره نییه بو من (کاری منیش نییه) داوای ناسنامه کهت لی بکه م و

بزانم ناوت چییه ! هه موو که سیک ده زانی ناوت چییه .

- کاکه ، من یازده سال زیاتر ناوی خوم کردو ته سیروان . ناوی خوم ...

کابرای پالتو رهش به هه ره شه وه نه نگوستیله زیره خره که ی کیشا به میزه که :

- بییره وه ، سیروان!

ئینجا نه ختیک دهنگی به زر کرده وه و چاوی لیت زه ق کرده وه :

- تو وا تی دهگی له گهل هه مان نه که سه سه ده کهیت که شهش هه زار

و پینج صد دولا ره کهت لیتی و درگرتوو؟! نهو ، خه شیمیک بوو ..

- «نهو» کی؟

کابرای پالتو رهش تووره بوو :

- شه خسیک ! «تو دهیناسی»!

- چیی کردوو؟

- به تانیای همه ره حیم که رکوکی گوتوو «من براده ری محه مه دی براتم ..» .

- ئی؟

- پیی گوتوو : «محه مه دی برات گوتوو یه تی : نهو پاره یه بده یته من بو نه وه ی بیدم به برات ، که نهویش بیداته قاچا غچییه کان» . باشه !

- ئی؟

- نهو ژنه به سته زمانهش ، جوان جوان ، پاره که ی داوه ته دهست نهو که سه . نهو که سه قول برهش «شاگردی تو یه» ؛ «شاگردی ئیمه» نییه .. به قوربان . ئیستا تیگه یشیتیت؟ تیگه یشیتیت که ئیمهش باش تیگه یشتووین؟!

تو خه ریک بوو میتشکت راده وه ستا ، له به ره وه ی ده ترانی که نه م پیاوه به جیددی و به راستیی وه باسی «کاره ساتیک» ده کا که په یوه ندیی به تانیای خوشکته وه هه یه . پرسیت :

- نه مه له کوئی؟

- له سه ر سنووری ئیتالیا .

- یه عنی تانیای خوشکم هاتو ته ئیتالیا؟

- به لئی «تانیای خوشکت» هاتو ته ئیتالیا و .. گه راندرایه وهش!

- چوئن؟

- تو ده زانی چوئن!

تو خه ریک بوو ورده ورده له «کاره ساته که» تیده گه یشیتیت .

- من ئیستا نه وه شم بو درکه وت که تو هه مان نهو که سه ی که دوو مانگ پیشتیش هه مان دهسته گولت له گهل ژن و میرده خانه قینییه کهش

لې دابوو. له ودهشت هره خوښ ده بېن...

هولت دا کونترولې دمارگرږی و شله ژانی خوځ بکهیت، گوت:

- تکات لې ده کم، نه گهر دهرچوونې تانیام بۆ ئیتالیا له نووکه وه بۆ باس بکهیت؛ به لېن بې منیش ههرچی ده ته وې بیکه م!

- یه عنی چوڼ؟

- بوم باس بکه: رووداوه که به ته واو ده تی چوڼ بووه؟ له کوردستانه وه تا ده گاته سهر سنووری ئیتالیا!

کابرای پالتو رهش دهستیکی له شه پښه ره شه که ی خوځ دا، گوتی:

- گوږ بگره، کاک سیروان؛ تو باش ده زانی: هم شهش هزار و پینج صه دؤلاره، تنیا بهشی دوو مانگت ده کا. به لام نه گهر تو بریار بده ی له گهل نیمه کار بکهیت؛ به به ردیک دوو چوله که ده کوژیت. یه کم: وا له نیمه ده کهیت که لیت خوځ بېن... له ههرچی کردووه و بردووه خوځ بېن. دووهم: له مه ودوا، له مرؤوه، زیانت ده بیته ژبانی ههر جه نلما نیک لیږه، له نه وروپا.

به کابرات گوت: «باشه!»، «به لام با جاری بزائم نیمه کین؟».

به دهنگیکی زمتر، به لام به متما نه وه، دانی به وشه کانیدا ده گرت:

- نیمه، ده سته یه ک قاچا غچییی نه نته رناسیو نالین. ده زانی «نه نته رناسیو نال» چیه؟
- به لې.

- یه عنی له هه ولیږه وه تا ده گاته ئیبراهیم خلیل و تاران و نه سته مېو ل و نه سینا و قورپس و بوخارست و وارشو... ته نانهت نه دنام و کادر و شاگردمان له رؤما و نه مستردام و له ندهن و دوه ی و فلزرنسا و پاریس و ... ته نانهت له بهرلینیش هیه. پایته ختی وا هیه سی نه دنام و شاگردی نیمه یان تیدایه.

تو زور جارن له شاشی ته له فزیونه وه ریپورتاژی فراوانت ده دی له باره ی تا قمی قاچا غچیه کانی هه شیشه که له نیوان نه فغانستان و کولمبیا و نه وروپا کار ده که ن. پرسیت:

- نیمه قاچا غچیتییی چی ده که ن؟

- وه کو پیم گوتی: «نیمه ده مانه وې خه لک بۆ خوځ بتوانی تام له خوځشیه کانی نه وروپا وهر بگرې؛ نیمه خه لک له کوردستانه وه ده گیه نینه نه وروپا و نه مریکا... بۆ نه وه ی بۆ خوځان دنیا بېین، فیری ژبان بېن، چیر له وه هه موو جوانی و خوځشیه ی نه وروپا وهر بگرن... له ولاتانه دا بۆ خوځان بتوانن کار بدوژنه وه و پاره بۆ خوځان کو بکه نه وه!

نه وه تا: کابرای پالتو رهش به ته واو ده تی بۆ نه وه هاتو ته لات که به ته یتنه ناو تا قمه که ی خوځانه وه و بتکاته نه دنامی خوځان. به لې. له وه دلنیا به! به لام تانیای خوشکت په یوه ندیی به م مه سه له یوه چیه؟ هم چیرؤ که ی تانیای خوشکت چیه دروستیان کردووه؟

لیت پرسې:

- نیمه حزن؟

- نه خیر، به لام له حزب با شتر توانیو مانه خزمه تی خه لکی کوردستان بکه ین!

- چوڼ؟

- نایا له ماوه ی تنیا سی مانگدا، کی توانیو به تی زیاتر له ۳۵۷۰۰ که س بکه یه نیتنه نه وروپا؟ نایا هیچ لایه نیک تا نیستا توانیو به تی هم خیر و خزمه ته گه وره یه به خه لک بکه یه نیت؟
- که واته، نیمه تنیا خه لک ده گوازه وه؟

- تا نیستا ۳۵۷۰۰ که س زیاتر مان گه یاندو ته نه وروپا و کی شو ره کانی تر. هم کاره، وه زاره تی مرؤ قایه تی ههر دوو لا پیان نه کراوه بیکه ن. نه وان، به وه زاره تی ههر دوو حکومه ته که شه وه، مان گانه تنیا چند فیزیه کیان هیه... نه ویش تنیا بهشی خوځان ده کات!
- ریگه ناده نه خه لکی ناسایی که بتوانن نه وانیش بۆ خوځان سه فهر بکه ن...

- نیمه له وه زاره تی مرؤ قایه تی ههر دوو لا زیاتر خزمه تی خه لکمان کردووه. به بی هیچ حیاوازیه کیش له نیوان ره گه ز و دین: کورد، عره ب،

ئاشووری، تورکمان... ئیمە بە پێچەوانە ی وەرازەتی مەرفا یە تیبی حکومەتی هەرێم، هیچ جیاوازییەکی ش لە نێوان خەڵکدا ناکەین. خەڵک پارە ی خۆی دەدات و تەواو. لە ئیبراھیم خەلیلەو و تەواو پیا بە گەرەنتی دە یگە یە نین. کابرای پالتۆ رەش زۆر بە وردی پە یڕەو و پڕۆگرامی خۆبانی بۆت شیتە ل دە کردەو:

- دڵنیاش بە: ئیمە بە هیچ شتو یە ک تیکە ل بە کاری سیاسەت و حزبایەتی نابین. تەنیا هێندە هە یە: پە یو وندی و هاوکاریمان لە گە ل هەموو حزبەکان زۆر زۆر خۆشە. پە یو وندی و هاوکاریمان بە تاییەتی لە گە ل نووسینگەکانی عەلاقاتی ئەو حزبانە لە هەموو ئەوروپا و لە هەموو وڵاتانی دەرەو ی کوردستاندا، زۆر باشە.

تۆ بە ردهوام بېرت لەلای تانیا بوو، تانیا ی خوشکت:

- بېو وەر ئە گەر قسە کەت پێ دە یڕم، تانیا بە تەنیا بېو وەر یان لە گە ل دوو مندالە کە ییشی؟

- لە گە ل دوو مندالە کە ییشی... تۆ باش ئاگاداری ور دە کار ییەکانی ژیا نیانیت. ها؟

- ئیستا لە کوێن؟

- گە راندر او و تەو ئە ستە مېو ل.

- ئیستا لە ئە ستە مېو ل؟

کابرای پالتۆ رەش وە لای پرسیارە کە ی تۆی، ئاوا دایەو:

- یە کێک لە سېفە تەکانی قاچا غیجی مەرد ئەو یە کە هەمیشە بەزەبی بەحالی نە فەرە کە ی خۆیدا بێتەو و لە گە لی راست و راستگۆ بێت.

- مە بە ستت چی یە؟

- دە وەرە، مەرد بە! مەرد بەو ئەم جارە (لە سەر حسابی تازە ی خۆشمان) خۆت سەر پەرشتیی گە یشتنە ئەوروپای ئەم خێزانە بکە!

تۆ خەریک بوو ور دە وەرە لە چیرۆکە کە تێ دە گە یشتیت. گوت:

- تانیا بە خۆی و دوو مندالە کە یەو و گە یشتو تە سەر سنووری ئیتالیا...؟ بە گال تە بە تۆ کردنەو، راست یی هە و الە کە ی دوو پات کردەو:

- بە لێ...

- قاچا غیجەکان شەش هەزار و پینج سەد دۆلاریان لێ سەندو و پاشان گە راندر او یانە تەو ئە ستە مېو لیش؟

کابرای پالتۆ رەش گە راپەو و سەر شتو ازە جیددی و بەو یقارە کە ی خۆی، کە راست ییە کە ییشی، سام و هێز یکی زۆری دە نو وند. گوتی:

- گوێ بگرە، کاک سیروان! ئیمە زۆر شەرمەزاری ئەو خێزانە کە رکوک ییە یین! بە تاییە تیش چونکە حەمە رەحیم کە رکوک یی باوکی ژنە کە خزمی یە کێک لە برادرەکانی خۆمانە. تۆ ناوی گە یلان گەرەنتی - ت بێستو و؟

- کێ؟!

- گە یلان گەرەنتی.

- نە خێر.

- خە لکی شارە کە ی خۆتانە؟

- کێ یە؟

- یە کێکە لە سەر گە قازەکانی ئیمە. ئیستا لە ئە ستە مېو ل دە ژێ. ئە مېو چارە گێکی ئە ستە مېو ل ه ی ئەم پیاو و ملیار دێر یە. چۆن نایناسی؟

- ئنجا بە من چی؟ بۆ ئەم پرسیارە لە من دە کە ی؟

- پیاو یکی هەتا بلیی بە خشن دە و مەرد و مێهرەبانە، بە لام دە زانی و توو یە تی چی؟ دە زانی؟ و توو یە تی: «ئە گەر ئەم پیاو و بۆ نە دۆز نەو و، من بۆ خۆم دێم بۆ ئەوروپا و کون بە کون بە دوایدا دە گەر ییم تا دە ی دۆز مەو و».

- کام پیاو؟

- چی کام پیاو؟

- کام پیاو ی بۆ بدۆز نەو و؟

- تۆ.

- بۆ چی؟ من چیم کردو و؟

- کار یکت کردو و بە کەس ناکر یت. راست ییە کە ی، هەمو و مان زۆر پیت سەر سامین. ئافە رین!

- ناخر، چیم کردووه؟ ئیوه بهه‌له‌دا چوونه، برای من..

- چۆن چیت کردووه!

- چیم کردووه؟

- خۆت کردووه به‌برای ئه‌و ژنه، واته خۆت کردووه به‌محمه‌دی کوپی
حه‌مه‌ره‌حیم که‌رکووی. باشیش تیتیدا سه‌رکه‌وتوویت. ئافه‌رین.

ده‌تویست هه‌ول به‌دیت ورده ورده بتوانیت بۆی سه‌لمینیت:

- کاکای برا، گوئی بگره‌!.. من خۆم محمه‌دم. من خۆم محمه‌دی کوپی
حه‌مه‌ره‌حیم که‌رکووکیم. تانیاش خوشکمه.. خوشکی خۆمه.

- به‌س.. س.. س.. به‌س!

هه‌ره‌شه‌ی له‌ ناکاوی ئه‌و پیاوه، به‌تایبه‌تیش چونکه مه‌سه‌له‌ی خواردنی
پاره و دزینی پاره‌ی ئه‌وانی پێوه لکا بوو، تۆی خسته ناو ترس و
سامی‌ک‌ه‌وه.

پایی‌یک به‌ده‌ستی راستیه‌وه، قاچ له‌سه‌ر قاچ، به‌ویقاره‌وه، بیده‌نگ،
به‌سه‌ری نووکی په‌نج‌ه‌ی، تنۆکیک نانی له‌سه‌ر قه‌راغی می‌زه‌که ده‌ته‌ک‌اند.
گرژ گرژ بیری ده‌کرده‌وه و خۆی ئاماده ده‌کرد شتیکی تازه‌ت پێ بلێ.

کابرای پالتۆ ره‌ش باش ده‌یزانی: ئاسان نییه وات لێ بکا تۆ دان به‌وه‌دا
بنییت که تۆ محمه‌د نیت، تۆش باش ده‌یزانی: ئاسان نییه بۆی
سه‌لمینیت که تۆ محمه‌دیت! که‌واته وا باشر بوو جارێ بتوانیت ورده
ورده بچیتته ناو نه‌پینیه‌کانی به‌سه‌ره‌اتی خوشکه‌که‌ت! بزانیته ئاخۆ راسته
ئه‌م کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ره‌اتوه یان ئه‌م تاقمه قاچا‌غ‌چییه ده‌یان‌ه‌وئ ته‌نیا
له‌پینا و پابه‌ندکردنی تۆ به‌تاقمه‌که‌ی خۆبانه‌وه چیرۆکیکت بۆ دروست
بکه‌ن؟ لیت پرسی:

- باشه، ئه‌و شه‌ش هه‌زار و پینج سه‌د دۆلاره‌یان له‌ ئه‌سته‌مبۆل لێ
وه‌رگرتوه، یان له‌ ئیتالیا؟

- ئه‌مه‌یان تۆ باشر ده‌یزانیته.

پاشان له‌ ناکا، بیرت که‌وته‌وه:

- ئه‌دی می‌رده‌که‌ی؟ می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ڵی نه‌بووه؟

- می‌رده‌که‌ی، له‌ مالمۆ ده‌ژی. له‌ سوید.

ئنج‌ا له‌ ناکا و لیتی پرسی:

- باشه، ناوی می‌رده‌که‌ی چییه؟

بیرت بۆ ئه‌و رۆژه‌ گه‌رایه‌وه که‌ کوپه‌ گه‌نج‌ه تازه گه‌یشته‌وه‌که‌ت له
شه‌قامی توو‌پینگن شتراسه له‌لای بورجه‌که‌ بینی و له‌ به‌رده‌م
چیشته‌خانه‌یه‌کی شاورمه‌ی یۆنانیدا سه‌نده‌ویچی گه‌سی ده‌خوارد و گوئی
«من ئامۆزای خالی زاواکه‌تم». ئه‌رێ گوئی ناوی زاواکه‌ت چییه؟ بیرت له
ناوی زاواکه‌تان ده‌کرده‌وه.

کابرای پالتۆ ره‌ش گوئی:

- فه‌ره‌یدوون.

- راست ده‌که‌ی.

- مامۆستا فه‌ره‌یدوون. مامۆستای چ ده‌رسیک بوو؟

- نازانم.

- مامۆستای کیمیا.

کابرای پالتۆ ره‌ش ده‌ستی چه‌پی له‌سه‌ر قه‌راغی چه‌پی می‌زه‌که دانابوو:

- ئه‌و مامۆستا فه‌ره‌یدوونه سال و نیویک پيشتر کوردستانی به‌جێ
هیشته‌وه. تۆ ئه‌مه ده‌زانی؟

- نه‌خێر.

- ئه‌و مامۆستا فه‌ره‌یدوونه، به‌سته‌زمانه، دواي ئه‌وه‌ی له‌ سوید مافی
په‌ناهه‌نده‌یی بۆ ده‌رده‌چیت و له‌ مالمۆ مالنشین ده‌بن، له‌ ماوه‌ی چه‌ند
مانگی‌ک‌دا داخوا به‌چ شیوه‌یه‌ک پینج هه‌زار دۆلار پاشه‌که‌وت ده‌کات و
ده‌بنی‌رتیه‌وه بۆ هه‌ولێر، بۆ تانیای ژنه‌که‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی په‌سا‌پۆرتیکی
ئه‌لمانیی پێ بکرن و پیتی بگه‌نه‌ لای ئه‌و. تۆ ئه‌مه ده‌زانی؟

- نه‌خێر؟

- تانیا و دوو منداڵه‌که‌ی، له‌سه‌ر به‌لجینی کاک «گه‌یلان گه‌ره‌نتی» که
خزمی باوکی تانیایه، به‌رپگای ئیبراهیم خه‌لیله‌وه ده‌گه‌نه ئه‌سته‌مبۆل. تۆ
ئه‌مه ده‌زانی؟

- نه خیر.
- تانیا و دوو منداله که ی، نزیکه ی مانگ و نیو یک له ئه سته مبول ده میننه وه.
- به لئی.
- دوا ی ئه وه، ههر براده رانی خۆمان، به و په ری سه لامه تی و دلنیا بییه وه، سهرکه وتوانه، سواری فرۆکه ی به ره و ئیتالیا یان ده که ن و . . .
- دهرده چن! ئیتر ئه وه تا . . . تو . . . لیره وه دهرده که ویت.
- من ئاگاداری هیچ شتیک له مانه نیم.
- بئگومان.
- بئگومان.
- بئگومان. لیره وه ناوی تو دیته ناو ناوانه وه. وانیه ؟
- وایه.
- تو به هه موو ئه و شتانه ت ده زانی که بۆم گپرایته وه ؟
- نه خیر.
- کابرای پالتو رهش که مینک داما، ئنجا به چاوپکی پر له سوو کایه تی پین کردنه وه سه یریکی کردیت و گوتی:
- تو له وهش ناچن باش بزانیته درۆ بکه ی ؟
- من پتوبستیم به درۆ کردن نییه.
- ئه دی ئه گهر مینیکی قاچاغچی له تو باشتر هه وال و دهنگوباسی خوشکت و دوو خوشکه زا و زاواکه ت بزانه؛ چۆن ده لینی «تانیا خوشکی منه» ؟
- تانیا خوشکی منه.
- ئاخر، تو ناوی زاواکه ی خوشت نازانی! ماقووله ؟ ماقووله پیاو ناوی زاوای خۆی بیر به چیتته وه ؟
- برای به پیز؛ من هه قده سال زیاتره دایک و باوک و خوشک و براکانم به جی هیشته وه و له ئه و رووپام.
- ئیمه ئه وه ده زانین.

- نهک مائی خۆمان و خوشکه که م، ته نانه ت ئیستا من هیچی کوردستانیشم بیر نایه ته وه. به ته واوه تی له دهنگوباسیان داپراوم. ئاگام لیان نییه.
- کابرای پالتو رهش گوتی لیت راگرتبوو.
- من له ئیتالیا ده ژیا، پاشان چوومه فه ره نسا، ئینجا له کوژتاییدا هاته ئیره و لیره ناوی خۆم گوتی. ته واو. ئیتر به درژیایی ئه وه هه موو ساله، به هیچ شتیه که ئاگاداری باوکم و خوشکه که م نیم.
- به درژیایی ئه وه هه موو ساله . . . ؟
- به لئی.
- نوستبویت، ها ؟
- ته نیا ئاگام له حالی خۆم هه بوو.
- تو له وساهه ی کوردستان به جی هیشته وه، هیچ نه گه راویتته ته وه، وانیه ؟
- ناشگه پیمه وه.
- بۆچی ؟
- له ناو ئه م ته ق و تو ق و هه رای براکوژی و به ده ختییه چ بکه م ؟
- ئه دی ئه وه هه موو خه لکه له وئ چ ده که ن ؟
- من خه لکی که رکوکم.
- ئی . . . ؟ !
- که بگه پیمه وه کوردستان و نه توانم شاره که ی خۆم ببینمه وه، نه توانم گه ره که که م ببینمه وه، نه توانم برا و خوشکه کانم ببینمه وه . . . له و کوردستانه ئازاده چ بکه م ؟ بو کوژی بگه پیمه وه ؟
- کابرای پالتو رهش هه سته ی پین کرد: له کاتی ئه م قسانه ی دوا بیتدا، هه سته ی غه ربی و بیکه سی و لیقه و ماوی، قولپی گریانیکی توندی خسته هه ناوته وه. گوت:
- ئه مه که ی ولاته که تو نه توانی شاری خۆت و دایکی خۆت و خوشکی خۆت و برای خۆتی تیدا ببینیتته وه ؟ !

کابرای پالتو ږهش، دياربوو وای دهزانی من نیشتمانپه روه ريتی پی
ده فروشم، ده یوست گالته بهم هه ست و نه ستانم بکات. گوتی:
- بهینی خوشمان پی: تو خوشه. بوته دهری ناهیت. لهو پاره یه که
مانگانه له هوتیله که وهری دهگری، هر بهشی ژبانی تیرت دهکا و تهواو.
- وایه.

کابرای پالتو ږهش، له ناکاو، دهستی له سهر مه چهکت دانا و دلای
حه سهرت و راستگویتتی دایه وه:
- وای نامیت...!

کابرای پالتو ږهش چاوه پتی نه وهی ده کرد که تو یه کسهر له پرمه ی گریان
بدهی. وای دهزانی «خالیکي لاوازی» تو یه دهسته وهیه. گوتی:
- به تابه تیش نه گهر له کهلی شهیتان بیتته خواره وه و دانی پیدا
بنیت!

- دان به چی دابنیم؟
- بلتی: «به لئ، من سیروان حکمهت بابانم و به ناوی محمه د حمه
ږه حیم شوانیه وه شهش هزار و پینج صه د دولاړی نیوهم خواردوه.»!
- من؟ شهش هزار و پینج صه د دولاړی نیوهم خواردوه؟
- به لئ؛ تو، شهش هزار و پینج صه د دولاړی نیمه، به ناوی محمه د
حمه ږه حیم شوانیه وه وهرگرتوه. خوته کردوته برای تانیا..
- گوتوته «من برای تانیا».

- چو؟
- من برای تانیا، به لام...
- گوئ بگره! تانیای خوشکی محمه د له سهر به لینی خوئی ده بوایه نهو
بره پاره یه له تیتالیا بگه یه نیتته محمه دی برای و نه ویش بیداته نیمه:
ده سه قی کار و ماندووبونی خویمان!
- من ناگام لهم حه کایه ته نییه.

- با. تو، خوته کردوه به محمه د و که سیکت ناردوته لای نهو ژنه
به سته زمانه و پاره که بیت لی وهرگرتوه. تو شهش هزار و پینج صه د

دولاړی نیمه ت خواردوه! تهواو.

له بهر خوته وه، پروت کرده کابرای پالتو ږهش:
- من شهش هزار و پینج صه د دولاړی خوشکی خویم ده خویم؟
- تو باش دلنیایت، من پیتم گوتیت: «نیمه داوای نه پاره یه ت لی
ناکه یه وه». بیپره وه!

تو لهو ده مه د، له ناکاو، هه ستایتته سهر پی:
- من داوای تانیا یه ک شت له نیوهم ده کم!
کابرای پالتو ږهش، بی نه وهی خوئی شیلوو بکات و ته ماشا ت بکا،
به ده ست پتی گوتیت:

- دانیسه وه! دانیسه وه!
- تو تانیا ژماره ی ته له فون یان ناو نیشانی تانیای خوشکم و زاواکم
بده ری!

- دانیسه وه، عه ییه؛ با نه لمانی تیمان نه گهن! دانیسه وه، نجا قسه
بکه!
دانیستیتته وه:

- تو تانیا ژماره ی ته له فون یان ناو نیشانی تانیای خوشکم و زاواکم
بده ری؛ نجا تو هه موو شتیکت بو پروون ده بیتته وه!
کابرای پالتو ږهش، دهستی بو کلاوه که ی دریژ کرد:
- یه عنی تو، هه میسه رژدیت له سهر نه وهی که تو به راستی محمه د
حمه ږه حیم شوانیت؟

- به لئ. من محمه د حه مه ږه حیم شوانیم. برای تانیا.

- خه لکی که رکوک؟

- به لئ.

- له دایکبوی...؟

- ۱۹۶۱/۸/۲۰

- له کوئ؟

- له شورپجه.

کتیبه خانہ ی پریق

- سځ چوار سالنک له زانکوی...

- فلورنسا...

- له به شی ؟

- نه اندازی مېعمری..

- پاشان ؟

- پیم ته و او نه کړا.

- دایکت ناوی چپیه ؟

- گولناز حسین.

- براکانت ؟

- پولا و نه به ز، همدو وکیان له شپری براکوژی شه هید بوونه.

- باوکت ئیشی چپیه ؟

- کاتی خوی له کهرکوک دوکانیکې پیلاو فروشی هېو. ئیستاش له

هولیر، همدومان کاری هیه.

کابرای پالتوړه ش، شه پښه ره شه که ی ه لگرت.. همد به ده سته وه،

گوتی:

- ممدو ماتیکې ته و او ت «له باره ی خوت» پیدا کردووه.

کابرای پالتوړه ش به پیم و ناخیزیکې ته شه راوییه وه دانی به سدر وشه ی

«له باره ی خوت» نا. ئنجا گوتی:

- نه ممدو سیفه تی همدو قاچاچپیه کی زیره ک و سهرکه وتووه.

راستییه که ی، من خوم و براده ره کانیشم زور پیت موعجیب بووین، بویه ش

هاتینه لات.

- که واته، به براده ره کانت بلتی، تکایه: نه و سیروان حیکمه ت بابانه،

همدان محمده د حمه ره حیم شوانیه.

- چپی دیکه شیان پی بلیم؟

- پییان بلتی: نه و قولبره ی شه ش هزار و پینج صد دولا ره که ی ئیوه ی

خواردووه، که سیکې دیکه یه و من نیم. له وانه یه همد له ناو خوتان و سهر

به خوشتان بیت!

- چون ؟

- زانیویه تی که من ئیتالیام به جی هشتووه و خوشکه که ممدو سهر سهر

بووه به ره و لای من، هاتووه نه ممدو هله ی قوزتووه و خوی کردووه به من.

له وانه یه، وه کو گوتم: همد که سیکې ناو جه ماعه ته که ی خوشتان بی.

کابرای پالتوړه ش به یه که ممدو جار به ممدو قسه یه ی تو کردت، که و ته

بیرکردنه وه:

- چون ؟!

- باش.

همد به دهم بیرکردنه وه وه، چاوی داگرتبوو، شه پښه که ی له ناو ده سته ی،

دهینا و ده برد؛ وه ک بلتی دوو دل بیت ئیا شه پښه که ی له سهر بنیت یا نا ؟

شیرازه ی بیرکردنه وه ی کابرات تیک دا:

- تکات لی ده که ممدو ژماره ی ته له فون یان ناو نیشانی تانیای خوشکم و

زاواکه م بده نی!

- ناتوانین ناو نیشان و ته له فونی «تانیای خوشکت» بده نی.

- باش ته له فون و ناو نیشانی زاواکه م..!

- بنووسه!

قه له میکت به په له دهرهینا و له سهر پسووله ی حسابی کافتیریا که

نووسیت:

Fereydun M. M.
Vasavagen 17 - B
Malmo

کابرای پالتوړه ش، له وده مده دا هشت مارکی له سهر میزه که به جی

هشت. پینش نه وه ی شه پښه ره شه که ی بکاته وه سهر، لیت پرسی:

- زه حمه ت نه بی ناوی باوک و باپیری زاواکه م!

پیکه نی:

- فهریدوون موشیر مسته فا.

ئنجا گوتی:

- مسته فایه که به MU نووسراوه، واته بنووسه: M.U. S. T. E. F. A.

کلاوێکە لەسەر نایەوێ. تەماشای ناو چاوتی کرد:

- باوەرم پیت هات...

دلخۆش، داوات لێی کرد:

- تکایە ژمارە ی تەلەفۆنە کەیشیم بدەرێ!

کابرای پالتۆرەش پەلە ی بوو؛ بەلام دەستی بەناو گیرفانی پالتۆکە ی شوێر کردووە و سەیرێکی گازانده بارانەیشی کردیت بۆ ئەو ی ژمارە ی تەلەفۆنە کەیشیت بداتێ...

۱۳

لە ناو شەمەندەفەری ستۆکھۆلم بەرەو مالمۆ، لە پەنجەرەوێ تەماشای دەرەوێ دەکرد: ئەو سروشتە سەوز و پاراوە، بەدارستانە چر و دۆل و کێوێ سەختەکانیەو، تێژ، تێدەپەرین. بەفر ماوەیەک بوو توایۆو. گۆل و گۆلیلک تازە چرویان دەرکردبوو. سەرەتای بەهاریکی خۆش بوو. منیش لە تەنیششت پەنجەرەکەو، تەماشای ئەو بەهەرە جوانەم دەکرد و دلم تێوێ تێوێ فرمیسکی گەرمی دادەباراند: بۆ تانیای ژنم، بۆ سەمای کچم، بۆ سەمیانی کورە بچکۆلەکەم.

- تەنانەت یەک رۆژیش بەبێ من نەدەهوانەو!

- ئەدی کەوا یە بۆچی بەتەنیات بەجێ هێشتن؟

- من گوتم «بە سێ مانگ پەساپۆرتەکە وەر دەگرم و یەکسەر دەچمەوێ لایان و دەیانەینم».

- ئێمە لێرە کە داوامان کرد، دوو سالی و نیو هەر لەناو کەمپەکاندا سووڕاینەو.

- خۆ منیش تەقربەن هەر وام لێ هات. سێ مانگ.. بوو شەش مانگ، بوو نۆ مانگ، بوو سالیکی.. مافی پەناھەندەبیم هەر دەرەچوو.

- من وام دەزانی هەر حالەتی فەلەستینییهکان وا دوا دەکەوێت!

- نەخێر. من مانگیکیش لەناو جەزیرە کەدا مامەو.

کتیبخانە ی پەتیق

- هەر چۆنێک بێ، بەلای کەمییهوێ شەش مانگیکی هەر بێ دەچێ..

- سەرەنجام، وەرە وەرە بەژیانی ناو کەمپ و ژییانی بیکەسی و پەناھەندەیی راها تم.

رۆژێک (تانیا) لە تەلەفۆن پیتی گوتم:

- خانووەکەمان.. باش بوو خستبوو تە سەر ناوی من.. دەیفروشم و تەواو.

- چۆن؟

- چاک.

- ئاخ..

- ئێمەش دێین بۆ لات، فەرەیدوون، توخوا.. لەوێ زیاتر توانای چاوەریکردنمان نەماو.

هاوارم کرد:

- کچی نەکەن. نەیهن! تا خۆم دیمەو!

تانیا پارایهو:

- نەخێر، توخوا فەرەیدوون، بەبێ تۆ ژیا نمان لێ حەرەم بوو! لەگەڵ منداڵەکان خەریکە سویمان دەبیتەوێ بۆ تۆ. توخوا، مەلێ «نە».

- ئی باشە، چۆن دێن؟

تانیا گوتی:

- باوکم قاچاغچییهکی خزمی خۆی دۆزیو تەو و دەلێ «بە شەش هەزار و پینج سەد دۆلار دەیانگەیهنم ناو ئەو شارە ی کە تۆ لیتیت لە سوێد»؛

«بەلام دەلێ: دەبێ پەساپۆرتێکی ئەوروپیی قاچاغیش بۆ خۆتان بکرن».

- ئەو بەچەند؟

- دەلێ «پەساپۆرتێکی ئەلمانیی قاچاغ بەسێ هەزار و پینج سەد دۆلار. من بۆتان پەیدا دەکەم».

لە تانیام پرسى:

- ئنجا خانووەکە بفروشین ئەو نەدە ی لێ دەر دەچێ؟

- ئاخ ئەمە یە گرفتی ئیمە.

ناچار به تانیا م گوت:

- ده به ته و او ده تی ئوتومبیله که شم بفروشن و چیی که رهسته ی قه به ی ناو ماله که ش هه یه به هه مان شیوه!

ئوتومبیله که، باش بو، نه مخستبووه سهر ناوی خۆم. ههر به ناوی سه عیدی برام مابۆوه. گوتم:

- وهرن. وهرن قه پناکه.

تانیا شاگه شکه ببوو، له نیتوان قسه کانیدا گوتی:

- فهرهیدوون گیان، باو کم ده لئ: «له سوید نه گهر بزائن که توژن و مندالیشت له گهلتن، زووتر ئیقامهت ده ده نئ. راسته؟».

- وهرن! ئاوها بکهن که ئیستا باسما کرد! ته و او!

- باش.

- به لām کئ ده تانهینئ؟ له تورکیا له کوئ ده بن؟

- ههر قاچاغچییه که ی خزمی باو کم سهر په رشتیی ئهم کارانه مان ده کا.

گوتم: کیتان له گهل ده بی؟ ئاخر، ناکرئ تو به تهنیا له تورکیا...!

- فهرهیدوون گیان، غه می ئه و ده نه بی، له گهل ماله کوردیکی ئاواره ی

سلیمانی به یه که وه به ری ده که وین. ئه ها ئه وه ی میرده که ی ههر پیتی ده گوتی

«تۆ له مه حموود یاسین ده چیت» و دوو جارانیشت هاتنه میوانداریمان؟! ژن

و میردیکی باشن، سئ مندالیان هه یه. دامانناوه، له گهل قاچاغچییه که ی

خزمی باو کم، هه موومان پیکه وه به ری بکه وین..

- له ئهسته مبولیش ههر پیکه وه ده بن؟

- له ئهسته مبولیش ههر پیکه وه خانویه ک ده گرین.. ههر پیکه وه

ده بین تا ده رده چین. خانویه که ی ئهسته مبولیش ههر قاچاغچییه که خوی له

ئهسته مبول بۆمان دابین ده کات. کرئی خانویه که ش ههر عایدی

قاچاغچییه که ده بی..

- ئئ به لکو له مانگیک زیاترتان پی چوو؟

- پارکه ئیمه نایدین. ده شلئ: ناهیللم له مانگیک زیاترتان پی

بچی.

تانیا و دوو منداله که م کاتئ هه ولیریان به ره و ئهسته مبول به جئ هیشت، من جارئ هیشتا مافی په ناهه نده بییم بۆ ده رنه چووبوو. به بیرمه کاتئ دواين جار ته له فۆنم بۆ تانیا کرد له هه ولیر، گوتم:

- ئینشاللا له گهل پیتی ئیوه، هه موومان پیکه وه ئیقامه مان بۆ ده رده چیت.

باش بو، ههر که تانیا و منداله کان گه یشتنه ئهسته مبول، من

ئیقامه که م وهرگرت و په ساپورتیان دامئ. هه موو یه کشه م یه ک کاتر میتر ده

و نیوی شهو به کاتئ سوید له ماله عه ره بیکی فه له ستینی له شاری مالو،

له گه ره که که ی خۆمان، چاوه روانی ته له فۆنی تانیا ده بووم بۆ ئه وه ی هه وائی

تازه ی خۆیانم پی بلت و گویم له دهنگی (سه ما) و (سه میان) یش بیت؛

تا ئه و کاته ی ته له فۆنیکم بۆ ماله که ی خۆم پهیدا کرد تهنیا بۆ خاتری ئه وان.

ئیتروای لئ هات، شه ویک نا شه ویک تانیا ته له فۆنی بۆ ده کردم و تیر

پیکه وه قسه مان ده کرد. له ناکاو، چی بو؟ نازانم: تانیا ته له فۆنی نه ما.

دواين جار، ههر به ته له فۆن، ئه وه نده ی پی گوتم که چاوه روانی ئیزه ی

سویدی یان پۆلۆنی ده کهن. ته و او. ئیتروای ئه وه، ته له فۆنی نه ما. بزر

بوون. له تهنکه تاوایی خۆمدا، باش بوو ته له فۆنیکم بۆ ماله خه زووره که م

کرد له هه ولیر، پرسیم: «تانیا..؟».

خه زوورم گوتی:

- قاچاغچییه که ی خزمی خۆمان ده لئ که گه یشتوونه ته لای محه مه دی

برای، له ئیتالیا.

ئیتستا و ئیتستاش، چهند ته له فۆنی بۆ ده که مه وه؛ ههر هه مان وه لامی

هه یه، ده لئ:

- قاچاغچییه که ی خزمی خۆمان ده لئ: «گه یشتوونه ته لای محه مه دی

برای، له فلۆرنسا».. «گه یشتوونه ته لای محه مه دی برای، له فلۆرنسا».

چی بکه م! سه ما گیان له کوئ بتاندۆز مه وه؟ سه میان گیان، بۆ کوئ

بچم؟ تانیا گیان، کوئ ماوه له دواتان نه گه ریم؟ له کئ پیرسم؟ چی بکه م؟

ماندوو، داهیتزراو، ئاورم دایه وه دهسته راستم. له ناو شه مه نده فه ره که،

له سهر کورسبیه کانی ته نشت په نجه ره دی ده سته راست، پیاویک و ژنیکی سویدی (مندالیک به باوه شی ژنه که وه نوستبوو). ژنه که ش سهری لارکردبو وه سهر شانی پیاوکه.

«خیزانیکې به خته وەر!» دیاربوو هاوریتی سهرم بوون بهر و مالو...

«فهریدوون گیان، دهرانم؛ تو خانووه که ت له پیناو ئیمه فروشت، ئوتومبیل که ت له پیناو ئیمه فروشت. سهرای ئه مانه ش ئیستا هر له بهر ئیمه که وتووېته ژیر قهرز و قولوه: تهنیا له پیناو ئه وهی که ئیمه بگهینه لای تو و بتوانېن له سوید پیکه وه بېن! غه مت نه بې، به قوریانی ئه و سمیله ت بم! به خوا به س بگه مه ئه وې، له دهمی خومی ده گرمه وه و پول به پول پاشه که وت ده کین. پیش هه موو شتیک قهرزه کانت ده دینه وه. وهک هه موو ئه م خه لکه ش ده که وینه وه سهر باری جارانی خومان و باشریش. هیچ غه مت نه بې! به قوریانی ئه و چاوانه ت بم!».

ئه م قسانه ی تانیا که به ته له فون له ئه سته مبوله وه پیتی گوتبووم، له می شکمدا دهرنگایه وه و دلی ده خسته باوه شی سه میانه وه.

له ناو شه مه نده فهره که دا، غه رب غه رب ته ماشای په نجه ره که م ده کرد و له دلی خومدا به خومم ده گوت: «قسه لاوین و جوانه کان، له غه ربیدا، چهند شیرینتر و چهند خوشنه واتر ده که ونه بهر گوی!».

ئوف، تانیا! تانیای ژنه جوان و که ساسه که م؛ خوزگه ده ترانی که لیره ئیستا چه نیک پیوستم به چاوه کانی تویه؛ خوزگه ده سته کانت لیره ده بوون و سهری کاس و ماندوو میان ده لاوه نده وه!

- بابه، که ی ده گهینه لای تو؟

- که چه شیرینه که م، سه ما.. هر وه ختی سوار ی فرۆکه که تان بوون، په که سر ده تانه پیتی بۆ لای من: وهک چۆله که یه کی زۆر زۆر گه وره، له سهر پشتی خوی سوار تان ده کات و فر... پ... پ... راست ده تانه پیتیته لای من. باش!

- ئه دی، له سهر پشتی، ناکه وینه خواره وه؟

- ئوف! سه میان گیان، خوانه کا. نا. نا. چۆله که گه وره که ئیوه ی خوش

ده وې.

نه تتوانی دیمه نی که وتنه خواره وه ی فرۆکه یه ک، که تانیا و سه ما و سه میانی تیدایه، له پیش چاوی خوت به رجسته بکه یت. پروت له سهر خیزانه که وه گواسته وه لای په نجه ره که ی خوت؛ به لام دلپشت که وته ختووره یه کی تازه وه:

تو بلینی له و ریگاوایه دوو درپته، له ناو فرۆکه، شتیکیان به سهر نه هاتې! یان له ناو شه مه نده فهریک، له ناو پاپوړیک ده سته ویه خه ی چورقیک، کوستیک نه هاتېته وه؟ ژنیکی جوان و جاحیل.. به خوی و دوو مندالی په پول له ئاساوه!؟ یان له ناکا، تانیا، بۆ ئه وهی و برا نیت زووتر ده گاته لای من، رپی گورپیته و بریاری داپت که به ناو دهریای ئیجه دا بېن بۆ لای من و ریگای ئیتالیایان گرتبیت بهر! خوا نه کا! ئوف! تو بلینی؟ یانیش له وانه یه قاچاغچیه کان خوبان، بۆ زووتر و باشر گیشتن، رایان گورپیته و به دهریای ئیجه وه ره وانه یان کردېن! ئه گینا ئه م ئیتالیا ئیتالیایه چیه؟ بۆچی چونه ته ئیتالیا؟ خوی گه وره ی من، ئوف، نه کا له ناو دهریای ئیجه شتیکیان به سهر هاتبیت؟ دهریای ئیجه؟ ئاخ! تو بلینی؟ سه میان گیان، سه ما گیان، تانیا گیان.. گویی شه پتان که رپیت! ئه مه چیه؟ ئه م دیمه نه ترسناک و دلخور پینانه چین دینه پیش چاوم؟

من ده بوایه هر چو نیک بی ژماره ی ته له فونی گه یلان گه رهنی یان قاچاغچیه کانی دیکه م له لا بوایه! خوکاتی خوی داوام کرد. تانیا گوتی «نامده نی»، «نایانه وې و هه ز ناکه ن ژماره ی ته له فونیان له لای هیچ که سی که هبیت». ئیستا من چۆن بزانه ئه و مندالانه م له کوین؟ من چۆن بزانه له دهریای ئیجه نه خناون؟ من هه والیان له کی پیرسم؟ ئه گه ر ئه و ژن و مندالانه میان به دهردیک بردبیت، من شکایه ت له کی بکه م؟ کی بهر پرسیاری کاره ساتیکی ناوهایه؟ قانون ده توانی چی له گه ل قاچاغچیان بکات؟ هیچ. بیگومان هیچ. پاشان قانونی کام ولات؟ له کوئ؟ وه لام ناشکرایه: له ناو دهریای ئیجه به له مه که یان وهرگه راوه و لاشه کانیان نابیند رپته وه.. ته و او.. وهک سه دان که سی دیکه ی پیش خوبان بوونه ته خوراک ماسی.

توف!

باشترین شت توه بوو، کاتې له فلوره نسا بووم، ده بووایه په یوه ندیبه کم به پوړیسی ئیتالییه وه بگردایه! یان چوومایه ته... کوئ؟ کوئ! سه فاره تخانه ی قاجاغچیان له کړتویه!؟

لهو دهمه دا دلّم خه ریک بوو شقی دهر د. ده تگوت خه نجه ریک چه قیوه ته دلّم و خه ریکم گیان ددهم. به دهم سه یرکړنه توه سروشته غه مگینه ی له و دیو په نجه روه تیژ تیده په پری، به ناو توه رپگاو بانه تر سناکانه ی منیان بو ده گه یانده وه سوید، پانورامای سه فهری خوم هاته وه بهرچاو:

پایزتیکی درنگ بوو که من گه یشتمه ته سته مېول. دوو قاجاغچیم له گه ل بوو، به کیان خه لکی زاخو و توه ی دیکه خه لکی هه ولیر. له سه رتادا له هوتیل «فردوس» دایانام. پاشان، دوا دوو شهو، دوو قاجاغچی دیکه، هه ردو وکیان دهوکی، به ئوتومبیلکی مارسیدسی تازه ی سپی - که دیار بوو ئوتومبیلی تا قمیک یان پایه دارکی ملیونیر - گواستمیانه وه بو مالیک، مالیک گه وره. راستیه که ی، توه ماله له حه ساریک ده چو، به لام حه ساریکی خانه دان و به باق و بریق: شش حهوت چاوه بوو.. ئیستاش نازانم له کام گه ریک و له کام شه قام و ته نانه ت له چ شاروچکه به کیش بوو.

لهو ماله گه وره به دا، که دارتویه کی پیری گه وره له ناوه راستیدا په لوپوؤی خوی شوړ کړدېوه، له به کییک له ژووره کاندایان نام و گوتیان:

- لهم ژووره مه به رده دهره وه!

- نه به مه دهره وه؟

- نه خیر. قسه له گه ل که سیش مه که!

جاننا گه وره کانی خوم دانایه ناو ژووره که و به جییان هیشتم.

ژووره که هه موو شتیکی لی بوو: سه للاحه به کی گه وره ی پر خواردن و خواردنه وه و میوه، ته باخیک دوو چاوه، ته له فزیون، سه ته لایت، حه مام، ناوده ست، سیسه میکی پولستر، پانکه، هیتەر، موجه فیفه ی قزو شک کړدنه وه، چهند کتیب و گو قاریک به زمانی کوردی و عهره بی.. ته نانه ت

سې چوار مجه لله ی خیلا عیش!

له هه مووی زیاتر که جیگه ی سه رسامی من بوو، توه بوو که هه ستم ده کړد تهم تا قمه قاجاغچییه ی که من ده گه یهن، زیاتر له حزیک یان له حکوم هتیک ده چوون.. وهک له وه ی ده سته یه ک قاجاغچی بن: رپکوپیک ی و دیسیپلین و نه خشه دانانیک ی له ته ندازه به دهر له سه ودا کړدنیاندا له گه ل «موشته ری».

کوک، رپکپوش، نه پنگر، هیچ یه کییک لهو قاجاغچیانه، وه ختی به لینیکیان ده دایتی بو نمونه که بین بتبه ن، یه ک ده قیقه چییه دوا نه ده که وتن. هه هه موویان، زور به ده گمن قسه یان له گه ل ده کړد. کاری خویان چی بووایه، به خانه دانی و دیکه تیکی بی هاوتا و باریکبینه وه جیبه جییان ده کړد. من به راستی، که و تبوومه گومانی توه ی که تهم قاجاغچیانه حزیک بن له ته سته مېول!

لای نیوړو، یه کیکیان هاته وه لام. لیمی پرسی:

- هیچت پتیرست نییه؟

گوتم: نه خیر.. به لام من تا که ی هه لیر ده بم؟

- جاری په له مه که!

بو ئیواره پیاوونکی سووره ی خرکه له هاته لام، دوو پیاو له پشت ده ریششت. خوی پی ناساندم و به حورمه تیکی پر له ته ته کیته وه که میک دانوشتایه وه، گوتی: «جه نابت ماموستا فهره یدوونیت؟».

گوتم: به لی.

گوتی: منیش.. که ریم کوستر.

دوا یه کترناسین و سووکه گفتوگو یه ک، له دلی خومدا گوتم: که ریم کوستر دیاره چاوساگی منه، توه قاجاغچییه یه که من به دهریای ئیجه وه ده په رینیته وه توه بهر: ده مگه یه نیته توه وروپا...

که ریم کوستر - له یه که مین ئیواره وه، هه میشه، کاتې ده گه یشته لام، به جلکی ته فه ندیاتیبه وه، شه پچه یه کی رهش، پالتویه کی رهش، پیتلاوکی شین.. گولیکی قهرنه فلی سووریشی له سه ر پالتو ره شه که ی دها،

تەسبىحىكى درىزىش بەدەستەو. خەلكى سلىمانى بوو. ئىوارەيك لىم
پرسى:

- بۆچى پىت دەللىن «كەرىم كۆستەر»؟

گوتى: كاتى خۆى لە سلىمانى كۆستەرم ھەبوو، ئىتر ئەم ناو ھەمەو
بەدواكەوتوو.

لەگەل كەرىم كۆستەر وا رىك كەوتبووم كە ھەر وختىك من گەيشتمە
ستۆكھۆلم، كەسىك بەناوى «ياسىن يابە» «كە شەپقەيكە رەش و
پالتۆيكە رەش و پىلاويكى شىنى لەبەرە و خالىكى رەشى گەورەش لە
سەرروى برۆى چەپىھەيەتى» دىتە كەمپەكەم و سەرم لى دەدا
.. كاغەزىكى پىيە.

كەرىم كۆستەر دەيگوت:

- ئەگەر ئەو شەپقە رەشە پىي گوتىت «بەخىرىيى بۆ ئەوروپا»، تۆ
دەمەدەست كاغەزەكە ئىمزا بكە و ئىتر ئەو ھەشت ھەزار دۆلارە
بەشپەيكە ئۆتۆماتىكى لە بانقى ئەو برادەرەتەو لە لەندەن دەكەوتتە سەر
حسابى ئىمە.

ئىتر پىيوت نەبوو كە مامۇستا شەمالى ھاوړىم، كە ھاوړى مەدالى و
«دارالمعلمين» و نادى مەندسىنى جارام بوو، لە لەندەنەو ئەزىتە
بكىشى و بىتە لام بۆ ستۆكھۆلم بزانتى ئايا من گەيشتووم يان نا؟ من لە
ئەستەمبۆلەو ھەشت ھەزار دۆلارەكەم خستبوو سەر بانقى مامۇستا
شەمالى ھاوړىم لە لەندەن و ئىتر كارم بەمەسەرفى ھوتىل و رىگە و قىزە و
بلىتى فرۆكەو نەبوو (تەنبا خواردن و خواردنەو و مەسەرفى رۆژانەى خۆم
نەي) تا ئەو كاتەى دەگەيشتمە ستۆكھۆلم.

كەرىم كۆستەر، دواى سى شەو مانەو ھەم لەو ژوورە (كە ئىستاش نازانم
ئايا مال بوو يان ھوتىل) پەساپۆرتەكەى داھەو دەستم و لىمى پرسى:

- ئەم شەو، كاترەمىر يازدەى شەو، ئامادەيت بەرپى بكەوين؟

- بۆ كوئى؟

- بۆ يونان.

گوتى: تۆ دەمەي؟

پىكەنى، گوتى:

- فەرقى نىيە. برادەرىكى دىكەى خۆمان.. دى بەشپىنتا و لەگەل خۆى
دەتبا.

گوتى: ئامادەم.

گوتى: كاترەمىر يازدەى ئەم شەو ئامادە بە! شوفىرەكەمان ناوى «تاھىر
ترباكە». دى بەشپىنتانا و دەتانبە.

كەرىم كۆستەر، ئىجا، بۆ زياتر ئەرخاين بوونم، لەناو دەرگاكە، پىش
ئەو ھەم بەجىم بىللى، گوتى:

- مامۇستا فەرەيدوون، ئەم خىزانەشت لەگەلە.. ژن و مەردىك و چوار
مەدالى.

دەستى بۆ لای دارتوو پىرەكەى ناو ھەوشە درىژ کرد:

- خەلكى دھۆكن.

من تەنبا لەو دەمەدا بوو كە زانيم مالى كوردىك لەم خانوو -ھوتىلەى
من تىيدا بووم، دەرزان، چونكە پىيان گوتبووم «لەم خانوو نەچىتە
دەرەو، قسە لەگەل كەسىش نەكەيت». ديار بوو ھەمان شتيا بەئەوانىش
گوتبوو. ئىدى، وا پى دەچوو كەس لەو مالى نەيدەوترا سەرى خۆى لە كونى
ژوورەكەى خۆى بىنپتە دەرەو: ھىچ نەبووايە لەترسى پۆلىسى تورك.

كاترەمىر يازدەى شەو، تەنبا دوو دەقىقە لای دابوو، پىاويكى دىكە،
بەناوى تاھىر ترباك، گەيشتە لامان. ئەویش ھەر شەپقەيكە رەش و
پالتۆيكە رەش و پىلاويكى شىنى پۆشيبوو: لەجياتى قەرنەفلەكەى سەر
يەخەى كەرىم كۆستەر، كۆترىكى بچكۆلەى سىپى لە يەخەى خۆى دابوو.

جاننا و كەلوپەلەكەمان ئامادە، تاھىر ترباك بۆى خستىنە ناو
ئوتومبىلىكەو و بەناو دىياى تارىك و شەقامە رووناكەكانى
ئەستەمبۆلدا، بەرپى كەوتىن. تاھىر ترباك، خۆى ئوتومبىلەكەى لى
دەخوړى، گوتى:

- دەچىنە ئەنطاليا.

من و پیاوه هاوسه فهره دهوکییه که، له پیشه وه دانیشتیوین. ژنه که ی و چوار مندال که شیبی، له دواوه جیگه ی خو بان کردبو وه. ناو ئوتومبیل که که میک سارد بوو، تاهیر تریاک، کاسیتیکی (موعه زه ز ناباجی) ی خستبو وه سهر. تا گه یشتیینه ئه نطالیا ههر خو ی له گه لئی باده دا.

له ئه نطالیا وه تا گه یشتیینه سهر ئاوه کهش هه موو شتیک ئاسایی بوو، به لام کاتی گه یشتیینه سهر ئاوه شه پولا وییه سهر به ته مه که، ئیتیر لهرز و دوو دلی و «مه ترسیبی خنکان» و گومانی «وه رگه رانی به له مه که مان» دهستی پی کرد.

کابرای دهوکی زوو زوو لیمی دهپرسی:

- ته ققه مان لی ناکه ن؟

منیش ههر ده ترسام، به لام ده مگوت:

- نه، باوه ر ناکه م. شه وه. نامانیین.

پیش ئه وه ی به به له م به ره وه جه زیره کانی یوزان به ری بکه وین، له سه ره قه راغی روو باره که ی ئه نطالیا، ته نیا یه ک پیاوی دیکه ی لی بوو که به کوردی قسه ی ده کرد؛ جانتا کانی بو ده گواستینه وه ناو به له مه که. به رده وام جگه ره یه کی کوژاوه به لالیویه وه، ترسی ده ره واندینه وه:

- دهی... دهی.. زوو که ن!

یه که یه که جانتا کانی بو ده گواستینه وه و ده یگوت:

- دهی.. زوو که ن!

من، راستییه که ی، کاتی به له مه که م دیت، ترسام. به له میکی زور بچووک بوو، ده مگوت: چۆن جیتی هه موومان له ناو ئه و به له مه بچوکه دا ده بیته وه؟ جگه له مه ش، ههر گیز له ژیاغدا به به له م نه په ریپوومه وه. ههر چۆنیک بی، له ناو ئه م هه موو ترس و لهرز و سامناکییه، له م نیوه شه وه تاریکه ئه نگوسته چاوه دا، دلیم ته نیا به ترووسکایی مانگه شه وه که خوش بوو. له سه ره قه راغی روو باره که، کاتی هه موو جانتا کاغان گوازرانه وه ناو به له مه که و هه موو شتیک ئاماده کرا، من یه که مین کهس سواری به له مه که بووم و دانیشتم. خیزانه دهوکییه کهش، دوا ی من، یه ک یه ک، به یارمه تی کابرای جگه ره به لپیو، هاتن سه رکه و تنه ناو به له مه که، خه ریک بوون ههر

یه که یان جیگه ی خو بان له ناو به له مه که ده کرده وه و داده نیشتن. من له وه ده مه دا ته ماشای تاهیر تریاکم ده کرد، که ئه و جار ی هیشتا له قه راغه که بوو. ههر دوو ده لینگی تا به رچۆکی خو ی هه لکرده بوو، چاوی ده گیترا. له ژیر تیشکی مانگه شه وه که دا دیتم: چوو دهستی خو ی تا خوار مه چه کی به ناو ئاوه که دا پۆ کرد. دهستیکی له ئاوه که داو پاشان یه که سه ره هاواری کرد:

- نه! وهر نه خواره وه!

- بو؟

تاهیر تریاک دیسان هاواری کرده وه سه رمان:

- وهر نه خواره وه!

هه موومان، زنده ق چوو، به په له له به له مه که هاتینه خواره وه و ده وری تاهیر تریاکمان دا:

- بو؟

- ئه م شه و سه فهر ناکه یین!

پیاوه هاوسه فهره دهوکییه که م، که مندال هه ره بچوکه که ی به باوه شه وه گرتبوو، گوتی:

- بوچی؟

تاهیر تریاک به تهوره بییه وه ته ماشای ئاوه که ی ده کرد، گوتی:

- ئه م شه و ئاوه که ی ته و او نییه.

ژنه دهوکییه که، گوتی:

- ئۆووه ف!

کابرای دهوکی، دیاربوو غه می مندال هه کانی بوو:

- کاکه، ئیمه ئه وه هه فته یه که ههر چاوه پروانی ئه م شه و ده که یین.. قوتارمان بکه!

تاهیر تریاک، گوتی:

- برای به ریژ، ئه مه یه ئه و ئاوه ی که هه زاران په نابهری کوردی قووت داوه. پیتر شهو، چل کهس به جارتیک نقووم بوونه. ئه م شه و، پیتان

ده لیم: ئاوه که ی ته و او نییه.

ژنه دهوکییه که گوتی:

رەش و پالتۆیه کی رەش و پیتلاوونکی شینی پۆشبوو و ملپچچیک نارانجی
تۆخی له مل بهستوو. «ئەگەر هاته لاتان و گوتی: «ئێوه ئەم شەو هیچ
خەونی خۆشتان دیوه بۆم بگێرنهوه؟» پیتی بلێن: «بەلێ. خەونیک
شینمان دیوه». ئەم قسەیه لهبیر نهکەن.. ها..!

- خەونیک چۆن؟

- خەونیک شین.

- شین؟

- بەلێ. ئیتر.. یەكسەر خۆتانی پتی بناسین و بەگەلی کەون. عەلاقە
هیچ شتیکی دیکەتان نه بیت. خۆی، قۆناغ به قۆناغ ده تانگه یه نیتە
ئیتالیا... تەواو.

هیشتا هەر له ناو به له مه که شدا بوو، گوتی:

- من خواحافیز!

کا برای هاوسه فەری دهۆکیم، خواحافیزیه که ی پتی بری:

- تو را وهسته! چۆن؟

- په ساپۆرتەکانی خۆتانی بدەنێ و عەلاقەتان نه بێ!

- قیزه ی ئیتالیمان بۆ لێ ددها؟

- سواری که شتییه که شتان دهکات. ئیتر، تا دهگه نه ئیتالیا.

من پرسیم:

- ئەدی لهوێوه؟

- له ئیتالیاوه؟

- بەلێ؟!!

- ئەمه عایدی قاسم قاچاغ. ئێوه که گه یشتنه دهست قاسم قاچاغ،
ئیتر ئەو به قوناغی خۆی، شتهکانی داهاتووتان بۆ باس دهکات که چی
بکەن و چی نا! ئێوه با جارێ بگه نه دهست قاسم قاچاغ.

له ناو به له مه که، له ژێر تیشکی مانگه شهو، که ته نیا دهنگی شلپه ی
هاژۆتنی به له مه که له ناو دههات! ژنه دهۆکییه که، دوو مندا له
ساواکه ی، له باوهش خۆی نواندبوو؛ دهستیکیشی له سه ر سنگی مندا له
گه وره که ی بوو. کۆره گه وره که شی، دهستی له ناوه دی باوکی ئالاندبوو و

- کاکه بمانیه و قوتارمان بکه!

تاهیر تریاک، له بهر خاتری ژنه که توو په ییه که ی خۆی خا و کرده وه:

- داده گیان، من پیتان ده لێم: ئەم شەو ئەگەر لەم ناو بەدین، قوتمان
دهدا. من ئاواناسم.. ده زانم. ئەم شەو ناتوانین سه فەر بکه یین.

حه مبالێ جانتا کاغان، له ناو تاریکییه که وه گوتی:

- کاک تاهیر ئاواناسه! ئەو باشتر ده زانیت. به گوتی بکه ن!

من له و دهمه دا ته ماشای ئەو ناو مه نگ و سامنا که جوانم ده کرد که
سنووری تا ئەو په یی دنیا درێژ ببۆوه. سله مامه وه. ئەو دم به بیر که ته وه که
یه کێک له و براده رانه ی سنوورداش کرابوونه وه، له هه ولێر، پیتی گوتبووم:
«ماسیه کانی ئەو ناو، نزیکه ی سالتیکه، وه کو قرشیان لێ هاتوووه.
هه موویان فییری خواردنی گوشتی مرۆف بوونه». من گوتم: «بۆچی»؟
گوتی: «هینده ی گوشتی مرۆف بخۆن».

بۆ سه به نی، کاتر میتر سێ و نیوی به یانی، قه راغ ئاوه کانی ئەنطالیامان،
به هه مان به له م به جێ هیشته به ره و جه زیره ی (سامووس): من و کا برای
دهۆکی و ژنه که ی و چوار مندا له که ی.

کاتی، به رده وام دلمان له ناو دهست، نزیک جه زیره ی سامووسی یۆنانی
که و تینه وه، تاهیر تریاک که به رده وام جگه ره ی ده کیشا، گوتی:

- ئیستا که دهگه نه ناو جه زیره که، یه کسه ر پۆلیسی یۆنانی دینه
پیشوازیتان. یۆنانی کوردیان زۆر خۆش دهوێ. مه ترسن، ته نیا ئەوه نده
بلێن: «کوردۆس»، ئیتر ئەوان خۆیان ده زانن که ئێوه کوردن و داوای
په نا هه نده یی دهکەن.

- ئە ی پاشان؟

- پاش ته حقیقاتیکه کهم ده تانبه نه که نیسه یه ک. نانتان ده دهنێ،
خزمه تتان دهکەن، شوپنی نوستن و هه وانه وتان ده دهنێ.. تا ئەو کاته ی
ئیدی که خۆتان بریار ده دهن برۆن. به لام تکایه هه مووتان باش گویم لێ
بگرن: دوا ی دوو رۆژ مانه وه تان له که نیسه که، براده ریکه ی خۆمان، ناوی
«قاسم قاچاغ»، شازده ساله له یۆنان ده ژیت، هه موو یۆنان و ئەو
رێگه وانه ی ئێوه پێیدا ده رۆن زۆر شاره زایه، دیته لاتان. «شه پچه یه که ی

سهری به سهر کوشیدا کردیو. منیش، به رامبه به و خیزانه، له ته نیشته تاهیر تریاک، پشتم له قسه کانی، ده مویست ورد وورد تهو شتانه له میشکی خومدا تومار بکه م که تهو پیی ده گوتین. تاهیر تریاک له ناکاو له سه رخو که و ته وه قسه:

- خه لکی په نابه ری وه ک ئیوه له ئیتالیا له گه ل قاچا غچییه ک ریک ده که ویت و به ۵۰۰ دولا ریک ده یکه به نیتته ستراسبورگ له فله رسا؛ له ویشته وه ده یسپی ریتته سنوره کانی له لمانیا و ئیدی بو خوی له شتو و تگارت له له لمانیا خوی ته سلیمی پولیسی له لمانی ده کات. به لام ئیوه، جیا وزن، ئیوه له مانه تی ئیمه ن، ده تانه وی بگه نه سوید. هر چونی ک بی، کاتی قاسم قاچا غ ده بین، تهو، هه موو شتی کتان بو باس ده کات و ریتمایي داهاتو تان عایدی ته وه.

کابرای هاوسه فهری ده وکیم، پیش من، ههستی به وه کرد که له قه راغ جه زیره ی ساموس نریک که و تووینه ته وه. رووی له تاهیر تریاک کرد:

- مندا له کان خه بهر بکه مه وه؟

تاهیر تریاک گوتی:

- به لئی، زوو. ناماده بن!

به له مه که خه ریک بوو له قه راغ جه زیره که رابگریت و بیینه خواره وه، تاهیر تریاک گوتی:

- له مه شتان پی بلیم: ئیوه ئیستا که داده به زنه ناو له جه زیره یه، به ناو دارستانیکدا ده رۆن، تا ده گه نه ناوایی. ئیمه ش که ئیستا ده گه ریتینه وه جبی خومان له له نطالیا، هر ئیستا نا ده میکی دیکه، پولیسی یونانی له و به رزاییبانه وه ته قه مان لی ده که ن. ئیوه، نه گه ر گوتان له ده نگي ته و ته قه یه بوو، مه ترسن! ته وان ته قه له ئیمه ده که ن، نه ک له ئیوه. هیچ نییه، فشه یه. مه ترسن... ده ی.. له له مانه تی خوادا بن.. ده ی.. خوا حافیز..

ناخوشتربن ساته کانی له م سه فهره، بو من، ته و مه و دایه بوو که تازه دهستی پی کرد: له قه راغ جه زیره ی ساموسه وه تا گه یشتینه ناو که نیسه ی جه زیره که. تا نه ژنومان له ناو زه لکاوی بی شته لانی کدا بووین، به ناو قامیشه لان و می شو له و چال و چلکاودا هه نگاومان ده نا. «من نازانم

بوچی ته نیا له تیمساح ده ترسام». مندا لکی بچوکی کابرا ده وکییه که، نوستوو، له باوه ش مندا بوو. ده یان جار تلیشه قامیش چه قینه سه رو گوتلاکم. کابرا بو خویشی، دوو بچوکه که ی دیکه ی له باوه ش گرتبوو و دهستی گه وره که ی راده کی شتا. ژته که ی، له دوا ی منه وه، که و تبه وه نیوان هه ردوو که مانه وه، گوتی:

- وهیش! ته قه یه. گوتان لییه؟

- له ئیمه ی ناگرن.

- زوو که ن!

- تاهیر تریاک ده یگوت: «نه گه ر ئیمه بگیریین، هه وت سال زندان ده کریین».

- تو بلئی ته وانیش به سه لامه تی بگه نه وه له نطالیا؟

- سه رتان نه وی که ن، با نه تانیین!

- ته قه له ئیمه ناکه ن، له ته وانی ده که ن.

- ته نیا بو دلدا نه وه ی ئیمه له م قسه یه ی کرد.

- دهستی «مه تین» به رنه ده ی، پیا وه که!

- ناگاتان له به ری پی خوتان بی، له م ناوه چالی زور تیدایه!

- زوو که ن..!

- باش نییه که به ره به یانه و نه ختی ک به ری پی خومان ده بینین!

- شه و بگه شتی نایه چیمان ده کرد؟

- سه رتان نه وی که ن!

- وه رن بیره وه..!

- که مان ماوه.. ده ی..

دوا ی نریکه ی چاره گه سه عاتی ک گه یشتینه وشکایی و که نیسه که مان لی وه دیار که وت.

له سییه م رۆژی مانه وه ماندا له ناو که نیسه که، کاتر می ر ده وری یازده ی پیش نیوه رۆ، قاسم قاچا غ گوتی:

- خوتان ناماده بکه ن! نه مرۆ کاتر می ر چواری ئیواره که شتی که تان به ری

ده که وی به ره و ئیتالیا!

ههروه ها زور بهوردی ئه وهشی تیگه یان دین که وهختی دهگه ینه ئیتالیا چی دهکهن و چی دهلین و پاشان کی دهینین و بۆ کوئی دهچین و بهچی دهچین و له کۆتاییشدا چون دهگه ینه ناو فرۆکه خانه ی ستۆکهۆلم!

کاتی چاوم به تابلوی هه لواسراوی ئه و دیو په نجه ره که کهوت، ته ماشایه کی کاتژمیهره کی دهستی خۆم کرد، گوتم: «باشه، وا گه یشتینه مالم». ژن و میترده سویدییه کهش، له گه ل منداله که یان، خه ریک بوو خۆیان کۆ ده کرده وه دابه زن. منداله که ده گریا. یه کسه ر گریان ی سه مای کچی خۆم بیرکه وته وه، کاتی له رۆژی خوا حافیزیدا (سه ما له سه میان هه راشتر بوو: ده یزانی ده رۆم!) تنۆک تنۆک فرمیسیکی داده باراند و ده گریا، ده یگوت: - نا توخوا بابه، مه رۆ.. به جیمان مه هیله. ئاخر چیتر ناتبینینه وه..! به بیرکه وته وه ی ئه م قسانه ی سه مای کچم، کزه له جهرگم هه ستا. حه زم ده کرد بگریم...

١٤

ئه و ئیواره یه ی که کابرا شه پقه ره شه کهت به جی هیشته، فریای ئه وه نه که وتی به جیته چیشته خانه ی چینیه کان (ئه و چیشته خانه ی که راهاتووی هه موو ئیواره یه ک، ده وری کاتژمیهره ووت و چاره گیک، له شه قامی Was- ser Str. شیوی تیا بخۆیت)؛ هه ولت دا زوو بگه یته هۆتیل و فریا بکه ویت بگه یته سه ر کاره کهت.

میشتکت، هه ر مه ژوولی ئه و مه سه له یه: چاره نووسی تانیای خوشکت و دوو منداله که ی، میترده که ی، ئنجا ئه و شهش هه زار و پینج سه د دۆلاره ی که به ناوی تۆ له ئیتالیا وه رگریاره.

کاتی له سه ر کورسی پییشوازی هۆتیه که دانیشتیت، بیرت له وه ده کرده وه که ده موده ست بکه ویته سه ر نامه نووسین و ته له فۆن کردن، به لام له بهر هاتوچۆی به رده وامی میوانه کان: دابه زین، سه رکه وتن، کلیل جی هیشته، ته له فۆن گه یانندن، نووسینی ناوی میوانه تازه کان، پاره وه رگرتنی حسابی دوینی... تا کاتژمیهر یازده ی شه و هیچت پی نه کرا. نه شته وه یست

به په له پهل هیچ بکه یته و هیچ بریاریک بده ی.

کاتژمیهر یازده و چاره گی شه و بوو. سه رت به ته وا وه تی چۆل بوو، له پییشوازی هۆتیه که دا ته نیا مابوو یته وه. ده سکی ته له فۆنه کهت هه لگرت:

٠٠٤٦. ئنجا کۆدی شاری مالم و ته واوی ژماره کهت لیدا. گویت لی بوو، ته له فۆنه که ی مامۆستا فه ره ی دوونی زوات له مالم، له ماله که یدا ده زرن گایه وه و کهس هه لی نه ده گرت.

جاریکی تر، دوو جاری تر، سی جاری تر هه مان ژماره ت لیدا یه وه. زرنگ.. زرنگ.. زرنگ.. هه رگیز، کهس وه لامی نه ده دایه وه. ده بی له کوئی بی؟ ئی ماقوله تانیا گه راندرایته وه ئه سته مبول و ئه و قیت قیت له ماله وه دانیشتیت؟ زور له وانه شه به دا ویدا چوو بیته ئه سته مبول، لای قاچاغچییه کان. کابرای پالتۆ رهش گوئی که ناوی سه رۆکه که یان گه یلان گه ره نتییه. ملیار دیره. به ئه سل خه لکی که رکوو که. له کی بیرسم؟ بینگومان ئیستا له وانه یه کاک فه ره ی دوون ناویشانی ئه و ی له لا هه بی، یان سو راغیکی کرد بی! ئیستا هه بی و نه بی، کاک فه ره ی دوون ده بی ده نگوباسیکی تازه ی له لا هه بیت!

نه فره تی لی بی: کابرای شه پقه رهش، ناویشانی تانیای خوشکتی له ئه سته مبول نه دایه: بۆ ئه وه ی بتوانیت په یوه ندیای پیوه بکه یته. زانیت بی هوو ده یه لی بیار پیته وه. دلنیاش بووی که هه ر له م رۆژانه دا ده توانیت بیدۆزیته وه و بگه یته ئاکامیک. ئیستا چی بکه یته؟ به م شه وه چی بکه یته؟ چیت له ده ست دی؟ ده ست بۆ قه له میک درێژ کرد و کاغه زیکت له به رده م خۆت دانا. دوا ی که میک بیر کرد نه وه، نووسیت:

به ریز و خوشه ویست، مامۆستا فه ره ی دوون....

هیوام به خته وه ری و سه رفرازیه.

مبووره؛ زور به په له ئه م نامه یه ت بۆ ده نووسم. هه رچه ند به داخه وه، تا کو ئیستا یه کتریشمان نه دیوه و یه کتریش ناسین، به لام من زور خوشحالم به وه ی که جه نابت بوو یته ته زاوای ئیمه و شانازیت پیوه ده که ی.

راسته که ی، من ئه م رۆ ئیواره زانیومه که جه نابت گه یشتوو یته ته

باس کرد که تانیای خوشکم (خۆی و دوو مندالی) گه یشتوونه ته ئیتالیا و پاشان «نازانم بۆچی و له چ زرووفیکدا و کهی» بهر وه ئهسته مپۆل سنوورداش کراونه ته وه؟!

تکایه چه زده کهم بزانم.. ئاخۆ ئهه ههواله تا چ رادهیهک راسته؟ ئه گهر راسته، ئایا تۆ چ دهنگوباسیکی تازهی تانیا و منداله کانت ده زانیت؟ تکایه ئاگادارم بکه وه بۆ ئه وهی بتوانین هاوکاری یه کتر بکه ی بۆ دۆزینه و دیان یان هیچ نه بی دلنیام بکه نه وه له ههوالی سه لامه تیی خۆتان.

کابرای عاره بی قاچاغچی ئه وه شی گوت که گوايه من، شەش ههزار و پینج سه د دۆلارم (له رینگه ی که سی که وه که گوايه من ناردوومه ته لای تانیای خوشکم له ئیتالیا) له تانیای خوشکم وهرگرتوه بۆ ئه وهی بیده مه سه رده سه ته ی قاچاغچییه کان.. پاشان من ئه م پاریه م وهرگرتوه و نه مداونه تی و بۆ خۆم خواردوومه .

چه زده کهم (جه نابت و تانیای خوشکیشم) هه ر بۆ ئاگاداریتان ئه وه بزانی که من کاری وام نه کردوه و ئه مه له من ناوه شیته وه و له گه ل ره وشتی من ناگوئجی. هه ر بۆ ئاگاداری. من دلنیام، گیرورگرفته که له شونیکه ی دیکه یه و له وانه یه تانیا خۆی، له منیش و له جه نابیشت باشر بتوانی شته کامان بۆ روون بکاته وه .

من له بهر ئه وهی ناو نیشانی تانیای خوشکم نازانم له ئه سه ته مپۆل، ههروه ها له بهر ئه وهی ته نانه ت نازانم چۆن چۆنیش په یوه ندی به مالی باوکم بکه م له هه ولیر؛ ئه م نامه یه م بۆ بهر پزیت نووسی؛ به لکو له هه وال و دهنگوباسی خۆتان ئاگادارم بکه یته وه . به پپی قسه ی کابرای عاره بی قاچاغچی: تانیا و منداله کان ئیستا له ئه سه ته مپۆل.

ئه گه ر له گه ل تانیا به یه کتریش گه یشتوون و ئیستا له لای خۆته، ئه وا چاو و دلستان روون و ئه مه ی خواره وه ناو نیشانی منه له بهر لین؛ ئاواته خوازم هه ر وه ختیکی پیتان بکریت سه ردانم بکه ن.

تکایه له و «هه وال» و گوته نه دی کابرای عاره ب بۆی باس کردبووم، ئاگادارم بکه وه: راسته یان نا؟! چونکه زۆر نارچه ته و نا ئارامی کردووم. ناشزانم لیتره، ده سه ته وه ستان و دوور، چی بکه م و چیم پی

سوید و له شاری مالۆ ده ژیت. بیگومان ده بوایه من، کاتی گه یشتیه سوید، بهاتمایه لات و سه رم لیت بدایه، به لام راستیه که ی - من نازانم ئاخۆ جه نابت که ی یان چ سالتیک گه یشتووته ته سوید؟- من ماوه یه کی زۆر له ئیتالیا بووم، ماوه یه کیش له پاریس بووم و له کۆتاییدا ها ته ئه لمانیا. له ئه لمانیاش تا کو ئیستا له چه وت شار ژیاوم و زۆر درهنگ مافی په نا هه نده ییم بۆ ده رچوو (به هه مووی سال و نیوئیک نابی مافی په نا هه نده ییم له ئه لمانیا بۆ ده رچوو و په سا پۆرتی ئه لمانیا ن داومه تی؛ هه رچه ند ئه وا یازده سالتیک ده بی له ئه لمانیا م!). له ماوه ی سه ره تا له بهر لین بووم، پاشانیش ماوه یه ک له شتووتگارت، ماوه یه کیش له میونخ، ئنجا سی سالتیش له کۆلن بووم.. پاشان ئه مه ته نیا ماوه یه کی کورته دیسان له بهر لین گیرساومه ته وه و ده ستم ئیشیکی گرتوه. ئیتر بۆیه، له بهر سه رگه ردانی و بی جینگه و رینگه بی خۆم، جگه له مه ش (جه نابت ده زانی) که ماله وه مان له که رکوک نه ماون و ها تونه ته هه ولیر، ئیتر بۆیه تا کو ئیستاشی له گه لدا بیت هه وال و دهنگوباسی باوکم و تانیای خوشکم و جه نابت نه ده زانی. له وانه شه، تا راده یه ک «ئیه مالی» خۆشمی تیا بو بی. هه رچه ند خۆ دوو جارانیشت به ده سستی برادران نامه یه کم بۆ که رکوک و نامه یه کم بۆیان بۆ هه ولیر ناردووه، هیچ وه لامیان نه داومه ته وه. له وانه شه وه لامیان دا بیتمه وه و به ده ستم نه گه یشتی! ئه مه غه ربیه یه و خۆت ده زانی: به شه ر لیتره مه ژغوولتر و ماندوو تره و سه دان سه راو و ده راوی به سه ر دیت و ده یان جار ناو نیشانی ده گۆرئ. هه لبه ت بیگومان، من له خۆشی و به خته وه ربی ئیوه ش زیاتر هیچی دیکه م ناو ییت و داشمنا وه له م ماوه یه دا سه ریک له کوردستان بده مه وه و ئینشالا باوکم ببینمه وه. پیرۆ زیشتان بیت: بیستومه دوو مندالیشتان هه یه .

کاک فه ریدوون گیان..

راستیه که ی، ئه مرۆ ئیواره پیاوئیک ها ته لام. عاره ب بو. له وه ده چو قاچاغچی گواسته وه ی ریبواره کانی سنووری کوردستان بیت بهر وه ئه وروپا، یان ئه ندامی تا قمیکی قاچاغچییه کان یان نوینه ریکیان بیت له ئه وروپا (له بهر لین). ها ته لام و ئه وه ی بۆم

دهکرت؟ می شکم خه ریکه راده وه ستیت. به زووترین کات وه لامم بۆ بنووسه وه!

له ماله وه به داخه وه ژماره ی ته له فۆتم نییه، به لام ته مه ناو نیشانه که مه:

محهمه ده هممه ره حیم شوانی

برای تانیای خیزانت
Sirwan Hikmet BABAN
Kirchatal. st. 33
۱۰۹۶۹ Berlin

تیبینی: لیره، ناوی خۆم گۆپوه و ناوم (سیروان حیکمهت بابان).
ته مه ش ژماره ی ته له فۆتی ته وه تیله ی تیبیدا کار ده کم، ته نیا به شه وان له کاتژمیر ۸ ی ئیواره وه:

۶۲۱۵۲۹۲۴۷۳ ۰۰۴۹

کاتی پینووسه که تانا، بیرت له وه ده کرده وه نامه یه کیش بۆ سه رکه وتی هاو پرت له فلوره نسا، نامه یه کیش بۆ عیماد له کۆن، هه روه ها نامه یه ک بۆ به هزاد له میونخ بنیریت و داوایان لئ بکه یت که به زووترین کات هه رچی نامه یه ک بۆ ناو و ناو نیشانی خۆت (چ کۆن، چ تازه) گه یشته بیه ته ئه وان، تکایه بۆتی بنیرن!

به لام ئاخیر پاش ته وه هه موو ساله، تۆ چه ندین که مپ و چه ندین ماله برادر و چه ندین شارت کرد وه. نامه یه ک بۆ تۆ هاتب، چون ده گاته وه ده ست تۆ؟ پاشان کئ تاقه تی ته وه ی هه یه هه ر به دوا ی تۆدا بگه ری؟ له تانیای خوشکه که ساسه که ت زیاتر کئ هه وجه و هه زی بیستنی هه والی تۆی هه یه، به ده خت!

برپارت دا، سه به ینی زو و ته وه نامه یه ی «کاک فه ره یدوونی زاوات»، له سه ر پتگی خۆت به «به ریدی ئیکسپریس» ره وانه بکه یت!

۱۵

ئه وروپا، به پپچه وانه ی کوردستان، ته وه ی خوشه: کاتی تۆ له هه ر

کتیخانه ی پهیو

شارتیکی ئه وروپا وه ده لئیی: «دوو سه به ینی له کاتژمیر بۆ نمونه سیی پاش نیوه رۆ ده گه مه وه ماله وه» ئیتر قسه که ت له ۹۹٪ به راست ده گه ریت؛ هه یج گرفت و پتگرتیک نایه نه به رده مت؛ به ته واده تی، له هه مان کات و سات و رۆژی دیاریکراودا ده گه یت!

چۆن له پاربسه وه، له ناو فرۆکه خانه ی شارل دوگۆل، کاتی حسیبی کاتی هه لفرینی فرۆکه ی پاربیس به ره و ستۆکه وۆلم و له ویشه وه حسیبی کاتی به ری کته وتنی شه مه نده فره ی ستۆکه وۆلم به ره و مالم و له ویشه وه حسیبی به ری کته وتنی پاصی به رده م شه مه نده فره خانه به ره و گه ره که که ی خۆمانم کردبو و دامنا بو کاتژمیر سیی پاش نیوه رۆ بگه مه وه ماله وه؛ به ته واده تی کاتژمیر سیی پاش نیوه رۆ گه یشته مه وه به ر ده رگای شوقه که م له مالم.

هه ر که به په له په ل ده رگا که م کرده وه و جانتا گه وره که ی خۆم راکیشایه ژووره وه، ته ماشای پشت ده رگا که م کرد، دیتم: سی نامه له پشت ده رگا که م که وتوون. ده رگا که م داخست و به په له پرووزی که وته پشکنینی ناو نیشانی نامه کان، به لکو ته مه خواجه نامه یه کم له تانیاه بۆ هاتب!

نامه ی یه که میان له عیراقه وه هاتبو، به لام پولیتیکی که نه دای لئ درابو؛ دیاربوو که له که نه داوه پۆست کرابوو. نامه ی دووه میان له برادریتیکی نه رویجه مه وه، هاتبو که مه که ی پيشووم و له ویه نیردرا بو بۆ ته م ناو نیشانه تازه یه م. نامه ی سییه میشیان له لایه ن که سیکی نه ناسیا وه وه. له تورکیا وه هاتبو.

پیش هه موو شتییک ته وه نامه یه م هه لپچری که له عیراقه وه (له هه ولییره وه) بۆم هاتبو. کارتیک پیروزیایی بو که له ماله خوشکه که مه وه ناردرا بو. له نه جی خوشکه زا که م بو، پیروزیایی لئ کردبووم «به بۆنه ی گه یشته تی تانیا و منداله کان بۆ ئیتالیا». نووسی بووی «بیستوومانه که تانیا و سه ما و سه میان گه یشته و نه ته لات. چاو و دلی هه مووتان روون!». هه روه ها سلاوی باو کم و دوو برا بچو که که می بۆم ناردبو، نووسی بووی «هه موویان گله بی ده که ن و ده لئین: بۆچی نامه مان بۆ نانیری».

به په له په ل نامه که ی نه رویجیشم خۆینده وه: فه تحو لای کوری که ریم

که ردزی دراوسیمان بوو، که پیکه وه له هه ولیر له دواناوه ندیی (شاکر فه تاح) ماموستا بووین و پاشان له یهک ههفته دا و پیکه وه هه ولیرمان بهره و نهسته مبول جی هیشتبوو. له نهسته مبول له یه کتری جودا بووبنه وه، چونکه نه وه گهل هه ندی قاچاغچی دیکه بهر یی که وتبوو. له نامه کهیدا نووسیوی که دوا ی سالییک و نیو چاوه روانی له نه رویج، ناچار، چوه پیره ژنیکی نه رویجی ماره کردوه و ئیقامه که ی پی وهرگرتوه. ئیستا ئاسووده یه و په ساپورتیشی هه یه. ئنجا داوا ی نه وه ی لی کردبووم که - هه دهکا هه والی من بزانییت و ئاخو من گه یشتووم به چی؟ - نامه ی بو بنوسم!

نامه ی سییه، که به ئانقهست دوام خستبوو بو کوتایی، له وه دهچو نامه یه کی قورس بیت. کاتی کردمه وه وینه یه کی فوتوگراف کهوته بهرچاوم: تانیا و سه ما و سه میان بوون. گوتم: «وه ی گیان سه ما». هه ر سیکیان، باش ههستم پی کرد: سه ره پای نه وه ی پوشته و پهرداغ، جلویه رگی تازدی تورکیایان له بهر خو کردبوو، به لام لاواز ببوون. زه ده خه نه گه شهکانیانم نا به سنگی خو مه وه: قوربانانم! له پشته وه ی وینه که هیچ نه نوو سراوو. ئنجا نامه کهم کردوه، به کسه ره ههستم کرد: نامه که به خه تی تانیا نه نوو سراوو. هه زه ده کرد بزانییم کئ ئه نامه یه ی بوم نووسیوه؟ له خواره وه ی نامه که دا، له کوتایییه کهیدا، که سییک به ناوی «گه یلان گه رهنتی» ئیمزای کردبوو. گه یلان گه رهنتی کییه؟! نووسیوی:

ماموستای خو شه ویست، برای بهر پیرم، ماموستا فه ریدوون مو شیر مسته فا...

ئه م کاته تان شاد...

من ناوم گه یلان ره سووله، خه لکی که رکوکم، لیره له نهسته مبول پیتم ده لئین (گه یلان گه رهنتی)، ناسیای خه زووری جه نابتم. خه زوورت، خاله حه مه ره حیم، باوکم و برا گه وره کهم له که رکوک باش ده ناسیت و متمانه ی ته وای به من هه یه. هه ر بۆیه ش داوا ی له من کرد که کچه که ی خو ی (به ناوی تانیا) که ده کاته خیزانی جه نابت، له گهل هه ر دوو منداله کانتان له هه ولیره وه بگه یه فمه سوید بۆ لای خو ت.

منیش ده موده ست، دوا ی ریککه وتن له گهل نه وان، به نرخیکی زور کهم (که خوا ده زانی ته نیا ته کلیفی په ساپورت و بلیت و مه سرووفاته کانی تره) په ساپورتیکی نه لمانیم بۆیان نارده هه ولیر و هینامنه نهسته مبول. پاشان خو ت (با تانیا خان بو ت بگپرتته وه) بزانه چ قه در و حورمه تیکم لئیان گرتوه و چه ند خزمه تیان کراوه! نه مه یشت ماوه یه کی زور (وه کو خه لکی تر) لیره بمیننه وه، هه ر زو موعامه لاته کانم بۆیان جیبه جی کرد.

هه زه که ی بهر سه لای خو ت: له نهسته مبول هه موو که سییک «گه یلان گه رهنتی» به ده سپاکی و راستگویی ده ناسیتته وه. الحمد لله هه ر له مندالییه وه خانه دان و چاوتیر و به خشنده په روه رده کراوم و هه ر گیز چاوم له پاره نه بووه. پارده ته نیا بو نه وه و یستوه که خزمه تی خو م و میلله ته که ی خو می پی بکه م. خوا ده زانی، ده یان جار مال و خیزانه کوردی و هه یوونه گه یشتوونه ته ئیره و پارهیان پی نه بووه، بی نه وه ی بهیلم لیم بهارینه وه، له سه ر حیساب و مه سره فی خو م موعامه لاتم بۆیان کردوه و بلیتم بۆیان کپیوه و بهر پیم کردوون. وه هه ر گیز نه گه ر کاریک له سه دا سه د نه زانم سه رده که ویت، نایکه م. هه میشه - عاده تم وایه - نه گه ر نه زانم نه وه که سه له سه دا سه د ده گاته جیی خو ی، نایبترم. بو ناردنی هه ر که سییک و هه ر خیزانییک گه رهنتم هه یه. من به گه رهنتی نه بی هیچ که سییک نایبترم. تا ئیستا زیاتر له هه زار خیزانم ناردۆته نه وروپا. هه میشه ش، کاتی نه وه خیزانه یان نه وه که سه ده گاته نه وروپا و جیی خو ی، ئنجا پارده که ی لی وهرده گرین.

ئه م قسانم بۆیه بو جه نابت نووسی ته نیا بو نه وه ی دلنیا بیسته وه که خیزانه که ت، تانیا خان، خوشکی خو مه و لیره نه مانه تی برای خو یه تی و غه مت نه بی! ئه م دو اکه وتنه ش، باوه رت هه بی: خه تای ئیمه ی تیدا نییه. خواش ده زانی، هه ر گیز نامه م بو خه لک (بو خر می نه وه که سه انه ی دینه لام و ده یانه وی بچه نه وروپا) نه نووسیوه. ئه مه یه که م جار (له بهر خاتری جه نابت و له بهر خاتری خاله حه مه ره حیم) ئه م نامه یه م بو جه نابت نووسی و دلنیات ده که مه وه له سه لامه تیی تانیا خان و دوو منداله که تان.

راستییه که تانیا خان زور پهله‌یه تی! ده‌لی: «قهی ناکا به‌پښه‌ی ئیتالیا شدا بیت هر بمانیږه، براکم له‌وییه و به‌لکو نه‌ویش ده‌بینم و یارمه‌تیمان ددها». منیش، راستییه‌کی، حه‌ز ده‌کم جارئ نه‌ختی‌کی دیکه چاوه‌پښ بکن بؤ نه‌وه‌ی به‌پښه‌ی فرۆکه‌خانه‌ی نه‌سته‌مبۆل - ستۆکه‌ۆلم یان (نه‌سته‌مبۆل - وارشو - پاشان به‌پاپۆر - سوید) به‌شیوه‌یه‌کی باشترو و راسته‌وخو بیاننیرم. به‌لام تانیا خان، له‌وه‌ده‌چئ زور مستمانه‌ی پیتم نه‌بیت، یانیش په‌له‌ی بیت و نه‌توانئ چیترو چاوه‌پښ بکات. هر داوای نه‌وهم لی ده‌کات که بام به‌پښه‌ی ئیتالیا شه‌و بیت.. هر بیاننیرم.

لیت ناشارمه‌وه: به‌پښه‌ی ئیتالیاوه، ئیشه‌که زور زووتر ده‌کړئ. ته‌نانه‌ت ده‌توانم - بؤ ئیتالیا - هر ئیستا ده‌موده‌ست به‌پښه‌ی بکه‌م. به‌لام من ده‌مه‌وئ به‌«گه‌ره‌نتی» بیاننیرم و شه‌رمه‌زاری جه‌نابت و خاله‌حه‌مه‌په‌حیم نه‌بم. جگه‌له‌مه‌ش نامه‌وئ سومعه‌ی کاره‌کی خۆم بدۆرینم.

که‌واته، ئینشالاً له‌مه‌فته‌یه‌ی داهاتوودا کاره‌کیان به‌لایه‌کدا ده‌خه‌م و ده‌یاننیرمه‌لای جه‌نابت. هیوادارم به‌یه‌کتر شاد بینه‌وه و به‌زووترین کات به‌یه‌کتر بگه‌نه‌وه. پیشتیش تانیا خان - خوی ته‌له‌فونتان بؤ ده‌کات.

به‌خواتان ده‌سپیرم و هر بژین

برات : گه‌یلان گه‌ره‌نتی - نه‌سته‌مبۆل

Geylan GERENTI

Tarlabasi Cadasi N. 93 / 1

Beyoglu . ISTANBUL

زور سه‌یره! نه‌م کورده تا ئیستاش فیږی نه‌وه نه‌بووه که به‌رواری نووسینی نامه‌که‌ی، له‌سه‌ره‌وه‌ی یان له‌خواره‌وه‌ی نامه‌که‌ی خویدا بنووسیت! ئی بؤنه‌وه‌ی خه‌لک بزانی نه‌م شتانه‌ی تو نووسیوتن، که‌ی پرویان داوه، «جه‌ناب»! باشه، من ئیستا، چۆن بزانه‌م نه‌م نامه‌یه‌که‌ی نووسراوه و هی کام رۆژه! چۆن بزانه‌م نه‌مه‌ی تو ده‌یگپږیته‌وه، که‌ی بووه و که‌ی به‌ته‌ما بوویت بیاننیریت!؟

ته‌ماشای مۆزی به‌ریده‌که‌ی نه‌سته‌مبۆل کرد که له‌سه‌ر پشتی زهرفی

نامه‌که نووسرايوو؛ سارد بوومه‌وه. نه‌م نامه‌یه‌ی «گه‌یلان گه‌ره‌نتی» هه‌ژده رۆژ پیشترو نیردراوه، واته‌پیش نه‌و رۆژه‌ی که تانیا به‌ته‌له‌فون قسه‌م له‌گه‌لم بکات. ئۆف.. که‌واته، هیچ هه‌والی‌کی تازه‌ی تانیا و منداله‌کانم نیسه. دوا نووسینی نه‌م نامه‌یه، به‌چه‌ند رۆژتیک، تانیا و منداله‌کان به‌پښه‌ی که‌وتوون. به‌ره‌و کوی؟ که‌س نازانی! چی بکه‌م خواجه!؟

له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که، هر به‌جلی سه‌فه‌ره‌وه، سه‌رم نوشتاندبووه‌وه ناو کۆشم، هر دوو ده‌ستم له‌ملا و له‌ولای لاجانگی خۆم گیر کردبوو؛ پیشم ده‌خواره‌وه. چی بکه‌م! چاره‌چییه؟

ته‌نیا به‌رلین ماوه! تاقه‌هیوایه‌کم به‌وه‌یه بجمه‌ به‌رلین، لای کاک محمه‌دی برای تانیا! به‌لام بجمه‌ کام گه‌ره‌ک، کام شه‌قام؟ له‌و به‌رلینه‌ پانوپۆر و فراوانه‌دا له‌کوی به‌دوایدا بگه‌ریم؟ نه‌خیر، له‌وانه‌یه، له‌هه‌مووی باشترو نه‌وه بیت: له‌کونی ژووره‌وه دانیشم و چاوه‌پښ بکه‌م. هیچ دوور نیسه نه‌مړۆ یان سبه‌ی، وه‌لامیک، هه‌والیک، ده‌نگوباسیکم هر پښ بگات. بیگومان، نه‌مړۆ یان سبه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کم هر ده‌بی پیوه‌بکړت! کئ نالی هر له‌م رۆژانه‌ی رابردوودا تانیای به‌سته‌زمان ده‌یان ته‌له‌فونی بؤ کردووم و که‌س نه‌بووه وه‌لامی بداته‌وه! به‌لی، وا باشترو نه‌م ته‌له‌فونه به‌جئ نه‌هیلیم و له‌م ماله‌ ده‌رنه‌چم.

چه‌ند رۆژتیکه، گیروگرفتیی تانیای خوشکت و می‌رده‌که‌ی و دوو منداله‌کیان، به‌ته‌واوه‌تی ریتی ژیانته‌ی گوږیوه! باش تی‌بینیت کردووه. به‌لی، بیگومان. راسته.

جاران، خه‌ریک بوو ورده‌ورده ده‌که‌وتیه‌ته‌هه‌وی‌کی قول‌ه‌وه: ته‌نیا بؤ کاتی کارکردنی هوتیله‌که‌ت وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتیه‌ته‌وه. به‌لام ئیستا هه‌ست ده‌که‌یت پیوستیت به‌بیدارییه‌کی زیاتر (بیدارییه‌کی به‌رده‌وام) هه‌یه بؤ نه‌وه‌ی بتوانیت بزانی تانیای خوشکت و می‌رده‌که‌ی و منداله‌کانیان چییان به‌سه‌ر هاتووه؟ چاره‌نووسیان به‌چی گه‌یشته‌وه؟ ده‌گه‌نه‌کوی؟

کهواته، ئەمەیه: ئەگەر شتیک یان کەسیک لە ژيانندا هەبێ کە خۆشت بویت و پێوەندیت پێیەوه هەبێ، ئەوا ئەو شتە یان ئەو کەسە پزگارت دەکا، ژيانت پێ دەبخشی؛ هەمیشە بێدار و زیندووت ڕادەگرت! بەتانییە کەت لەسەر خۆت لا دا و لەناو جێ هاتیتە دەرەوه. جزووی قاووە کەت لەسەر تەباخە کە ی تەنیشت سیسە مە کەت دەست دایە، قاووە کەت بو خۆت تی کرد.

لەسەر کورسیە کەت، ئانشکی راست لەسەر مێز، جگەرە یە کت بە دیار قاووە کەوه داگیرساند. بێدەنگ، مات، لەسەر خۆ مژت لە جگەرە کەت دەدا و جار جار (درەنگ درەنگ) فریکت لە قاووە کەش دەدا. بیری دەکردەوه. وەلامدانەوه ی مامۆستا فەرەیدوونی زاوات بۆچی دواکەوت؟ دەنگی تکانی دڵۆپ دڵۆپ ئاوی بەلوووە کە جارسی کردیت. هەلسایت چووی شێرە ی بەلوووە کە توندتر بێستیت. گەر پائتەوه سەر هەمان کورسیە کەت، دانیشیتەوه. ئینجا لە ناکاو، دەنگی ئحمە ئحمی پیاو پیرە ئەلمانییە کە ی دراوسێت ڕایچلە کاندیت:

- ئحم. ئحممم...

پاشان تریک...

ئحمە ئحمە کە، لەگەڵ دەنگی ترە کە ی دەنگی دایەوه. ئنجا خشە خشی سۆلە کەیشی، هیواش هیواش، لەگەڵ پێی خۆی ڕایدە کیشا. لە ناکاو:

- تەپ...

بەریدی نوێی پاش نیوەرۆ!

چووی تەماشات کرد: کۆمەڵیک گۆفاری پڕ پیاگاندا و هیچی تر. باشتەر وایە ئەمڕۆش، هەر کە گەیشیتە ئوتیلە کە، تەلەفۆنیکی تر بۆ کاک فەرەیدوونی زاوات بکەیتەوه. هەفتە یە ک زیاترە کە تۆ نامەت بۆی ناردووه، کەچی... سەیرە... هیچ خەبەرێکی نییه!

۱۷

- تەق... تەق... تەق... تەق...

لە دەرگا درا.

کتابخانه ی پەتیق

گوتم لێ بوو. دیسان، زۆر توندتر، لەسەر یە کتر... تەق تەق تەق... لە دەرگای شوققە کەم درایەوه.

بێ ئەوه ی هیشتا بچم دەرگا کە بکەمەوه، دیتم: پیرەژنە سۆیدییه کە ی خاوەن شوققە کەم (ئەو ڕیزە شوققە یە کە من لە یەکیکیانیدا بووم و هەمووی هی ئەو بوون) هات وەک عییزرائیلیکی بچکۆلە لەسەر سیسە مە کەم ڕاوەستا.

پیرەژن، بەتوورە یی و گازانداوه، هەردوو دەستی لەملا و لەولای ناوقەدی خۆی گرتبوو. چاوە شینەکانی، وەک چاوی پشیلە یە کە ی زۆر گەوره، لێم زەق کردبوونەوه. منیش، وەک مردوو یە ک لەناو تابووتە کە ی خۆم، لەسەر سیسە مە کە ی خۆمەوه، ڕاکشاو لەسەر پشت، تەماشایم دەکرد، بێ ئەوه ی بتوانم هیچ قسە یە ک بکەم.

پیرەژنە سۆیدییه خاوەن شوققە کەم، قیژاندی بەسەرما:

- تۆ بۆچی هەلناستی؟

من، وەک مردوو یە ک لەناو تابووتە کە ی خۆمدا، لەناو سیسە مە کەم، لەسەر پشت ڕاکشاو، هەردوو دەستم لە پشت سەری خۆم گرتبوو.

پیرەژنە کە دیسان قیژاندی بەسەرما:

- تۆ بۆچی هەلناسیتەوه؟ ئێوه ی پەناهەندە تاکو کە ی لەم ولاتە ی ئێمەدا هەر دەنوون و پال دەکەون؟

پاشان توندتر قیژاندی:

- تۆ بۆچی هەلناسیتەوه، ئە ی هاوار!؟

من تەماشای پیرەژنە کەم دەکرد. بەماندوو یییه کە یە کجار زۆرەوه گوتم:

- خانمە بەرێزە کەم! تازە لەسەر گەر پراومەتەوه... زۆر ماندووم. وازم لێ بێنە!

پیرەژنە کە، سەرەرای توورە بوونی خۆی، هەستم کرد بەزەیی پێمدا دیتەوه: ڕوندک زایە ناو چاوەکانی و قولپی گریانیکێ لە ناکاوی دا:

- تۆ بۆچی، هەمیشە هەر دەنووی؟

من وەک مردوو یە ک لەناو تابووتە کە ی خۆمدا، لەناو سیسە مە کەم،

لەسەر پشتم ڕاکشابووم، بى ئەوەى هیچ وەلامى پیرەژنە سۆتیدیە کە
بدەمەو، تەماشایم دەکرد. ئەم جا.. پیرەژن دەستی کردە گریان، گوتى:
- تانیای ژنە کەت و هەردوو منداڵە کەت لە بەحرى ئیجە خنکاون.
هەستە!

من، وەک مردووێک لەناو تابووتە کەى خۆمدا؛ لە ناکاو - بەبیستنى
ئەم هەوالە - ڕاچلە کام و هەستامەو سەرپى! شلە ژاو، دیتى «تەق تەق
تەق تەق...» دەرگایە! ڕام کرد دەرگا کەم بەپەلە کردەو.
پیرەژنە سۆتیدیە خاوەن شوققە کەم بوو. هەر کە دەرگا کەم لى خستە سەر
گازەرای پشت، بەئینگلیزى پیتی گوتى:

- تۆ بۆچى هەر دەنووی؟
من، خەوالو، ترساو، لە شلە ژانێ خۆمدا فەربانە کەوتم وەلامى بدەمەو،
بەتایبە تیش کاتى بینیم سى پۆلیسى لەگەڵ خۆى هیناوه!
- من ئەوا سى رۆژە هەر دێم لە دەرگا کەت دەدەم، تۆ هەر نوستووی!
- نەخێر نەنوستبووم.
- کەواتە خۆت لى دەکەى بەنوستوو.
- لە سەفەر بووم...
- نەخێر. دەزانم: خۆت لى دەشاریتەو؟
پیرەژن - خۆى و دوو پۆلیس (ئەوێ دیکەیان لەلای دەرگای دەرەو
راوەستا بوو) لەلایە کى ناو شوققە کە راوەستابوون.
پیرەژن رووى لە پۆلیسەکان کرد و گوتى:
- ئەم پەناھەندە کوردەیه!

پۆلیسە کە، مووزەردێکی چاوشینی دەم و لێو ئەستوور، هەستم دەکرد
چاوى لێم زەق دەکاتەو (بەلام هەر خۆى ئاوها بوو). پیرەژن، دیاربوو
پیشتر بەپۆلیسە کەى گوتیبوو کە جارى سۆتیدی فێرنەبوویم. پۆلیسە کە
بەدەست ئامازەى بۆ ئەو کرد کە ناسنامە کەى خۆمى بدەمى، لە هەمان
کاتیشدا بەئینگلیزى لێى پرسیم:

- ناوت چیه؟

- فەرەیدوون موشیر مستەفا.
ئەجا بەشێوەیە کى ئامۆژگارییانە پیتی گوتى:
- ئەم ژنە، خاوەنى ئەم شوققە یەى تۆیە. تۆ لەو تەى هاتوویتە ناو ئەم
شوققە یە، ئەو دوو مانگە، هیچ پۆلیکت نەداوەتى!
- راستە.

پیرەژن، یە کسەر رووى لە من کرد، گوتى:
- خەتای خۆم بوو. گوتى: «قەى ناکە؛ مادام پەناھەندە یە کى کوردی
بەلەنگازیت، پیشە کى مەمەرى، لە کۆتایى مانگدا بێدەرى». بەبیرتە؟
من رووم کردە پۆلیسە کە، بەئینگلیزى شە کەى خۆم پیتى گوتى:
- جەناب، بەلام من لە کۆتایى مانگى ڕابردوودا روخسە تیم لى
وەرگرت؛ گوتى «لەبەر ئەوێ ژنە کەم و دوو منداڵە کەم لە ئەستەمبۆلەو
لەسەر سەفەرن و دین بۆ لام؛ پارەم پێویست دەبى.. بەلێن بى: سەرە
مانگى داھاتوو، هەر دوو مانگت پیکەو دەدەمى!».

پۆلیسە کە گوتى:

- ئى، ئەو تە، ئەوا ئیمە بەرەو سەرە مانگى سییەم دەچین!
من کە هەرگیز چاوەرێتى ئەو دەدەم پیرەژن پۆلیسم بیتیستە سەر،
گوتى:

- بەلێن بى: سەرە مانگى سییەم، یەعنى ئیتر دە رۆژێکی تر.. هى
هەر سى مانگى بەیە کەو دەدەمى!
پۆلیسە کە گوتى:

- شتى وایى. لەسەر داخوازی ئەم خانە خۆى، کە هەقى خوشیە تى،
ئەگەر سبەى ئیوارە پارەى ئەم دوو مانگە ڕابردووی نەدەیتى، ئەوا
یە کسەر ئەم هاوکارانەم دین بزگور و کەلوپەلە کانت فری دەدەنە دەرەو.
- ئاخ..

- لە کۆتاییشدا، واتە مانگى داھاتوو، برى ئەو پارە یە کە تۆ قەرزاری
ئەم ژنەیت، لە حسیبى بانقە کەت، بەدوو جارن، لە ماوێ دوو مانگدا
دەدریتەو ئەم خانە. تێگەشتیت؟

دهمویست دهم هه لبتیم، کابرای پۆلیس گوتی:

- ته و او! هیچ قسه یه کی تر ناکهیت! سبهی ئیواره دوایین مۆله ته که قهرزی رابردووی شوقه کهت بدهیته وه!

ئهم قسانه ی کرد و هه موویان چوونه دهره وه.

کاره ساتیک که خهریک بو ورده ورده له ژبانی مندا بیتته پیشه وه، ئه وه تا: له ماوه یه که چرکه دا پرو به پرووی من بو وه وه و دهستی پێ کرد.

من بیتگومان دهمزانی پارهم له لا نه ماوه، حسیبی ئه وه شم کردبو که ده بوايه تا یه که دوو رۆژی دیکه چاره سه ری «بێ پاره یی» خۆم بکه م تا سه ره مانگ! به لام من هه رگیز پیشبینی و چاوه پێی ئه وه م نه ده کرد که سبه یینی له شوقه که م دهرده کریم و بێ مال دهمینه وه.

له ناوه راستی ژووره که م، پێخاوس، به تاقه فانیله یه کی عه للاگه وه راوه ستابووم. پێکه نینم به تراژیدیای ژبانی خۆمدا ده هاته وه. به خۆم گوت:

- من به راستی، سبه یینی ده بێ چۆلی بکه م! بۆ کوێ بچم؟

١٨

به تانییه کهت له سه ر خۆت لادا و له ناو جێ هاتیته دهره وه. جزوه ی قاوه کهت خسته سه ر ته باخه بچوو که که ی ته نیشته سیسه مه کهت.

دهنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ناوی به لووعه که، دیسان، سه رنجی راکیشایته وه. هه لسا یه، چووی شیرهی به لووعه کهت توندتر به ست.

گه رایته وه سه ر کورسییه کهت و جگه ره یه کی دیکه ت داگیرساند.

له ناکاو، دیسان، دهنگی ئحه ئحه ئحه ی پیاوه پیره ئه لمانییه که ی دراوسیت:

- ئحم... ئحمم...

پاشان تریک...

ئحه ئحه ی پیاوه پیره که له گه ل دهنگی تریکه ی دهنگی دایه وه. ئنجا خشه خشی سۆله که ی. هتواش هتواش، به دوای خۆیدا رایده کیشتا. پاشان

له ناکاو:

- ته پ...

به ریدی نوێی پاش نیوه رۆ!

به په له ته ماشای به ریدی پشت ده رگا کهت کرد، ته نیا نامه یه که بوو، له ئهسته مبوله وه هاتبوو. توانیت بزانیته کێ ئهم نامه یه ی بۆ نار دوویت:

گه یلان گه ره نته! خیرا زه رفی نامه کهت هه لپچری. ته نیا دوو قسه ی تیدا نوو سرا بوو:

بۆ به ریز، کاک محمه دی حه مه ره جیم شوانی..

ئهم کاته تان شاد،

تکایه، ئه گه ر ئهم نامه یه تان به ده ست ده گات، به زووترین کات ته له فۆنیک بکه ن بۆ ئهم ژماره ی ته له فۆنه له ئهسته مبول:

٢١٢ ٢٣٧ ١٠٦٣

کاره که په یوه ندیی به تانیا خانی خوشکته نه وه هه یه.

دلسۆزتان: گه یلان گه ره نته

Geylan GERENTI

Tarlabasi Cadasi N. 93 / 1

Beyoglu . ISTANBUL

١٩

ناو مالکی خوش و پاک و رازاوه. دیار بوو که دهستی ژنیکی خاتوون و خانه دان به رپۆه ی ده برد و پیاویکی کاسبی عاقلیش له پشته وه ی هه موو که لوپه له کانی ناو ماله که بوو.

مالی سه روه ت سه عیدی بازرگان! تاقه مالکی کورد بوو له مالو که من چاوه ریم ده کرد یارمه تیم بده ن. ژن و میردیکی خه لکی سلیمانی بوون.

هه موو جارێ، کاتێ کاک سه روه تم ده دی، پیتی ده گوتم:

- ده ی، ئیشالا مندا له کانیشته به سه لامه تی ده گه نه لات و به یه کتر شاد ده بنه وه!

ژنه که ی، خهریک بوو له به رده مم ده ست بکاته گریان، گوتی:

- کویراییم دایه، ئهم به یانییه راپیتچیان کرد...

- کاک سه روه تیان راپیتچ کرد؟

- به لێ.

گوتەم: بۆچی؟

- ئەم عەسرە لەلای بووم. دەیگوت: «دەلێن: تۆ چۆن توانیوتە بیست و پینج ملیۆن کړۆنى سویدی بۆ کوردستان بنیڕیتەوه؟».

- یەعنی.. لەسەر چی گیراوه؟

- لەسەر ئەوهی کە بیست و پینج ملیۆن کړۆنى سویدی بۆ کوردستان ناردۆتەوه.

- بەراست؟

- پێیان گوتە: تۆ ئەم پارەیت لەکوێ بوو؟ بۆ چیت ناردۆتەوه؟

- خانم.. تۆ دلنای لەسەر ئەمە گیراوه؟

- ئەیه پۆ.. ئەدی لەسەر چی گیراوه، مامۆستا فەرەیدوون؟

- هیچ نییه خانم، ئینشاللا هەر ئەمشەو بەری دەدەن؟

- تۆ بلتی؟

من دەمێک بوو شەریەتی پرتەقالەکی بەردەمم تەواو کردبوو. ژنەکش، چاوەرێ، جار بە جار ناودەستی راستی لەسەر پشتەدەستەکی دیکە خۆی دەدا و دەیگوت:

- وەیش! کابرا بۆ خۆی کاسبی دەکا! ڕەگەزپەرستان! ئەم سویدیانیە ڕەگەزپەرستان! چاویان بە کورد هەلنایە.

- باوەرناکەن کورد بتوانی بیست و پینج ملیۆن کړۆنى سویدی هەبیت.

- بەلێ، پێیان ناخۆشە کورد پارە بنیڕیتەوه ولانی خۆی!

من دەمزانی: کاک سەرودت ئەگەر دەمۆدەستیش بەتایەتەوه، من هەر لە ڕووم نەدەهات کە لەم دۆخە غەمگین و ناخۆشەدا تەنانت داوای بیست کړۆنیشی لێ بکەم. گوتەم:

- شەوبۆ خان، ئینشاللا کاک سەرودت ئەمشەو بەردەبیت و.. هیچ نییه. راستییەکی، حەزم دەکرد بچم سەرتکی لێ بدم.

- نا، کاکە گیان، قەی ناکە. بەتۆ چی دەکری! پاشان قەدەغەشیان کردووه هاوڕێکانی سەری لێ بدن. کوێراییم دایە.

- دەی.. کەواتە با بزانی تا سبەینێ چی دەبی!

هاتە دەرەوه.

بەو درەنگ وەختەى شەو، بۆ کوێ چوومایه؟ ڕووم کردایەتە کوێ؟ پیاویکی وەک من، لە دوورە ولاتیدا، لە مالمۆ، سەبارەت بەوهی کړتی دوو مانگی رابردووی خانووم نەداوه، هەموو بزگور و کەلوپەلەکانم فری بەدەنە دەرەوه و خۆشم لە خانووەکە دەریکەن... بێ پارەو پوول.. بێ کەس و تەنیا.. بۆ کوێ چوومایه! ڕووم کردایەتە کوێ؟

بزگور و کەلوپەلەکانی خۆمم، بەئیزنی پیرەژنە سویدییه خاوەن مالهە «لەژیر قالدەرمەکانی ئاپارتمانەکە» کۆکردەوه و بەجیم هیشتن. پێم گوت: «با ئەم کەلوپەلەنەم تاكو سبەینێ لیترە بن. سبەینێ دیمەوه دەیانەم».

کاتێ، جانتا گەورەکم بەسەر شافەوه، گەیشتمە بەر دەرگای میترووی مالمۆ، هەستم بە برسیتییهکی زۆر دەکرد. لەتاو برسیتی خەریک بوو خەو دەبێردمەوه. دەمۆدەست، «نەوزاد نەجیب ڕواندزی» م بێرکەوتەوه، برادرەکی محەمەدی ژنێرام، کە چۆن لە پاریس لەژیر قالدەرمەکانی ئاپارتمانەکەدا مالمۆچکەیهکی بۆ خۆی دروست کردبوو، ئەو کورە گەنجە تیکسمراوه لیقەوماوهی کە شوفیترە عەرەبە پاریسییه کە پێی دەگوت «کلۆشاغ».

کەواتە.. ئەواتە، بەم شێوەیه دەست پێ دەکات. لە سەرەتادا هەرچی پارەت هەیه خەرجی دەکەیت و هیچ پارەت پێ نامیێ؛ پاشان لە خانووەکەشت دەردەکړیت، بێ مال و بێ جێگە دەمیێتەوه و شوێنیک نامیێ لێ بنووی؛ ئیتر لە جێگەى خۆتەوه (لە برسان و لە هیلاکیان، دەبۆرژیت و) سەرت بەسەر شانت شۆر دەبیتهوه و وردە وردە لە جێگەى خۆتەوه خەوت لێ دەکەوێ. کاتێ بەیانیه کەى چاو دەکەیتەوه، دەبینی لەسەر جادە یان لەناو میترویهک خەوتوویت و بوویته «کلۆشاغ».

کەواتە ئاوهایە کە خەلک لە ئەوروپا دەبیته «کلۆشاغ»! لە سەرەتادا پارەت نامیێ، ئنجا دواى ئەوه خانووت نامیێ، پاشانیش ئیتر وردە وردە بەم جوړە ژبانە رادییت و دەبیته یەکیک لە ئەوان!

ئۆف! تانیا گیان! خۆزگە چاویکت لێم بووایە! خۆزگە دەتبینی: ئەو هەشت هەزار دۆلاری من و ئەو دە هەزار دۆلاری تۆش، کە بەهەمووی

دهکاته ههژده هزار دۆلاری ریک.. چۆن منی کوردۆته لانهواز و لاکهوتیهکی ئهوتۆ که خهڵک بهزه بییان پیمدا بیتوه! خۆزگه دهتبینی: ئهوهژده هزار دۆلاره هه مانبوو.. منی گه یاندۆته چ زه لکاوتیک! ههژده هزار دۆلار! سویدییهکی دهوله مه ندیش، مامۆستایهکی زانکۆی سویدیش.. ته مه ننا ی ئه م پارهی ده کات! هه ر سویدییهک، لیتره، له ولاتی خۆی، هه ژده هزار دۆلاری هه بیت.. ده توانی خوشترین ژبانی پی بنیات بنیت و ئاسووده ترین ژبانی له گه ل مāl و مندالی خۆی پی به سه ر به ریت! که چی له ده ست ئیمه دا بووه ره شماریک و له گه رده فمان ئالا.

ئه وه تا، مالفروشتنمان، ئوتومبیل فروشتنمان، خانوو فروشتنمان.. راکه راکه و جهریه زه بی و خاریج خاریجمان بوو که منی گه یانده ئه م سه کو ساردی به رده م میترووی مالم!

«ئه ورووپا»، «ئه ورووپا»، ئه ورووپا بوو که منی گه یانده ئه م ئیواره برسی و بی که س و بی مāl و حاله ی سوید! ئه ورووپا بوو که منی گه یانده ئه م پۆزه ره شه و تۆشی گه یانده سه ر سنوورده کانی مه رگ و ته نیایی و... سه رگه ردان، که س نازانی ناخو ئیستا چ گه رده لول و گیتزه نییک قووتی داوی! ئۆف تانیا گیان له کوئی؟ له کوئی! له کوئی تا پیت بلیم:

- ئه ری چی بوو ئه و چیشته حیزه هه ر گه رم نه بووه!

له کوئی تا پیت بلیم:

- ئه وه بۆچی دیسان پانتۆله که مت ئوتوو نه کردوووه؟

له کوئی تا پیت بلیم:

- ده زووه، دهی.. ناو جیگا که راخه و خه وم دئ!

له کوئی؟ له کوئی تا تۆش ده ست بکه یته وه ملم و دلم به دیته وه، پیم بلیم:

- فه ره گیان توو ره مه به! ده گه ریینه وه.. ده گه ریینه وه ولاتی خۆمان.

له کوئی تا تۆش سه میان به خه یته باوه شه وه و پیم بلیم:

- ته واو. بستیک ویرانه که ی ولاتی خۆمان به هه موو ئه ورووپا ناگۆرمه وه

و.. تۆه!

له کوئی؟ له کوئی تا بیت دهستم بگریت و له م زه لکاوه ره شه سارده م رزگار بکه یته و دوو باره سه ری کاسم بنیسته وه سه ر سینه ی نه رمی خۆت و له گه لما بگریت و بلیم:

- غه ربیت ده که م...

له کوئی تانیا گیان، له کوئی تا پیت بلیم:

- ئۆخه ی، تانیا گیان! خۆ دۆزیمه وه!

ئۆف، تانیا گیان، به س ئه گه ر ئه م جاره بتدۆزمه وه!

جانتا گه ورده که م به ته نیشتمه وه، ئانشکم به سه ریدا دابوو، له ژیر قالد رمه کانی ناو میترووی مالم، له نزیک کووشکه که، قاچم لی راکیشابوو، غه رب غه رب، ته ماشای ریواره کانم ده کرد و غه مگین غه مگین بیرم له حاله ی خۆم ده کرده وه! بیرم له دوینی ده کرده وه، که چۆن له ناکاو هه موو شتییک گۆرا، که چۆن له ناکاو ده رگرام و بی مāl مامه وه! بیرم له تانیا و سه ما و سه میان ده کرده وه.. ده بی له کوئی بن، گه یشتنه کوئی؟

دوینی به یانی، پیم ئه وه ی شوقه که م به یه کجاری به جی بلیم، هیچ نامه یه کم دیسان بۆ نه هات و هیچ ته له فۆنیکی ش نه کرا. ئه م به یانییه ش، دیسان، سه ریکی شوقه که م دایه وه.. هیچ!

له ژیر قالد رمه ی ناو میترووی مالم، ئانشکم به سه ر جانتا که مه وه، سه ره رای غه مگینی و غه ربی و بی که سی و بی لانه یی خۆم، به لām ههستم ده کرد باش توانیومه خۆم و پیشان بده م که چاوه ریته شه مه نده فره ی به ره و شوینییک.. ده که م! برسیته نه بووا یه، به هه موو شتیکی دیکه م هه ل ده کرد... چه ندی بیرم ده کرده وه، جه ساره تم نه ده کرد بچم داوای قه رزی هه زار کرۆنییک له ماله فه له ستینییه که ی دراوسیمان بکه م!

باشه، من بۆچی، دوینی، کاتی نامه م بۆ محمه دی برای تانیا نووسی، نه مگوت «هه ندی پارهم بۆ بنیره!»، بۆچی به راشکاوییه وه بۆم نه نووسی که له به ره وه ی کرپی خانووی دوو مانگی رابردووم نه دابوو، به زه بری پۆلیس له شوقه که کردمیانه ده ره وه و ئیستا له سه ر جاده م و له ناو میترو دهنووم؟ له

هه مووی سه برتر، من باش دهمزانی ته نانه ت بهک کرؤنیش چیه پیم نه ماوه، بچی بوم نووسی که نه مشه و ته له فونت بوم ده کم بوم هوتيله که ت؟ نه گهر پاره ی کارتی ته له فونیکم هه بوایه، له وانه یه بارمی هه ندیک سوو کتر بکر دایه: ته له فونیکم ده کرد بوم قاسم، قاسمه دریز، له ستوکهلیم. خو سالانیک زوره برادرین، له پروم ده هات پیتی بلیم: «قاسم، هزار کرؤنیک خوتم، به قهرز، بوم بخه سهر حسابه کم». به لام نه دی دوا ی نه وه؟ نه دی نه گهر من به ووی سهریک ته سته مبول بدهم و بچم سوزاغیک نه و مندالانم بکم! نه خیر. کاری من به هزار کرؤن و به دوو هزار کرؤن مه یسهر نابیت! نه خیر!

باشترین چاره سهر نه وه بوو که دهموده ست سواری شه منده فهر بم به ره و بهرلین، بوم لای محمه دی ژنبراکم به ری کهوم. ناویشانه کم لایه، زوو دهمدو زییه وه. جانناکم فری ددایه ماله که ی و دهمگوت: «محمه د گیان، نه مه حالی منه! چی بکه یین!». نه خیر، هیچ عه یب نییه، ژنبرای خومه و له ماله که ی دهمینه وه.

که واته، هزار کرؤنیک، تا ده گمه بهرلین، چاره سهریک باشه، به شی بلیت و به شی ناخواردنی نم ئیواره یه شم ده کات. به لی.

– هزار کرؤن له کی به قهرز وه ریگرم؟

من سه باره ت به ووی ته نیا دوو مانگ و نیو بوو هاتبوومه مالو، ته نیا مالی سهره و ته سعهیدی بازگان و سچ چوار کوری گنج و میتر دمنالیم له مالو دهناسین. دهمزانی کاک سهره و ته مپوش ههر بهر نه دراوه، تازه نه گهر بهریش درابیت، له پروم نایه ت دیسان بچمه وه ماله که یان و بهم وه زعه ناخوشه یان داوای قهرزبان لی بکم.

له ناو هه موو نه و کوره گنج کوردانه ی مالوش، بیرم ته نیا له یه کیکیان کرده وه، ده یگوت «خه لکی کوورانم». پیده چوو منی له هه ولیر، له دووره وه ناسییت و بزانی که ماموستام، چونکه یه کم جار کاتی یه کترمان ناسی، به «ماموستا» ناوی بردم. کاتی له گهل گنجه کانی دیکه ی برادریشی، له گوگاده که ی مالو شهریه تمان ده خواره وه، ویستی پاره ی شهریه ته که ی منیش بدا. شوقه که یشی، له هه مان گه ره که که ی من بوو.

شوقه که ییم دوزیه وه و چومه بهر ده رگا که ی. کاتی ده رگا که می لی کرده وه، دیار بوو تازه له خه وه ستابوو. گوتم:

– ببوره نه گهر له خه وه هه ستان دیت!

چاوی خو ی هه لده پشافت، گوتی: قه ی ناکه.

گه لیک پروو خوشانه به خیر هاتنی لی کردم:

– فهرموو! فهرموو ماموستا!

من حه زم نه ده کرد بچمه ژووره وه، پینشم جوان نه بوو هه موو چیرؤکی خومی بوم بگیرمه وه و بلیم «له سهر نه ووی کرتی خانوم نه داوه، له شوقه که دهریان کردووم». ههر له بهر ده رگا که، به کورتی برانده وه و له کوتاییدا گوتم:

– ئیدی باوکه کم.. توش وه کووری خوم وایت، تا سهری مانگ، نه گهر له لاته هزار کرؤنیکم به قهرز به دیتی.. سوپاست ده کم!

نه و کوره گنجه سوئندی به گوپی باوکی خو ی خوارد که نه مه نزیکه سهره مانگه و بوم خویشی ته نیا ۱۷۵ کرؤنی له لا هه یه! یه کسهر باوه ریم پیی کرد و به جییم هیشت بوم نه ووی بوم خو ی بچیت بنویته وه.

– چی بکم؟ هزار کرؤن له کی قهرز بکم؟

چاره سهری دیکم نه بوو: ته نیا ماله فله ستینییه که نه بی! باشتره. ده چم له ده رگای نه وان ددهم. ئیستا له ماله وهن. به بیانووی نه وه ده چم که ناخو هیچ نامه یه کم بوم نه هاتوه بوم نه ووی! نه گهر دیتیشم پرویان له گهل کرایه وه، ته له فونیکیش بوم ماوه ی یه ک خوله ک ههر له لای نه وانه وه بوم محمه د ده کم و پیی ده لیم: «نه مشه و ده گمه لات». مالیکی خانه دان و باشن. گفتیان دده می، ده لیم:

«به لیم بچ! سهری مانگ ده تانده مه وه».

نم ماله فله ستینییه، ده میکه دیاناسم. ههر له گهل یه که مین رؤزی گه یشتنم بوم مالو بوم نم گه ره که؛ سهره رای نه ووی دوو مالی سویدی له نیوان مالی نه وان و شوقه که ی مندا هه یه؛ خو یان به دراوسی من زانیبوو و ههر له یه کم رؤزی گه یشتنمه وه، نه بوو نه یاد، ئیواره که ی،

کتبخانه ی پهیق

جه ميک کوبه ی فله ستينبی بۆ هینام و گوتی:

- له لای ئیمه عاده ته.

گوتم: چی؟

گوتی: ئه گهر مالتیکی تازه بېته گهرک، چیشتی بۆ ده بهین.

گوتم: سوپاس. له لای ئیمه ش ههر وایه!

ئه بوو ئه یاد! دلنیا داخوازییه کهم روت ناکاته وه! ئه و په پری ئه گهر نه شیبوو، ده لیم: «باشه پاره ی کارتیککی ته له فونم بده ری؛ به لکو ئه مشه و ته له فونیک بۆ محمه دی ژنبراکه م بکه م هه ندی پاره م بۆ بخاته سه ر حسابی بانقه که م!»

۲۰

به تانییه که ت له سه ر خۆت لادا و له ناو جی هاتیت ته ده ره وه. جزوه ی قاوه که ت خسته سه ر ته باخه بچوو که که ی ته نیشته سیسه مه که ت.

دهنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ناوی به لوو عه که، دیسان، سه رنجی راکیشایته وه. هه لسايت، چووی شیریه ی به لوو عه که ت توندتر به ست. گه رایت ه وه سه ر کورسییه که ت و جگه ره یه کی دیکه ت داگیرساند.

له ناکاو، دیسان دهنگی ئحه ئحه می پیاوه پیره که ی دراوسیت:

- ئحم.. ئحمم...

پاشان تریک..

ئحه ئحه می پیاوه پیره که له گه ل دهنگی تره که ی دهنگی دایه وه. ئنجا خشه خشی سۆله که ی. هیتواش هیتواش، به دوا ی خۆیدا پرایده کیشا. پاشان له ناکاو:

- ته پ..

به ریدی نوبی پاش نیوه ریۆ!

به په له ته ماشای به ریدی پشت ده رگا که ت کرد، ته نیا نامه یه ک بوو، له به رلینه وه هاتبوو، له لای نه ماموستا فه ریدوونی زاوانه وه. خیرا زه رفی نامه که ت هه لپچری. نووسیوی:

بۆ به ریز، کاک محمه د محمه ره حیم شوانی..

کاکه محمه د گیان،

ئه م کاته و هه موو کاتیککی دیکه ت ههر شاد بی!

راسته: من زاوانم و تۆش برای تانیای خیزانیت؛ که چی تا ئیستاش به کتریمان نه دیوه! دیاره، ئه م حاله ته، سه باره ت به زرووفی نااسایی کوردستان، به سه ر زۆر که سی دیکه شدا هاتوو. ههر چۆنیک بی، زۆر خۆش حالم به ناسینی جه نابت و هیوادارم له داهاتویه کی نیکدا چاومان به یه کتر بکه ویت.

راستییه که ی، من له میژه گه یشتوومه ته سوید، نزیکه ی سال و نیویک ده بی؛ به لام پیشتر ههر له که مپ بووم. ته نیا دوو مانگ و شتییک (ههر چۆنیک بی سی مانگ ده بی) که مافی په ناهه نده بیم بۆ ده رجوه و په ساپۆرتیان داومه تی. ئیستا له مالمۆ ده ژیم، شاریککی بچکۆله یه له باشووری سوید.

گله بیم لی نه که ی: من ههر له و ریۆ ده وه ی گه یشتوومه ته سوید تاکو ئه مریۆ زیاتر له حه وت نامه م بۆ ناردووی، بۆ ئیتالیا. به هه مان شیه، تانیای خوشکیشته، باوکیشته (له هه ولیر و له ئه سته میۆله وه).. ده زانم: به رده وام نامه یان بۆت ناردوو. راستییه که ی، ئیمه که سمان، نه مانده زانی که تۆ ئیتالیا ت به جی هیشته ووه و پرووت کردۆته ولاتیکی دیکه. ئه گهر نامه و ناویشانی تازه ی خۆت بۆ مالتی باوکت نارد، ئه مه ناویشانه که یه تی:

(هه ولیر. نزیک ته ربیه. به رامبه ر ساحه ی ریمه کانی عه نکاوه

شوققه ی ماله ئاواره کانی که رکوک

قاتی یه که م. مالتی حه مه ره حیم که رکوک)

ئه مه ش ژماره ی ته له فۆنه که یه تی: ۲۸۶۳۰

ئه گهر ویستت راسته وخۆ هه والی بزانیته.

پیشم خۆشه که له به رلین ده ست ئیشیککی گرتوو و له هوتیلایک کار ده که ی. راستییه که ی، باوکت، له وانه یه پتوبستی به یارمه تی تۆ هه بیته. خراب نییه ئه گهر جار جار، وه ک کوری هه موو خه لک، شتیکیان بۆ بنیتره وه!

بهائی، دوو مذالمان ههیه؛ گه وره که یان (سهما) کچه، ئیستا دهبی
تهمه نهی شهش سال بیت؛ بچو و که که شیان (سه میان) کوره، ته مه نهی
ئو ویش سی ساله. بیگومان شاگه شکه دهبن ئه گهر خالی خو یان
ببیننه و بزان خالیکیان ههیه؛ تانیا هه می شه ده بیگوت: «سه میان
له محمه دی برام ده چی».

کاک محمدهد گیان،

زۆر زۆرم پئی خوش بو که له ناکاو نامهی توّم به دهست گهشت و به واتم زانی. ناشانم کئی ناویشانی منی پئی داویت (یاخوا خیری بنووسرئی!)، چونکه من له ئه وروپا، به تایبه تیش له سوید زۆر کهم خه لک ده ناسم و براده رم زۆر که من. تو ئه و ناویشانه ی منت له کوئی به دهست که و تو وه ؟

تۆۋا پى دەچى ئاگادار نەبىت و نەزانىت: من زياتر له دوازده رۆژده
 ھەر بەدۋاي تۆدا دگەرېم و دەمەۋى بىندۆزمەۋە. برادەرىكم ھەيە ناۋى
 ئىبراھىم شەمزىنى-يە، دور بەدۋور تۆ دەناسىت، پىتى گوتم كە كاتى
 خۆى تۆ له فلۆرەنسا لەگەل كوپېك بەناۋى رۆژيار، بەيەكەۋە
 شوققەيەكتان بەكرى گرتىۋو. ئەو كاك رۆژيارە خزمى ئىبراھىم
 شەمزىنى برادەرى مەنە. ئىتر ئەو كاك ئىبراھىمە ناۋىشانى رۆژيارى
 برادەركەى تۆى بۆ ناردم و گوتى: «بچۆرە فلۆرەنسا، بۆلاى
 رۆژيار.. دىلبابە دىدۆزىتەۋە!». پاشان دىتم باۋكىشت ھەمان
 ناۋىشانى تۆى له فلۆرەنسا بۆ ناردم كە ھەمان جىگە بوو. ئىتر،
 بۆيە، مەن ھەستام، لە مالمۆۋە بەرەو فلۆرەنسا بەرى كەۋتم، بۆ ئەۋدى
 تۆ بىدۆزمەۋە!

بەداخەوه، كاك رۆژيار ناوئيشانى تۆي نەدەزانی، ەديگوت: چونكه زۆر له ميژده فلۆرنساي جي هيشتوو. . بەلام دواي چوار پينج رۆژ مانەوهم له فلۆرنسا و سۆراغكرديم له برادەرە كوردهكانت، برادەريك له فلۆرنسا (خوا خيري بنووس!) ناوئيشاني برادەريكي تۆي دامە (نەوزاد نەجيب رواندزي) له پاريس؛ ئەويش باش بوو پتي گوتم كه تۆ ئيستا به بەرلين دەژيت. كهواتە من، ئەگەر ئەمڕۆ ئەم نامەيي تۆ نەگەيشتايەتە دەستم؛ دامناوو كه سەينى بەكسەر بەرهو بەرلين، بۆ

لای تۆ بەرێ بکەوم. هەرچەندە، سەبارەت بەوێ ناوێشانی تەواوی تۆم لە لا نەبو، زۆر هێلاک و ماندوو دەبووم هەتا دەمدۆزێتەوه؛ تەنانەت کە ناوی خۆشت گۆزیو، ئەمە مانای وایە هەر زۆر زەحمەت دەبوو بندوقمەوه. کەواتە ئەم ناوگۆزینە ی تۆ بوو کە هەموو شتیکی لە ئێمە تێک داوه و هیچ نامەیکە منیش و تانیاش نەگەیشتۆتە دەستت! جگە لەوێ کە چەند سالا تۆ فلۆرنسات بەجێ هێشتوو و ئەم هەموو ولات و ئەم هەموو شارانی ئەلمانیا ت کردوو؛ ناوی خۆشت گۆزیو! منیش لێرە ئێتر سوێد و ئیتالیا و فەرەنسا نەما، لە ماوێ ئەم هەفتەیدا بەدواتدا نەگەڕێم. هەر چۆنێک بێ، وەک دڵێن (لە ئاسمان بەدواتدا دگەرام و تۆ لەسەر زەوی بەردەستم کەوتی).

کاکه محه مه د گيان، ..

ئەو ھەموو گەران و سۆراغکردنەى من بەدواى تۆدا تەنيا بۆ ئەودەبوو
 كە منيش سۆراغى (تانيا) و منداڵەكانت لى بكەم! بزانم ئاخۆ
 لەكوێن و چىيان بەسەر ھاتوو؟ چونكە من، قاچاغچىيەكان
 ئەوانەى تانيا و منداڵەكانيان لە ئەستەمبۆلەو بەرێى كردوو
 بەھىچ شىوہەك نانا.م. تانيا دەرگوت كە يەكێك لە
 قاچاغچىيەكان خرمى خالە ھەمەرەھىمە و كەركوكىيە، متمانەيان
 زۆر پىيەتە. دوتيش نامەى يەكێك لە قاچاغچىيانەم لە
 ئەستەمبۆلەو پى گەيشتوو و ناوى «گەيلان گەردەنتى» يە. پى دەرگوت
 ھەمان ئەو قاچاغچىيەى خرمى باوكت بىت. گەيلان گەردەنتى كىيە؟
 تۆ دەيناسىت؟ تكايە، ئەگەر راستە كە ئەم قاچاغچىيە خرمى ئىوہە
 و دەيناسىت، بەزوو ترين كات پەيوەندىي پىوہە بكە و سۆراغى تانيا و
 منداڵەكانى لى بكە! چونكە لە نامەكەى خۇيدا كە بۆ منى ناردوو،
 ھىچ ژمارەى تەلەفونىيكي خۆى بۆ من نەنوسىوہ. دلتياشم دەبى
 تەلەفونى ھەبىت! ئەم پىاوہ قاچاغچىيە، واتە گەيلان گەردەنتى، تاقە
 كەسيكە كە ئەمرۆ بتوانى پىيمان بلى: تانيا و منداڵەكان لەكوێن؟
 من ھەر ئەمرۆ ئىستا – ھەر ئىستا – نامەكەى تۆم بەدەست گەيشتووہ
 و وا دەمۆدەست وەلامت بۆ دەنوسمەوہ. دواى تەواكردنى ئەم
 نامەيە، خۆيىشم تەلەفونىيكي بۆ باوكت دكەمەوہ و داوى ژمارەى
 تەلەفونى ئەو گەيلان گەردەنتىيەى لى دكەم، بەلكو ئەگەر ژمارەكەى

کتابخانه ملی افغانستان

له لا بیت و مډاتې... خوځم قسه یهک له گهل گه یلان گهره نتي خوځی ده کم و بزائم داخوا تانیا و مندالنه کان گه یشتوونه ته کوځی و چیبان به سهر هاتووه؟! توش لای خوځته وه، تکایه، هه مان شت بکه و هه ولتیک بده!

گه یلان گهره نتي له نامه که یدا نه ینووسیوه ناخو تانیا و مندالنه کانې به کام پښه گدا و به ره کوځی ره وانه کردووه؛ به لام باوکت، که ته له فوځی بډ ده کم، هه میسه پیم دلی «گه یشتوونه ته ئیتالیا، لای محمه مد». ئیتر منیش بډیه ته نگا و بوم و چوم ه ئیتالیا. ته ناهت دواي نه وهی که له ئیتالیاش گه رامه وه، له ناو فرۆکه خانه ی پاريسه وه، دیسان ته له فوځیکم بډ باوکت کرده وه، که چی دیسان هه مان شتی پښ گوته وه: «گه یشتوونه ته ئیتالیا، لای محمه مد». باوکت، راستیه که ی، تا ئیستا، له وه زیاتر، نه یستوانیوه هیچ شتیکی دیکم پښ بلت! له وانه شه، له وځی، قاچاغچیه کان دروځی له گهل بکه ن!

من پښ نه وهی بشچمه ئیتالیا، گومانم له وه هر هه بو که به راستی هاتنه ئیتالیا بډ لای تو. به هر حال، وه زعه که ناوایه و تانیا خوځشی هه فته یهک زیاتره هیچ سه روه دا و دنگو یاسیکی نییه. نه ته له فوځیکی بډ کردووم، نه نامه یه کی ناردووه. نازانم به خوځی و به دوو مندالنه وه له کوځین و چیبان به سهر هاتووه؟ نایا پښه یان لی هه له بووه؟ نایا گیراون و سنوورداش کراونه ته وه؟ نایا قاچاغچی قوځی بریون و شتیکی لی کردوون؟ یان به به حری ئیجده دا هاتوون و (خوانه کا!) له ئیجه خنکاون؟! نازانم. به ته و اوته تی شیرزه و به دحال بوویه و نازانم چی بکه م؟ سځی روځه، له وه ته ی له فلزورنه سنا گه رامه ته وه، چاره گه سه عاتیکیش چیه له مال نه چوم ه ته دهره وه: له ترسی نه وهی نه وهک تانیا ته له فوځیکم بډ بکات! که چی هر چاوه پځی ده کم و هیچ خه به رتکیان نییه! له کځی بیرسم؟ چی بکه م! نازانم چی بکه م. وه زعی دهروونی و ماددیشم لیره زور خراپه. هه موو شتیکم لی تیک چووه. کاتی خوځی، ئوتومبیل و خانووه که مان و هه رچی هه مان بوو فروشتمان و دامانه په ساپورتی ته زویر و پاره ی «سه فهر». له هه ولیر، وه لحاصل، ئیستا هیچمان نه ماوه. لیره ش، خوځت ده زانی، من ته نیا دوو مانگ و شتیکه په ناهه نده ییم بډ

دهرچووه. نه و پارویه ی که له ماوه ی نه م دوو مانگه دا له سوځیالی ئیره وهرم گرت، ته ناهت به شی نه م سه فه ره شمی نه ده کرد به ره و ئیتالیا و فره نسنا و گه رانه وم. هه رچی پاره ی هه مبوو، به هه دهر چو، له پیناو هیچ.

تکایه ناگداریش به: چیرته به ناویشانی پښووم نامه م بډ مه نووسه، چونکه ناویشانم گوراوه و چیرته له وځی نازیم. به م ناویشانه ی خواره وه نامه م بډ بنیره که ناویشانی ماله عه ره بیکی فه له ستینین، دراوسیتی من، به لام به عه ره بی له سهری بنووسه (لید الاخ فریدون)، دهناسن، خوځم هه موو روځی جاریک بډ وهرگرنتی نامه کانم ده چمه لایان و ده گاته ده ستم. نه مه ناویشانه که یه:

Fewaz AL_ TAMIMI
Vasavagen 19 - B
Malmo

کاک محمه د گیان،

من ناتوانم هه ندی شت هه یه ئیستا له باره ی خوځمه وه بډت باس بکه م، چونکه من و تو نه مه یه کم جار ه - نه ویش به نامه - یه کتر دهناسین و ده ترسم به غه له ت لیم تی بکه ی، به لام ته نیا له وده نه تی بکه که من ئیستا باری دهروونیم زور خراپه و وه زعی ماددیشم به ته و اوته تی تیک چووه. ئیراده م به یه که جاری روخواوه و نازانم چی بکه م و بډ کوځی بچم؟! هیچیشم پځی ناکرځی. هه ز ده کم بېمه تنوکیک فرمیسک و عهرز قووتم بدا.

من هیوام ته نیا به وه هه بوو که هاتبیتنه به رلښ بډ لای تو. نه و ئیستا تو دلنیات کردمه وه که له لای توش نین. ئیتر چی بکه م؟ بډ کوځی بچم؟ له کوځی بکه ریم؟ نازانم. خه ریکه میشکم تیک ده چځی. تیناگه م: چوونه ته کوځی؟ له کوځین؟ بډ چی ته له فوځیکم بډ ناکه ن؟ بیر ته نیا له یه ک شت ده کم مه وه: فیزیه کی تورکیا وهرگریم و بچمه نه سته مبول، بډ خوځم له نه سته مبول به دوا یاندا بکه ریم. نه ویش جارځی پیم ناکریت و تا ئیستا بریارم نه داوه. راستیه که ی، ده بی پارویه ک بډ نه و سه فره رم به ره نه سته مبول بیتنه ده ستم نه جا ده توانم. جگه له وه ش خوځت ده زانی: ماوه یه کی زوری پځی ده چی تا فیزیه ی تورکیات ده دهنی. هه ر

چونیک بیت، نه مشه و تهلهفونیکت بۆ دهکهم و به تهلهفون هندی قسه دهکین.

من راستییه که ی، نه مرۆ به یانی، دوا ی نه وه ی که نامه که ی تۆم به دهست گه یشت و خوتنده وه، بۆ ئیواره که ی یه کسه ره ده بوایه ماله که م چۆل بکه م و نه م خانوه (نه م ناو نیشانه ی ئیستام به چی بیلیم). ئیتر به داخه وه، تهلهفونه که شم له قیس چو، نه گینا ژماره ی تهلهفونی خۆمتم ده دای و ده تئوانی تۆ تهلهفونم بۆ بکه ی.

هه ره چونیک ی، گرنگه: تۆ خۆشت په یه وندی به قاچاغچییه که ی نهسته مبوله وه بکه، که ناوی گه یلان گه رهنتییه. نه مه ی خواره وه ناو نیشانه که یه تی. ژماره ی تهلهفونه که ی خۆی بۆم نه نووسیوه. «له وه ده چی نه قاچاغچییه نه ژماره ی تهلهفونی خۆیان نه ده نه باوکی خۆشیان!». به لام خراپیش نییه، وه کو گوتم: نه گه ره تهلهفونیک بۆ باوکت بکه ی و ژماره ی تهلهفونه که ی له نه وه ره بگریت. چونکه وه ک باسی ده که ن، نه وه گه یلان گه رهنتییه خزمی خۆشانه و ده ی تهلهفونه که ی، له لای باوکت هه ی.

Geylan GERENTI
Tarlabaşı Cadası N. 93 / 1
Beyoğlu . ISTANBUL

ئیترا تکایه تۆ خۆت تهلهفونیک بکه و بزانه نه قاچاغچییه کینه که خزمی ئیوه به و جیی متمانه یه! چونکه وه کو پیم گوتم: نه وه گه یلان گه رهنتییه نه مرۆ تاکه که سیکه که بتوانی پیمان بلتی تانیا و منداله کان له کویت! نه گینا کئ به ره برسیاره له چاره نووسی تانیا و نه وه مندالانه؟ چییان لئ هاتوه؟ هه ره ها حه ز ده که م تهلهفونیک بۆ هه ولیریش بکه ی، بۆ باوکت، به لکو بزانیته هه والی تازه ی نه وه چییه؟ ئیتر، محمه د گیان، هه رچی شتیکی دیکه شت له دهست دیت، لای خۆته وه بیکه! چونکه من لیتر، به راستی، هه موو شتیکی خۆم له سه ره دانا و باری ده روونی و ماددیم، وه کو پیم گوتم، زۆر خراپه. خه وم نه ماوه. که ده شنوم هه میشه خه ونی ناخۆش ده بینم...

له باره ی نه وه شه وه که پیاوونیک (وه ک تۆ ده لینی له وانه یه قاچاغچی بیت) هاتوته لای تۆ و گوته ویه تی که گوایه (شه ش هه زار و پینج

سه د دۆلاره که) تۆ خواره وه؛ دلنیا به کاک محمه د گیان: من به هه موو شتیکی پروا بکه م به مه پروا ناکه م. نه مه له نه خلاق ی تۆ و مالی ئیوه ناوه شتته وه. به لام تکایه، به چۆره وه لای نه وه پیاوه عه ره به قاچاغچییه و لیتی بکۆله ره وه: بزانه مه سه له که چییه؟ چۆنه؟ له هه موویشی گرنگتر سۆراغی نه وه ی لئ بکه که تانیا و منداله کان ئیستا له کویت؟ نه مه، ئیستا، له هه موو شتیکی گرنگتره. چونکه من پیم وایه، وا ده رده که ویت، که که سیک (هه ی و نه ی قاچاغچییه! له وانه شه سه ره به هه مان جه ماعه تی خۆشیان بیت) قۆلی تانیاش و قۆلی گه یلان گه رهنتی-شی برییت! هه رچونیک ی، من وا تی ده گم: تانیا و منداله کان ی من بوونه ته قوربان یی سه خافاتی نه وه قاچاغچییه که «گه یلان گه رهنتی» له نهسته مبول سه رکرده یانه. به لام نازانم چۆن؟! وا پین ده چی یه کیک له قاچاغچییه کان (هه ره له جه ماعه تی خۆیان) خیانه تی کردییت و پاره که ی خواره ییت! له وه نیوانه شدا تانیا و منداله کان تووشی چورتمیک هاتین! نازانم.

تانیا و منداله کان ی خوشکی خۆت له بیر بیت، تکایه.

چاوه رینی وه لامی به په له تم. نه مشه و خۆش تهلهفونیکت بۆ ده که م.

من جاری خوا حافیز

فه ره یدوون

۲۱

من له رۆژی (۲۰۰۲/۳/۱) گه یشتمه پاریس به مه به سستی تازه کردنه وه ی په ساپۆرته که م، که هه ره له سالی (۱۹۹۶) وه کو تایی پین هاتبوو.

له شاری پاریسه وه، دوا ی تازه کردنه وه ی ئیقمامه که م و وه رگرتنی په ساپۆرتی نویی فه رهنسی، گوتم: «فرسه ته، با سه ریکیش له هه ندی له براده رانم له سویره بده م و ئنجا بگه ریمه وه هه ولیر».

دوه مین رۆژم له شاری ژنیف، ئیواره یه کی به هاری خۆش بوو، له ناو کافیتربایه کی جوانی زیره وشاندا، له ته نیشته بانقیک، پینش نه وه ی سواری شه منه ده ره ب و به ره و لای (جه وده تی هاو ریم) به ری بکه وم، دیتیم

- مامۆستا فەرەیدوون!
- لەنێوان کورسی و مێزەکانەوه هاتینە دەرەوه و بەشەوقبێکی زۆرەوه باوەشمان بەیەکتەردا کرد. ئەو گوتی:
- ئەوه لێره چی دەکەیت!
- چۆنی؟
- گەراییەوه شوێنی خۆمان و دانیشترین، دوو قاوەمان بانگ کرد. من پێم گوت:
- دەبێ بمبووری، مامۆستا، کە نەتەناسیبیەوه!
- ناخر تۆش.. زۆر گۆراویت.
- مامۆستا فەرەیدوون، لە قوئای ئامادەیی، لە دواناوەندی (شاكر فەتاح) لە هەولێر، دەرسی کیمیای پێ دەگوتین. گوتم:
- بەبیرمه، جەنابت، تەنیا سێ مانگ دەست بەئیمه گوتەوه.
- گوتی: لەوانەیه.
- ئنجای گوتی:
- بەلام من باش دەتەناسم.
- لەم کاتەدا تەماشای تەپڵەسەرە رووتاوەکەیم دەکرد، کە جاران بەپرچیکی پر و لوولی زەردی جوان داپۆشرا بوو، گوتم:
- دەستت ماچ دەکەم. برای گەورە، مامۆستا فەرەیدوون!
- بە کەیفخۆشییەوه گوتی:
- جار جار دەتبینین لە سەتەلاییتی پارتن!
- بەلێ.
- وا بزانم بەرنامەیهکت ههیه؟
- مەبەستی، بەرنامە (پۆناهی) بوو. بیست و سێ زنجیرەم لەو بەرنامەیه لە کەنالی ئاسمانیی Ktv پیشکەش کردبوو. گوتم:
- راست دەکەیت، بەلام ئیستا پام گرتووه.
- ئەدی ئیستا چی دەکەیت؟
- لە هەولێرم.

- لە بەرامبەرەم، پیاویکی سەر رووتاوه، شەپقەیهکی رەشی لەسەر مێزەکە ی بەردەم خۆی دانابوو و بەردەوام تەماشای دەکرد؛ لێم ورد دەبۆوه.
- نیگای ئەو پیاوه نیگایەکی ئەورووپیانە نەبوو؛ تەنانەت ئادگاریشی، بەتەواوەتی لە ئادگاری پیاویکی رۆژەهلایەتی دەچوو. جگە لەمەش، من - بۆخۆبشم، لە شوێنی خۆمەوه کەوتە بیرکردنەوه: من ئەم پیاوهم لەکوێ دیوه؟ بۆچی ئاوا سەیرم دەکا؟ کێیه؟
- من بەردەوام بیرم دەکردەوه، لەناکا و بینیم کابرا لە شوێنی خۆی بەرز بۆوه، ورده ورده لە مێزەکە ی من نزیک کەوتەوه و پێکەنی. بێ دڵ لە دڵ دان، بەکەیفخۆشییەوه نەختیک نوشتایەوه و پەنجە ی بۆ من درێژ کرد و پێکەنی، گوتی:
- تۆ دکتۆر فەرهاد نیت؟
- گوتم: با
- د. فەرهاد پیربال!
- گوتم: بەلێ، با. برای بچووکتەم.
- دەستیکی لەسەر کورسییەکە ی بەرامبەرەم بوو، بەدەستەکە ی دیکەیشی شەپقە رەشەکە ی خۆی گرتبوو. وەک ئەوێ گالتەم پێ بکا یان بێرەوه ریبەکی خۆشی بیریتهوه، گوتی:
- ئەو دکتۆر فەرهادی داینا بوو خۆی بسووتینی؟
- منیش پێکەنیم، گوتم:
- بەلێ..
- ئنجای بۆ ئەوێ لەوێ زیاتر تەریق نەبمەوه، گوتم:
- فەرموو دانیشە!
- دانیشت.
- من دەمێک بوو بیرم لەوێ دەکردەوه: ئاخۆ ئەم پیاوهم لەکوێ دیوه؟ کێیه؟
- لە ناکا و بەبیرم هاتەوه! خەریک بوو لە خۆشیان هاوار بکەم:
- ئی..ئی..ئی.. چۆنی؟
- هەستامەوه سەری:

به بی باکی و بی بایه خیه کی نه وتوو که له ههستی کی قوولی
بهیووده بییه وه هاتیت، گوتی:
- ده بی بلیم «ژنه کهم.. ته لاقی دام».
هه ندیگ شهرم کرد لیتی بیرسم «بچی»، گوتم:
- چۆن؟
به ناودهستی، تۆپه له دوو که له کانی جگه ره کهی منی له خۆی
دوورخسته وه:
- کاک دکتور، من یازده سال زیاتر له سوید ژیا. ههست ده کهم کهس
وهک من نه ووروپایه ناسیت.
ماموستا فهره یون دیار بوو گری کویره کی قورس له سه ر دلی هه بوو،
ده یو بست بی کاته وه! من بیده نگ بووم، ههستم ده کرد نازاری کی گه وه
چنگی له رۆحی نه پیاوه ناسکه گیر کرد بوو. ماوه یه بیده نگ، هیچ
قهی نه کرد. ههستم کرد ده یه وی بگری. له ناکا گوتی:
- سۆزانی..!
من له ویدیو ئادگار و دل له رزین و قولپی گریانی ماموستا فهره دید و نه وه،
ههستم پی کرد: زولمیک کی گه وه دهره ق بهم پیاوه بی تاوانه کراوه! هیچم
نه گوت.
قه کانی، ده تگوت خونیکی و له برینیکی قول داده چۆری:
- من هه رچی مال و مولک و سامان و هیزی خۆم هه بوو (له کوردستان
و له سویدیش) له سه ر ژنه کهی خۆم دانا. هه مووم به هه دهر دا له پیناو
نه وی که ژنه کهم له هه ولیره وه بگاته سوید. نه و کاته، له مالمو ده ژیا.
- نه مه کهی؟
- یازده سالیک پیش نه مرۆ. نیستهش هه ر ماندوویی و هه لاکه تی نه و
ساله سه ختانه م هه ر له گیان دهر نه چوو. به کارکردن، به قه رزوقول،
به مه ئاساتیکی زۆره وه.. هه ر چۆنیک بی توانیم له ریکه ی نهسته مبوله وه
بیانگه یه نه مالمو بولای خۆم. سی سالان به رده وام ناو میترۆ و
ئاوده سخانه و گۆرستانه کانی مالمو پاک کرده وه.. ئنجا دوا ی نه وهش

- له ته له فزیون ئیش ده کهی؟
- نه خیر، ماموستام له کولیژی په روه رده، له زانکۆی سه لاهه دین له
هه ولیتر.
به هه مان تاسووقه وه (که له وانه یه نه م تاسووقه ی، زیاتر بۆ غه ربی
کردنی کوردستان بویت) گوتی:
- هه موو جاری که له ته له فزیون له سه ر شاشه ی سه ته لایت ده تبینم، له
دلی خۆمه وه هه سوودیت پی ده بهم! ده لیم: نه م پیاوه چۆن توانی بریار
بدات و به یه کجاری بگه ریته وه کوردستان؟
گوتم: چی بکه م! هه ر به کیکی له ئیمه زرووفیکی تایبه تی هه یه.
گوتی: له م ماوه یه رۆمانیکت بلاو کرد بوو و له سلیمانی شکاتیان لیت
کرد بوو.
من زۆرم پی خوش بوو که دیتم نه م ماموستایه له نه ووروپا هینده
ئاگاداری ناوه وی کوردستانه و به دوا ی هه واله رۆشنیری به کانیشتا ده چی.
گوتم:
- باش ئاگاداری په وش کوردستانیت!
- جاریه جار له نه نته رنیت لاپه ره ی رۆژنامه و گۆفاره کان ده که مه وه.
پرسیم: جه نابت لیتر ده ژی؟
گوتی: لیتر. له نه مستردام. له ژنیف. له برۆکسل. له رۆما... له م ناوه م
نیتر. دیم و ده چم.
هه زم ده کرد بزانه به چی و چۆن ده ژیت. لیم پرسى:
- کارت چیه؟
ده ستی له سه ر شه پقه ره شه کهی دانا:
- کاسبی ده کهم.
- ژن و مندالت.. له گه لتن؟
- ته لاقیان دام.
من باش تینه گه یشتم مه به ستی چی بوو، گوتم:
- ببوره؟

چووم، وهک زندانکراوه موئه ببه دهکان، بلوکم دهکیشایه وه، کریکاریم دهکرد: بهس له پیناو نه وهی بتوانم له ژیر نه وه قهرزه زوره بیه دهروه که «تانیان خان» و دوو منداله که مم پین گه یاندبووه لای خویم.

ماموستا فهره یدوون، ناآرام، ههر دهمه و چاوی بو لایهک دهگیرا. بهسه ری په فجهی شایه قمانی، دهیکوتیه بهردهم میزه کهه. چاوه پر فرمیسه که کانی کرده من:

– بوچی لیم ناپرسی «نه ی پاشان»؟

من به هیچ شیوه یهک نه مده زانی بتوانم دلّی نه م پیاوه برینداره بدهمه وه.. به تاییه تیش له بهر نه وهی کاتی خوئی ماموستام بوو، شهرمم دهکرد لیتی بپرسم:

– خوئی داوای لیت کرد ته لاقی بدهیت؟

گوتی: نه.

– نه ی؟

– پیش نه وهی ته لاقیشی بدهم، دهستی له گه ل «سوئیدییه که» تیکه ل کردبوو.

– ناخوشتان له گه ل یه کتر هه بوو؟

– من ههر گیز بپ دلّی نه وم نه دهکرد.

– له گه ل یه کتر نه ده گونجان؟!

– نازانم.

– نه دی چی بوو؟

– رۆژیک له ناکاو گوتی: «ده زانی فهره گیان؛ نه لقه ی زهواج ده تبه ستیته وه؟!».

گوتم: «چون؟».

گوتی: «ژیان لیره له دهره وهی ئیلتیزاماتی زهواج و میرد، خوشتره».

گوتم: «ئاخر...»

گوتی: «ئاخری پین ناو...»، «ژنی کورد به راستی که دهگاته نه وروپا ئنجا له وه تی دهگات که له ولاتی خوئی چ زولم و زۆریکی لی دهکریت. که

دهگاته نه وروپا ئنجا له وه تی دهگات که نه وروپا چ ماف و نازادییه کی ره ها و بی سنووری بو ئافرهت دابین کردوه!».

فهره یدوونی کوئه ماموستای کیمیم، غه مگین غه مگین، دریزه ی به قسه کانی خوئی دا و گوتی:

– من ده زانی: دۆسته سوئیدییه که ی، نه ندای دهسته ی بالای ریک خراویکی فه مینیسته کانی سوئید بوو. من نه وپه ری نازادیم پینی به خشیبوو: ته نانه ت نه گهر هاموشوی ریک خراوی فه مینیسته کانیش بکات. دۆسته سوئیدییه که ی خویشی ههر له وی دۆزیبووه.

ماموستا فهره یدوون، ئنجا قورگی پر له گریانیک زور کون، که وته وه هه لپشتنی سکالا کانی:

– تانیان ده شیرانی که من جارئ هیشتا قهرزی سالانی رابردوم به ته واوه تی نه داوه ته وه: نه وه قهرزه قورسانه ی که بو هیئانه دهره وه ی نه وان، له ماله کوردیک و له ماله فه له ستینییه کی دراوسیمانم وهر گرتبوو.. که چی نه و زور به جورئه ت و راستگوئییه وه گوتی:

– دهمه وی شتیکت پین بلیم.

– چیه؟

تانیان گوتی:

– هه ز ده که م له مه و دوا هه ردوو کمان نه لقه کانی په فجه مان فری بدهین.

– نه ی پاشان؟

– دوا ی ته لاق؟

– به لی؟

– دوا ی ته لاق و جودابونه وه مان به سی مانگ، میردی به سوئیدییه که ی دۆستی خوئی کرد.

– نه دی منداله کانتان؟

– دوو مندالمان له یه کتر هه بوو. سه ما و سه میان. جار به جار ده چم ده یانینم.

من سه یریکی کاتر میرم کرد، ته نیان چاره که سه عاتیکم مابوو؛ ده بوايه

بگەمە وێستگە و سواری شەمەندەفەر بێ: بەرەو لای جەودەتی ھاوڕێم
 بەرێ بکەوم. مامۆستا فەرەیدوون، پێش من، ھەستایەو سەر پێ و
 گوتی:

– دکتۆر فەرھاد؛ زۆر خوشحال بووم کە ئەم چەند دەقیقە یە لە ژنیف
 پێکەو بووین..

ھەستامەو. بەشیوەیەک کە دلی بدەمەو و ھیوای بەھێزبوونی ئیرادە ی
 بۆ بخوازم، توند دەستیم گوشتی:

– ھیوای بەختەو ە ریت بۆ دەخوازم.

لە پێش ە رگای کافیتریاکە، پێی گوتم:

– تۆ پۆمان دەنووسیت.

گوتم: جار بە جار.

گوتی: بۆچی ئەم بەسەرھاتە راستەقینە یە من ناکەیتە ناو ە رۆکی
 پۆمانیکت؟

من لچک و لیتی پالتۆکە ی خۆم دەھێنا یەو بەریەک، گوتم:

– ئەگەر بشیکەمە چیرۆک، لە کوردستان کەس باو ە رم پێ ناکا..

– بۆچی؟

– دەلێن «ئەوروپا ئەمە نییە کە د. فەرھاد باسی دەکا...».

لە پێش ە رگای کافیتریاکە، دووبارە، لەگەڵ مامۆستا فەرەیدوونی
 دەرسی کیمیا، باو ە رمان بەیەکتەردا کردەو و توند توند دەستی یە کترمان
 گوشتی:

– خوا حافیز..

کاتێ مامۆستا فەرەیدوونم بەجێ ھیشت و بەتەواوەتی لیتی دوور
 کەوتمەو؛ لە ناو شەمەندەفەر کەمدا، سەرلەنوێ، دیمەنی مامۆستا
 فەرەیدوون دەھاتەو پێش چاوم: شەپقە یەکی رەش و پالتۆ یەکی رەش و
 پیتاویکی شینی پۆشیبوو؛ غەریب غەریب، خوا حافیزی لە پۆژانی
 رابردووی خۆی دەکر.. پیاویکی شەپقە یەکی پالتۆ رەشی پیتا و شین،
 بەسەر ئەم شەقامە ئاوارە یە ئەوروپاوە، دەمدیت: ھەنگاوەکانی،
 ئاوریان لە رابردوو دەدایەو و ھۆن ھۆن دەگریان...